

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพและสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

นายธำรงกุล ธิสามี

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2564

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพและสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

นายธำรงกุล ธิสามี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2564

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุมัติวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นายธำรงกุล ธิสามี แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสังคมศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

_____ ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาท เนืองเฉลิม)

_____ กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ทัชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ)

_____ กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ธัญญลักษณ์ เขจรภักดิ์)

_____ กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ประภัสสร ปรีเอี่ยม)

ว่าที่ร้อยตรี_____ กรรมการ
(ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรัญ ชุยกระเดื่อง)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

_____ _____

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนวรรณ ศรีวาปี) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)
คณบดีคณะครุศาสตร์ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน.....ปี.....

ชื่อเรื่อง : การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพและสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัย : นายธำรงกุล ธิสามี

ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมศึกษา)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.ประภัสสร ปรีเอี่ยม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.อรัญ ซุยกระเดื่อง

ปีการศึกษา : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT 3) ศึกษาทักษะการทำงานเป็นทีม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนร่องคำ จำนวน 35 คน ที่ได้มาจาการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT จำนวน 12 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 3) แบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีม 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที (t-test Dependent)

ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพและสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 85.63/80.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 3) นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ

เทคนิค LT มีทักษะการทำงานเป็นทีมในระดับดีมาก และ4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน;
ทักษะการทำงานเป็นทีม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY

Title : The Development of Cooperative Learning Activities, LT Techniques on Physical Characteristics And society of Europe for Grade 8 student.

Author : Mr.ThamrongKul Thisamee

Degree : Master of Education (Social Studies)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Associate Professor Acting.Dr.Prapatsorn Pree-iam
Assistant Professor Acting Sub.LT Dr.Arun Suikraduang

Year : 2021

ABSTRACT

The purpose of this research is to 1) develop collaborative learning activities, LT techniques on physical characteristics. And society of Europe for Grade 8 student to be effective according to the criteria 80/80. 2) Compare academic achievement before and after studying. 3) study teamwork skills of Grade 8 students who received cooperative learning management, LT technique on physical characteristics And 4) to study the satisfaction of Grade 8 students towards cooperative learning management, LT techniques on physical characteristics And society of Europe .The sample groups were 35 students in School, Rong Kham School, were obtained from random sampling. The research instruments were 1) 12 LT Techniques Cooperative Learning Management Plans. 2) A choice-answer test for 4 choices, 30 items 3) A teamwork skill test 4) Student satisfaction questionnaire. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation. And t-test dependent statistics.

The results of the research were as follows: 1) Cooperative learning activities, LT techniques on physical characteristics. And society of Europe for Grade 8 has an efficiency value of 85.63 / 80.00 which meets the specified criteria. 2) Students who studied with a cooperative learning activity LT technique had significantly higher post-study achievement at the .05 level. 3) Students who study with cooperative

learning activities LT techniques have very good teamwork skills. And 4) The students had the highest level of satisfaction with the cooperative learning activities in LT techniques.

Keywords: Cooperative Learning Activities LT (Learning Together) Techniques, Academic Achievement, Teamwork Skills

_____Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความอนุเคราะห์จากรองศาสตราจารย์ ดร.ประภัสสร ปรีเอี่ยม และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.อรัญ ซุยกระเดื่อง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาท เนืองเฉลิม ประธานสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.ทัชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ และอาจารย์ ดร.ธัญญลักษณ์ เขจรภักดิ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้วิทยานิพนธ์นี้มีความสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ์ อาจารย์ ดร.ชนะชัย อวนวัง คุณครูนัยนา บุญสมร, คุณครูชญานนท์ คันทมาตย์ และคุณครูชิระ โคตะโน ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการจารุวรรณ รัตนมาลี และคณะครูโรงเรียนร่องคำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24 ที่กรุณาช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คุณครูพี่เลี้ยง ที่คอยช่วยเหลือให้คำแนะนำการเลือกเนื้อหาที่เหมาะสม และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มทดลอง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นกลุ่มที่ใช้ทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ให้ความร่วมมือในการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จไปด้วยดี

ขอขอบคุณครอบครัว และเพื่อน ๆ ทุกคนที่ให้กำลังใจและให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาแก่ผู้วิจัยตลอดมา คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาแก่บูรพาจารย์รวมทั้งผู้มีพระคุณทุกท่าน

นายธำรงกุล ธิสามี

สารบัญ

หัวเรื่อง **หน้า**

บทคัดย่อ ..... ค
ABSTRACT ..... จ
กิตติกรรมประกาศ ..... ช
สารบัญตาราง ..... ญ
สารบัญภาพ ..... ฎ
บทที่ 1 บทนำ 1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา 1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย 3
1.3 สมมติฐานการวิจัย 3
1.4 ขอบเขตการวิจัย 3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ 5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 6
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม 7
2.1 หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 7
2.2 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT 14
2.3 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสังคมศึกษา สาระการเรียนรู้ภูมิศาสตร์ 19
2.4 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ และดัชนีประสิทธิผล 25
2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 27
2.6 ทักษะการทำงานเป็นทีม 30
2.7 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน 35
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 40
2.9 กรอบแนวคิดการวิจัย 44
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย 45
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 45
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 45
3.3 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ 46

หัวเรื่อง **หน้า**

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล 52
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล 53
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย 54
บทที่ 4 ผลการวิจัย 58
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 58
4.2 ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล 58
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 59
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 63
5.1 สรุป 63
5.2 อภิปรายผล 64
5.3 ข้อเสนอแนะ 68
บรรณานุกรม 69
ภาคผนวก 75
ภาคผนวก ก ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 76
ภาคผนวก ข การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย 96
ภาคผนวก ค ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT 108
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์แต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ 115
ประวัติผู้วิจัย 121

สารบัญตาราง

ตารางที่ **หน้า**

2.1 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง 11

2.2 โครงสร้างรายวิชา 13

3.1 วิเคราะห์ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้ เนื้อหา และจำนวนชั่วโมง 46

3.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสระการเรียนรู้ กับจุดประสงค์การเรียนรู้ และจำนวนข้อสอบ 49

3.3 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design 53

4.1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 59

4.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT 60

4.3 ค่าเฉลี่ย และแปลผลทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนแต่ละกลุ่ม 60

4.4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป 61

สารบัญภาพ

ภาพที่ **หน้า**

2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย 44

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) มีหลักการสำคัญ คือ “ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะหน่วยงานหลักในภาคการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพคนของประเทศ ได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว ดังนั้น ภายใต้วิสัยทัศน์ “มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้คู่คุณธรรม มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข ในสังคม” สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560–2564) กล่าวคือ เด็กวัยเรียนมีนิสัยรักการอ่านและมีทักษะการเรียนรู้ในเชิงคิดสังเคราะห์ สร้างสรรค์ต่อยอด ไปสู่การสร้างนวัตกรรมความรู้ มีทักษะชีวิตและอาชีพ ทักษะทางการเงิน ทักษะสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี วัยแรงงาน เพิ่มสมรรถนะทั้งความรู้ ทักษะ คุณลักษณะให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงาน มีความรู้ และทักษะการบริหารจัดการทางการเงินที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ

การจัดการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา ซึ่งเป็นรายวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญ ในการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน ให้สามารถเรียนรู้การดำรงชีวิตอยู่ในสังคม และการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข ตลอดจนสามารถนำเอาความรู้ความเข้าใจนั้นไปปรับใช้ให้เข้ากับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม และยั่งยืน จุดมุ่งหมายสำคัญของรายวิชาสังคมศึกษาโดยส่วนใหญ่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีทักษะต่าง ๆ เช่น ทักษะทางสังคม ทักษะการคิด ทักษะการตัดสินใจและทักษะการแก้ปัญหาที่ใช้ในการดำเนินชีวิตของผู้เรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมในการสร้างพลเมืองดีของประเทศ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษาหรือสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จึงต้องใช้วิธีการเรียนรู้ที่จะช่วยสร้างเสริมเติมเต็มประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ใช้สติปัญญา ความรู้ ความคิด ความสามารถ ทักษะ ค่านิยมและเจตคติที่ดี ตลอดจนต้องจัดให้เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้ของตนเอง พัฒนาและขยายความคิดของตนเองจากความรู้ที่ได้เรียน (วิภาพรรณ พินลา, 2560, น. 16)

สภาพการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันของโรงเรียนร่องคำ อำเภอร่องคำ จังหวัดกาฬสินธุ์ ปีการศึกษา 2562 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 และ3.19 ตามลำดับ ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่โรงเรียนกำหนด คือ 3.50 และนักเรียนขาดทักษะในการทำงานเป็นทีม ซึ่งอาจเป็นผลมาจากวิธีการสอนของครูส่วนหนึ่งที่มุ่งเน้นไปที่ความรู้และความจำมากกว่าการพัฒนาทักษะของผู้เรียน ใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย ผู้เรียนไม่ได้ลงมือปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ขาดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน การเรียนขาดความสนุกสนาน ไม่สามารถชักจูงให้ผู้เรียนเกิดความตื่นเต้น และเกิดความสนใจอยู่ตลอดเวลา ทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสซักถามผู้สอน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตกต่ำ ผู้เรียนขาดการฝึกฝนในด้านทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะทางสังคม ทักษะการคิด ทักษะการตัดสินใจและทักษะการแก้ปัญหา และทักษะการทำงานเป็นทีม ซึ่งเป็นทักษะที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก ในการนำมาปรับการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เกิดทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 รู้จักการแบ่งหน้าที่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รู้จักความสามัคคี และสามารถบรรลุเป้าหมายในการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เป็นการจัดการเรียนรู้ที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนเอง และส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้นหากแต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม (วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2542, น. 34)

การสอนแบบใช้ทักษะการทำงานเป็นทีม เป็นวิธีการที่จะทำให้คนหลาย ๆ คน ทำหน้าที่เดียวกัน ทำงานร่วมกัน มีการวางแผนการทำงานร่วมกัน เพื่อไปถึงเป้าหมาย ซึ่งจะช่วยให้สมาชิกแต่ละคนรู้ถึงข้อผิดพลาด และพัฒนาตัวเองได้ ทั้งยังเป็นการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ร่วมกันหรือการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และการพัฒนาความสามารถของสมาชิกทีมที่จะสร้างผลต่าง ๆ ที่เป็นความต้องการที่แท้จริงของสมาชิก ซึ่งเกิดจากการมีเป้าหมายไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้สมาชิกได้แลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ทักษะ และช่วยกันกระตุ้นความคิดซึ่งกันและกัน สามารถสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นประโยชน์ร่วมกันได้ (ศิริพล แสนบุญส่ง, 2560, น. 96)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT มาพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น และพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมของผู้เรียน รวมไปถึงการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม ยั่งยืน สมดุล และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT

1.2.3 เพื่อศึกษาทักษะการทำงานเป็นทีม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป

1.2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป

1.3 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.1.1 ประชากรในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 ห้องเรียน โรงเรียนร่องคำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวนทั้งหมด 394 คน

1.4.1.2 กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/10 จำนวน 35 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนร่องคำ อำเภอร่องคำ จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) (อรัญ ชุยกระเดื่อง, 2557, น. 55)

1.4.2 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เนื้อหาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระภูมิศาสตร์ จำนวน 12 ชั่วโมง และ 12 แผน ดังนี้

1.4.2.1 ที่ตั้ง ขนาด และอาณาเขต ของทวีปยุโรป

1.4.2.2 ลักษณะภูมิประเทศของทวีปยุโรป

1.4.2.3 ลักษณะภูมิอากาศของทวีปยุโรป

1.4.2.4 ลักษณะพืชพรรณธรรมชาติของทวีปยุโรป

1.4.2.5 ลักษณะทรัพยากรธรรมชาติของทวีปยุโรป

1.4.2.6 ลักษณะประชากรของทวีปยุโรป

1.4.2.7 ลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมของทวีปยุโรป

1.4.2.8 ลักษณะทางเศรษฐกิจของทวีปยุโรป

1.4.2.9 การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของทวีปยุโรป

1.4.2.10 ภัยพิบัติและผลกระทบของภัยพิบัติในทวีปยุโรป

1.4.2.11 การจัดการภัยพิบัติในทวีปยุโรป

1.4.2.12 ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของทวีปยุโรป

1.4.3 ตัวแปร

1.4.3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together)

1.4.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการทำงานเป็นทีมและความพึงพอใจของนักเรียน

1.4.4 พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียนร่องคำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24

1.4.5 ระยะเวลาในการวิจัย

วิจัยในครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ เป็นวิธีที่เหมาะกับเนื้อหากิจกรรมการเรียนที่มีลำดับขั้นตอนแน่นอน ผู้เรียนทำงานร่วมกันภายในกลุ่ม โดยแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างเด่นชัดเพื่อให้ได้มาซึ่งผลงานของกลุ่ม ทั้งยังเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย ๆ โดยสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถที่แตกต่างกันออกไป มีการช่วยเหลือกันและกัน มีความรับผิดชอบในส่วนตนและส่วนรวม มีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ แนะนำทักษะในการเรียนรู้ร่วมกัน การแบ่งกลุ่มโดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วย เด็กเก่ง เด็กปานกลาง และเด็กอ่อน คละกัน ซึ่งนักเรียนเป็นคนแบ่งบทบาทหน้าที่การทำงานกันเองในทีม การทำกิจกรรมร่วมกัน และการฝึกฝนทักษะพื้นฐานจำเป็นสำหรับการทำกิจกรรมกลุ่ม

2. ขั้นตอนครูนำเข้าสู่บทเรียน นำเข้าสู่บทเรียนด้วยข่าว เหตุการณ์ปัจจุบัน ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โสตทัศนูปกรณ์ และเครื่องมือสื่อสารต่าง ๆ แนะนำเนื้อหา แหล่งข้อมูลและ มอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม

3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยที่แต่ละคนมีบทบาทและหน้าที่ดังนี้

คนที่ 1 อ่านคำสั่ง ขั้นตอนในการทำงาน หรือโจทย์

คนที่ 2 คิดวิเคราะห์ และเขียนแสดงวิธีหาคำตอบ

คนที่ 3 คิดวิเคราะห์ และเขียนแสดงวิธีหาคำตอบ

คนที่ 4-5 ตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบ

4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบผลการปฏิบัติงานกลุ่มรายบุคคล และการทดสอบความรู้

5. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครูและผู้เรียนร่วมกันสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม

ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ คือ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ เป็นค่าร้อยละของคะแนนที่นักเรียนทั้งหมดสามารถทำได้จากคะแนนเต็มของแบบทดสอบย่อย และคะแนนเต็มของใบงาน

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เป็นค่าร้อยละของคะแนนที่นักเรียนทั้งหมดสามารถทำได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา ส 22102 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป ประกอบด้วย ข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยวัดจากการทดสอบหลังเรียน โดยใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบ

ทักษะในการทำงานเป็นทีม หมายถึง การทำงานตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มีการทำงานร่วมกัน แลกเปลี่ยนความรู้ ทักษะและประสบการณ์ภายในกลุ่ม มีการแบ่งบทบาทหน้าที่การทำงานของแต่ละบุคคล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้แบบวัดทักษะการทำเป็นทีม 5 ด้าน คือ 1) ด้านการมีส่วนร่วมในการรับฟังและแสดงความคิดเห็น 2) ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกในทีม 3) ด้านการทำงานที่ได้รับมอบหมาย 4) ด้านการสร้างบรรยากาศการทำงานเป็นทีม 5) ด้านการตอบสนองต่อความขัดแย้ง

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป วัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจ มีลักษณะเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 15 ข้อ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ผู้สอนได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.6.2 สถานศึกษาสามารถนำวิธีการสอนด้วยวิธีการจัดการแบบร่วมมือเทคนิค LT มาใช้ในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระอื่น ๆ ได้ ไม่เพียงแต่กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเท่านั้น

บทที่ 2
การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพและสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
2. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT
3. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสังคมศึกษา สาระการเรียนรู้ภูมิศาสตร์
4. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
6. ทักษะการทำงานเป็นทีม
7. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
9. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

2.1.1 หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ปรับปรุง พ.ศ. 2560) มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

2.1.1.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2.1.1.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ

2.1.1.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

2.1.1.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้

2.1.1.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.1.1.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

2.1.2 จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ปรับปรุง พ.ศ. 2560) มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

2.1.2.1 มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.1.2.2 มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

2.1.2.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

2.1.2.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.1.2.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

2.1.3 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ปรับปรุง พ.ศ. 2560) มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

2.1.3.1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2.1.3.2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

2.1.3.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

2.1.3.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

2.1.3.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

2.1.4 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ปรับปรุง พ.ศ. 2560) มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

2.1.4.1 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

2.1.4.2 ซื่อสัตย์สุจริต

2.1.4.3 มีวินัย

2.1.4.4 ใฝ่เรียนรู้

2.1.4.5 อยู่อย่างพอเพียง

2.1.4.6 มุ่งมั่นในการทำงาน

2.1.4.7 รักความเป็นไทย

2.1.4.8 มีจิตสาธารณะ

2.1.5 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม

มาตรฐาน ส 1.1 รู้ และเข้าใจประวัติ ความสำคัญ หลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือและศาสนาอื่น มีศรัทธาที่ถูกต้อง ยึดมั่น และปฏิบัติตามหลักธรรม เพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

มาตรฐาน ส 1.2 เข้าใจ ตระหนักและปฏิบัติตนเป็นศาสนิกชนที่ดี และธำรงรักษาพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ

สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม

มาตรฐาน ส 2.1 เข้าใจและปฏิบัติตนตามหน้าที่ของการเป็นพลเมืองดี มีค่านิยมที่ดีงาม และธำรงรักษาประเพณีและวัฒนธรรมไทย ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทย และสังคมโลกอย่างสันติสุข

มาตรฐาน ส 2.2 เข้าใจระบบการเมืองการปกครองในสังคมปัจจุบัน ยึดมั่น ศรัทธา และธำรงรักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์

มาตรฐาน ส 3.1 เข้าใจและสามารถบริหารจัดการทรัพยากรในการผลิตและการบริโภค การใช้ ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า รวมทั้งเข้าใจหลักการของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีดุลยภาพ

มาตรฐาน ส 3.2 เข้าใจระบบ และสถาบันทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และความจำเป็นของการร่วมมือกันทางเศรษฐกิจในสังคมโลก

สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์

มาตรฐาน ส 4.1 เข้าใจความหมาย ความสำคัญของเวลาและยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ สามารถใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์มาวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ

มาตรฐาน ส 4.2 เข้าใจพัฒนาการของมนุษยชาติจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ในด้านความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง ตระหนักถึงความสำคัญและสามารถวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้น

มาตรฐาน ส 4.3 เข้าใจความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย มีความรักความภูมิใจและธำรงความเป็นไทย

สาระที่ 5 ภูมิศาสตร์

มาตรฐาน ส 5.1 เข้าใจลักษณะทางกายภาพของโลกและความสัมพันธ์ของสรรพสิ่งซึ่งมีผลต่อกัน ใช้แผนที่และเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ในการค้นหา วิเคราะห์และสรุปข้อมูลตามกระบวนการทางภูมิศาสตร์ ตลอดจนใช้ภูมิสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ส 5.2 เข้าใจปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ก่อให้เกิดการสร้างสรรค์วิถีการดำเนินชีวิต มีจิตสานึกและมีส่วนร่วมในการจัดกาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ตารางที่ 2.1 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
มาตรฐาน ส 5.1 เข้าใจลักษณะทางกายภาพของโลกและความสัมพันธ์ของสรรพสิ่งซึ่งมีผลต่อกัน ใช้แผนที่และเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ในการค้นหา วิเคราะห์ และสรุปข้อมูลตามกระบวนการทางภูมิศาสตร์ ตลอดจนใช้ภูมิสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ	1. วิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพของทวีปยุโรป และทวีปแอฟริกา โดยใช้เครื่องมือทางภูมิศาสตร์สืบค้นข้อมูล 2. อธิบายมาตราส่วน ทิศ และสัญลักษณ์ 3. วิเคราะห์สาเหตุการเกิดภัยพิบัติของทวีปยุโรป และทวีปแอฟริกา	1. ลักษณะทางกายภาพของทวีปยุโรป และทวีปแอฟริกา 2. มาตราส่วน ทิศ และสัญลักษณ์ 3. ภัยพิบัติของทวีปยุโรป และทวีปแอฟริกา
มาตรฐาน ส 5.2 เข้าใจปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ก่อให้เกิดกาสร้างสรรค์วิถีการดำเนินชีวิต มีจิตสานึกและมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	1. สำรวจและระบุทำเลที่ตั้งของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมในทวีปยุโรป และทวีปแอฟริกา 2. วิเคราะห์ปัจจัยทางกายภาพและปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อทำเลที่ตั้งของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมในทวีปยุโรปและทวีปแอฟริกา 3. สืบค้น อภิปรายประเด็นปัญหาจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางกายภาพกับมนุษย์ที่เกิดขึ้นในทวีปยุโรป และทวีปแอฟริกา 4. วิเคราะห์แนวทางการจัดการภัยพิบัติและการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในทวีปยุโรป และทวีปแอฟริกา อย่างยั่งยืน	1. ภัยพิบัติของทวีปยุโรป และทวีปแอฟริกา 2. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางประชากร สิ่งแวดล้อมเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมในทวีปยุโรป 3. ประเด็นปัญหาจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางกายภาพกับมนุษย์ที่เกิดขึ้นในทวีปยุโรป และทวีปแอฟริกา 4. แนวทางการจัดการภัยพิบัติและการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ในทวีปยุโรปและทวีปแอฟริกาอย่างยั่งยืน

2.1.6 คำอธิบายรายวิชา

วิเคราะห์โครงสร้างรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระภูมิศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

คำอธิบายรายวิชา

รหัสวิชา ส 22102 รายวิชา สังคมศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาฯ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 60 ชั่วโมง จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ศึกษา/วิเคราะห์ ความหมาย ความสำคัญ ปัจจัย ปัญหาของการลงทุนและการออม หลักการผลิตสินค้าและบริการ หลักการและเป้าหมายปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การรักษาและคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้บริโภค กฎหมายคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ระบบเศรษฐกิจแบบต่างๆ หลักการและผลกระทบการพึ่งพาอาศัยกันและการแข่งขันทางเศรษฐกิจในภูมิภาค การกระจายของทรัพยากรในโลกที่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ การแข่งขันทางการค้าในประเทศและต่างประเทศ

ศึกษา/วิเคราะห์ ลักษณะทางกายภาพ สาเหตุการเกิดภัยพิบัติ ปัจจัยทางกายภาพและปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อทำเลที่ตั้งของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม หาแนวทางจัดการภัยพิบัติและวิธีจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในทวีปยุโรปและทวีปแอฟริกาอย่างยั่งยืน ตลอดจนอธิบายมาตราส่วน ทิศและสัญลักษณ์ทางภูมิศาสตร์ สำรวจและระบุทำเลที่ตั้งของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งสืบค้น/อภิปรายประเด็นปัญหาจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางกายภาพกับมนุษย์ที่เกิดขึ้นในทวีปยุโรปและแอฟริกา

โดยใช้กระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจ กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด การคิดอย่างมีวิจารณญาณ กระบวนการสร้างความตระหนัก กระบวนการเจตคติ กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการกลุ่ม เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ เห็นคุณค่า เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับสังคมและชีวิตประจำวัน

รหัสตัวชี้วัด

ส3.1 ม.2/1	ส3.1 ม.2/2	ส3.1 ม.2/3	ส3.1 ม.2/4	ส3.2 ม.2/1
ส3.2 ม.2/2	ส3.2 ม.2/3	ส3.2 ม.2/4	ส5.1 ม.2/1	ส5.1 ม.2/2
ส5.1 ม.2/3	ส5.1 ม.2/4	ส5.2 ม.2/1	ส5.1 ม.2/2	ส5.2 ม.2/3

รวมทั้งหมด 15 ตัวชี้วัด

ตารางที่ 2.2 โครงสร้างรายวิชา

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา/คะแนนระหว่างเรียน				คะแนนปลายภาค
			เวลา(ชั่วโมง)	ก่อนกลางภาค	กลางภาค	หลังกลางภาค	
1	การลงทุนและการออม	ส-3.1 ม.2/1	3	4	3		2
2	ความสำคัญของการผลิต	ส3.1 ม.2/2	4	5	4		2
3	เศรษฐกิจพอเพียง	ส3.1 ม.2/3	4	5	4		2
4	การคุ้มครองผู้บริโภค	ส3.1 ม.2/4	4	5	5		2
5	ระบบเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ	ส3.2 ม.2/1,ม.2/2, ม.2/3,ม.2/4	3	6	4		2
สอบกลางภาค					20		
6	เครื่องมือทางภูมิศาสตร์	ส5.1 ม.2/2	5			3	2
7	ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรปและแอฟริกา	ส5.1 ม.2/1 ส5.2 ม.2/1 ,ม. 2/2	15			10	5
8	การเปลี่ยนแปลงประชากร เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม	ส5.2 ม.2/2	5			3	3
9	การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ส5.2 ม.2/3	5			3	3
10	ภัยพิบัติทางธรรมชาติของทวีปยุโรปและทวีปแอฟริกา	ส5.1 ม.2/3	5			3	4
11	ผลกระทบจากเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม	ส5.2 ม.2/4	5			3	3
สอบปลายภาค							30
รวมทั้งสิ้นตลอดภาคเรียน							100

การทำวิจัยในครั้งนี้ ใช้เนื้อหาเรื่องลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป จำนวน 12 ชั่วโมง และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT จำนวน 12 แผน

2.2 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT

2.2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT

สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2535, น. 4) ได้ให้ความหมายการเรียนแบบร่วมมือว่า หมายถึง การสอนแบบหนึ่งที่กำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยปกติจะมี 4 คน คือ เก่ง 1 ปานกลาง 2 อ่อน 1

อำพรรณ ทิวไผ่งาม (2536, น. 6) ได้ให้ความหมายการเรียนแบบร่วมมือว่า หมายถึง การที่นักเรียนเรียนรวมกันเป็นกลุ่ม เพื่อให้ตนเองได้เรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายตามที่กำหนดไว้

บุษบา ช่วยชูเชิด (2537, น. 15) ได้ให้ความหมายการเรียนแบบร่วมมือว่า หมายถึง การจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถที่แตกต่างกัน นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รับผิดชอบในการทำงานของตัวเองเท่า ๆ กัน และรับผิดชอบงานในกลุ่มด้วย

จิราภรณ์ ศิริทวี (2542, น. 33-38) ได้ให้ความหมายการเรียนแบบร่วมมือว่า หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นการร่วมมือ ร่วมแรงกันระหว่างสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของทุกคนขึ้นอยู่กับความร่วมมือกันของสมาชิก

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2550, น. 149) ได้ให้ความหมายการเรียนแบบร่วมมือว่า หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ เป็นวิธีที่เหมาะกับเนื้อหากิจกรรมการเรียนที่มีลำดับขั้นตอนแน่นอน ผู้เรียนทำงานร่วมกันภายในกลุ่ม โดยแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างเด่นชัดเพื่อให้ได้มาซึ่งผลงานของกลุ่ม

สรุป การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย ๆ โดยสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถที่แตกต่างกันออกไป มีการช่วยเหลือกันและกัน มีความรับผิดชอบในส่วนตนและส่วนรวม

2.2.2 หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT

ทิศนา แขมมณี (2548, น. 49) ได้อธิบายถึงหลักการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือผู้เรียนควรร่วมมือในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขันซึ่งมีหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ ดังนี้

1. การเรียนรู้ต้องอาศัยหลักการพึ่งพาอาศัยกัน กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะต้องตระหนักว่าทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกันและจะต้องพึ่งพากัน เพื่อความสำเร็จร่วมกัน ดังนั้นทุกคนต้องรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนและในขณะเดียวกันก็ช่วยเหลือสมาชิกอื่น ๆ ในกลุ่มด้วย เพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน

2. การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากัน มีปฏิสัมพันธ์กัน การที่สมาชิกในกลุ่มมีการพึ่งพาอาศัยกัน เป็นปัจจัยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูลและการเรียนรู้ต่าง ๆ สมาชิกในกลุ่มจะห่วงใย ไว้วางใจ ส่งเสริมแลช่วยเหลือกันในการทำงานต่าง ๆ ร่วมกัน ส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

3. การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคม การที่สมาชิกในกลุ่มต้องทำงานร่วมกัน พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การทำงานจะประสมผลสำเร็จได้ต้องอาศัยทักษะที่สำคัญ ๆ เช่น ทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะการสื่อสาร ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น รวมทั้งการยอมรับไว้วางใจกันและกัน งานจึงจะดำเนินไปได้

4. การเรียนรู้กันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องมีการวิเคราะห์กระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น เช่น การวิเคราะห์วิธีการทำงานของกลุ่มพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่มและผลงานของกลุ่ม

5. การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงาน หรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและวัดประเมินได้ (Individual Accountability) สมาชิกในกลุ่มการเรียนรู้ทุกคนจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบ และพยายามทำงานตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ ไม่มีใครที่จะได้รับผลประโยชน์โดยที่จะไม่ทำหน้าที่ของตน ดังนั้น กลุ่มจึงจำเป็นต้องตรวจสอบผลงานทั้งที่เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม อาจจัดเป็นกลุ่มเล็ก ๆ หรือจับคู่ เพื่อจะได้มีโอกาสเอาใจกันและกัน การสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในกลุ่ม

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะประสบผลสำเร็จได้นั้นสมาชิกแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกลุ่มโดยจะต้องช่วยเหลือ พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันและในการทำงานร่วมกันสมาชิกต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันยอมรับไว้วางใจกัน รวมทั้งมีการตรวจสอบผลงานของสมาชิกในกลุ่มเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน

2.2.3 ลักษณะของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, น. 121) ได้กล่าวถึง การจัดกิจกรรมแบบร่วมมือ มีลักษณะดังนี้

1. มีการทำงานกลุ่มร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม
2. สมาชิกในกลุ่มมีจำนวนไม่ควรเกิน 6 คน
3. สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันเพื่อช่วยเหลือกัน
4. สมาชิกในกลุ่มต่างมีบทบาทรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เช่น
   4.1 เป็นผู้นำกลุ่ม (Leader)
   4.2 เป็นผู้อธิบาย (Explainer)
   4.3 เป็นผู้จดบันทึก (Recorder)

4.4 เป็นผู้ตรวจสอบ (Checker)

4.5 เป็นผู้สังเกตการณ์ (Observer)

4.6 เป็นผู้ให้กำลังใจ (Encourager) ฯลฯ

สมาชิกในกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกัน ยึดหลักว่า “ความสำเร็จของแต่ละคน คือ ความสำเร็จของกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่ม คือ ความสำเร็จของทุกคน”

2.2.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2550, น. 150-151) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือเทคนิค LT ไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียม โดยครูแนะนำทักษะในการเรียนรู้ร่วมกัน และจัดเป็นกลุ่มย่อย ๆ ประมาณ 2-6 คน ครูควรแนะนำเกี่ยวกับระเบียบของกลุ่มบทบาทหน้าที่ของสมาชิกกลุ่ม แจ้งวัตถุประสงค์ของบทเรียนและการทำกิจกรรมร่วมกัน และการฝึกฝนทักษะพื้นฐานจำเป็นสำหรับการทำกิจกรรมกลุ่ม

2. ขั้นตอนครูนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูลและ มอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม

3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยที่แต่ละคน มีหน้าที่และบทบาทและหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นขั้นที่สมาชิกในกลุ่มจะได้ร่วมกัน รับผิดชอบต่อผลงานของกลุ่ม ในขั้นนี้ครูกำหนดให้นักเรียนทำกิจกรรมโดยแบ่งหน้าที่ของ ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่ม และให้หมุนเวียนเปลี่ยนหน้าที่กันจนครบ ดังนี้ คนที่ 1 อ่านคำสั่ง ขั้นตอนในการทำงาน หรือโจทย์ คนที่ 2 คิดวิเคราะห์ และเขียนแสดงวิธีหาคำตอบ คนที่ 3 คิดวิเคราะห์ และเขียนแสดงวิธีหาคำตอบ คนที่ 4 ตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบ

4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ในขั้นนี้เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียน ได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนแล้วหรือยัง ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่ม และรายบุคคล ในบางกรณีผู้เรียนอาจต้องซ่อมเสริมส่วนที่ยังขาดตกบกพร่อง ต่อจากนั้น เป็นการทดสอบความรู้

5. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครูและผู้เรียนช่วยกัน สรุปบทเรียน ถ้ามีสิ่งที่ผู้เรียนไม่เข้าใจครูควรอธิบายเพิ่มเติม และผู้เรียนช่วยกันประเมินผล การทำงานกลุ่มและพิจารณาว่าอะไรคือจุดเด่นของงาน และอะไรคือส่วนที่ควรปรับปรุง

ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2548, น. 34-135) ได้อธิบายถึงขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม

1. ครูสอนทักษะในการเรียนรู้ร่วมกัน
2. จัดกลุ่มนักเรียน
3. บอกวัตถุประสงค์ของการทำงานร่วมกัน

4. บอกวัตถุประสงค์ของการทำงานร่วมกัน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ครูอธิบายเนื้อหาบทเรียน

2. ให้งาน

ขั้นที่ 3 ทำงานกลุ่ม

นักเรียนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่ม

ขั้นที่ 4 ตรวจผลงานและคะแนนทดสอบ

1. ครูตรวจผลงาน (กลุ่ม และ/หรือ รายบุคคล)

2. ครูทดสอบ (กลุ่ม และ/หรือ รายบุคคล)

ขั้นที่ 5 สรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน

2. ครูและนักเรียนประเมินผลการทำงานกลุ่ม

สรุปได้ว่า ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เป็นขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียน โดยเน้นการมีส่วนร่วมในทีม แบ่งนักเรียนเป็นทีมเล็ก ๆ เพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจที่จะนำมาแก้ปัญหา คือขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2550, น. 150-151) โดยมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นเตรียม ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ แนะนำทักษะในการเรียนรู้ร่วมกัน การแบ่งกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วย เด็กเก่ง เด็กปานกลาง และเด็กอ่อน คละกัน ซึ่งนักเรียนเป็นคนแบ่งบทบาทหน้าที่การทำงานกันเองในทีม การทำกิจกรรมร่วมกัน และการฝึกฝนทักษะพื้นฐานจำเป็นสำหรับการทำกิจกรรมกลุ่ม

2. ขั้นตอนครูนำเข้าสู่บทเรียน นำเข้าสู่บทเรียนด้วยข่าว เหตุการณ์ปัจจุบัน ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โสตทัศนูปกรณ์และเครื่องมือสื่อสารต่าง ๆ แนะนำเนื้อหา แหล่งข้อมูลและ มอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม

3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยที่แต่ละคนมีบทบาทและหน้าที่ ดังนี้

คนที่ 1 อ่านคำสั่ง ขั้นตอนในการทำงาน หรือโจทย์

คนที่ 2 คิดวิเคราะห์ และเขียนแสดงวิธีหาคำตอบ

คนที่ 3 คิดวิเคราะห์ และเขียนแสดงวิธีหาคำตอบ

คนที่ 4-5 ตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบ

4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบผลการปฏิบัติงานกลุ่ม รายบุคคล และการทดสอบความรู้

5. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครูและผู้เรียนร่วมกันสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม

2.2.5 บทบาทของครูและนักเรียนในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549, น. 45 64) บทบาทของครูในการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ ดังนี้

1. กำหนดขนาดของกลุ่ม (โดยปกติประมาณ 3-6 คน/กลุ่ม) และลักษณะของกลุ่มควรเป็นกลุ่มที่คละความสามารถ มีทั้งผู้ที่เรียนเก่ง เรียนปานกลาง และเรียนอ่อน

2. ดูแลการจัดลักษณะการนั่งของสมาชิกกลุ่มให้ทำงานร่วมกันได้สะดวก และง่ายต่อการสังเกตและติดตามความก้าวหน้าของกลุ่ม โดยผู้สอนจะต้องศึกษาคะแนนสอบ วิชาใดวิชาหนึ่งของนักเรียน แล้วเรียงลำดับที่จากคนที่มีคะแนนสูงสุดไปหาคนที่มีคะแนน ต่ำสุด แล้วจัดให้แต่ละกลุ่มมีคนเก่ง ปานกลาง และอ่อนคละกันทุกกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มควรจะ มีทั้งเพศชายและหญิงคละกันด้วย และกลุ่มที่มีขนาดพอเหมาะ คือ กลุ่มที่มีสมาชิก 4 คน

3. ชี้แจงกรอบกิจกรรมให้นักเรียนแต่ละคนเข้าใจวิธีการและกฎเกณฑ์ การทำงาน

4. สร้างบรรยากาศที่เสริมสร้างการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และกำหนดหน้าที่รับผิดชอบของสมาชิกกลุ่ม

5. เป็นที่ปรึกษาของทุกกลุ่ม และคอยติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้

6. ยกย่องเมื่อนักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ให้รางวัล คำชมเชยในลักษณะกลุ่ม

7. กำหนดว่าผู้เรียนควรทำงานร่วมกันแบบกลุ่มนานเพียงใด

ประภัสสร ปรีเอี่ยม (2561, น. 275) กล่าวถึงบทบาทของครูในยุคปฏิรูปการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ดังนี้

1. ช่วยเหลือส่งเสริมและสนับสนุนนักเรียน ในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาปัญญา พัฒนาความสามารถในการคิดความสามารถทางอารมณ์

2. ปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและเข้าใจตนเองเห็นอกเห็นใจผู้อื่น สามารถแก้ปัญหาข้อขัดแย้งทางอารมณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

3. วิธีการจัดการเรียนการสอนต้องหลากหลายครูต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางด้านร่างกายและสติปัญญาวิธีการเรียนรู้ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียนเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง เน้นการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงการปฏิบัติเรียนรู้ด้วยตนเอง และร่วมกันเรียนรู้ในชั้นเรียน รวมทั้งเรียนรู้จากธรรมชาติใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้นำกระบวนการคิด และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไปสอดแทรกในการเรียนการ สอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้และเรียนรู้แบบบูรณาการ

Faryadi (2007, pp. 1-8) กล่าวถึงแนวทางการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า ต้องช่วยให้ผู้เรียนแสดงออกด้านอารมณ์ สังคม มีปฏิสัมพันธ์ ลดพฤติกรรมที่ไม่ต้องการบางอย่างในชั้นเรียน สามารถสร้างองค์ความรู้ และบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ ด้วยกันในห้องเรียนและต่อเนื่องไปนอกห้องเรียน และยังส่งผลให้มีวุฒิทางอารมณ์และสังคมสูงขึ้น ส่วนครูควรเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดความคิด วางแผน กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ จัดแบ่งกลุ่มผู้เรียน อธิบายการทำงาน ติดตามงานกลุ่มและ ประเมินความสำเร็จของกลุ่ม

2.2.6 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT

Johnson and Johnson (1994, pp. 31-34, อ้างใน ทิศนา แขมมณี, 2554, น. 101-102) การเรียนรู้แบบร่วมมือได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายมาก ผลจากการวิจัยต่าง ๆ พบว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือมีประโยชน์ต่อผู้เรียนในหลายด้าน ดังนี้

1. มีความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายมากขึ้น (Greater Eforts to Achieve) การเรียนรู้ แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย เป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงขึ้น และมีผลงานมากขึ้น การเรียนรู้มีความคงทนมากขึ้น (Long-Term Retention) มีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพให้เหตุดีขึ้น และคิดอย่างมีวิจารณญาณมากขึ้น

2. มีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนดีขึ้น (More Positive Relationships Among Student) การเรียนรู้แบบร่วมมือ ช่วยให้ผู้เรียนมีน้ำใจนักกีฬามากขึ้นใส่ใจในผู้อื่นมากขึ้นเห็นคุณค่าของความแตกต่างความหลากหลายการประสานสัมพันธ์และการรวมกลุ่ม

3. มีสุขภาพจิตดีขึ้น (Greater Psychological Heal) การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตดีขึ้น มีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเองและมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น นอกจากนั้นยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการเผชิญกับความเครียดและความผันแปรต่าง ๆ

2.3 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสังคมศึกษา สาระการเรียนรู้ภูมิศาสตร์

2.3.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการสอน หมายถึง แผนการหรือโครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบ และเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2543, น. 1)

กรมวิชาการ (2546, น. 1-2) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนซึ่งครูเตรียมการจัดการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน โดยวางแผนการจัดการเรียนรู้ แผนการใช้สื่อการเรียนรู้หรือแหล่งเรียนรู้ แผนการวัดผลประเมินผลโดยการวิเคราะห์จากคำอธิบายรายวิชาหรือหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งยึดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้ที่กำหนด อันสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

1. แผนการจัดการเรียนรู้ หรือแผนการเรียนรู้ เป็นคำใหม่ที่นำมาใช้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เหตุที่ใช้คำ “แผนการจัดการเรียนรู้” แทนคำ “แผนการสอน” เพราะต้องการให้ผู้สอนมุ่งจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการจัดการศึกษาที่บ่งไว้ในมาตรา 22 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2544 ที่กล่าวไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด” (อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2546, น. 213)

2. แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการเตรียมการสอนหรือกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ (สุวิทย์ มูลคำ, 2549, น. 58)

3. แผนการสอนเป็นแผนที่กำหนดขั้นตอนการสอนที่ครูมุ่งหวังจะให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ในเนื้อหา และประสบการณ์หน่วยใดหน่วยหนึ่งตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ อ้างถึงใน ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2532, น. 187)

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 216) กล่าวไว้ว่า แผนการสอนมีความหมายเช่นเดียวกันกับแผนการจัดการเรียนรู้ กล่าวคือ เป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด

ชนาธิป พรกุล (2552, น. 85) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เขียนไว้ล่วงหน้า ทำให้ผู้สอนมีความพร้อม และมั่นใจว่าสามารถสอนได้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้และดำเนินการสอนได้ราบรื่น

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดการเรียนการสอนที่จัดทำขึ้นเพื่อกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนล่วงหน้าไว้อย่างเป็นระบบ และมีความชัดเจนในจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

เอกรินทร์ สี่มหาศาล (2545, น. 409) กล่าวถึง ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า การวางแผนจัดการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้สอนทราบว่า ในแต่ละสัปดาห์หรือแต่ละชั่วโมงผู้สอนควรจะสอนรายวิชาใด ขอบข่ายสาระการเรียนรู้ครอบคลุมเรื่องราวอะไรบ้าง รวมทั้งการสำรวจสภาพปัญหาต่าง ๆ

ที่จะช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้และสามารถทำการประเมินผลผู้เรียนทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ได้ตามเป้าหมาย

สำลี รักสุทธี (2544, น. 43-44) ได้สรุปความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นผลงานทางวิชาการชิ้นสำคัญของครูผู้สอน นักวิชาการศึกษา ต่างยอมรับว่าแผนการจัดการเรียนรู้ คือ นวัตกรรม ผลิตผล ผลการเตรียมผลการศึกษาค้นคว้าในวิชาที่ตนเองจะสอน เพื่อแสดงถึงผลึกภูมิปัญญาของตนเองให้คนอื่นได้รับทราบ ดังนั้น แผนการจัดการเรียนรู้จึงถือว่าเป็นผลงานทางวิชาการชิ้นสำคัญของครูผู้สอน นั่นหมายความว่าแม้ว่าครูจะไม่มีผลงานทางวิชาการด้านอื่น แต่อย่างน้อยที่สุดครูผู้สอนต้องมีแผนการจัดการเรียนรู้เป็นของตนเอง จึงจะเรียกได้ว่าครูมืออาชีพ ด้วยเหตุผล แผนการจัดการเรียนรู้เป็นที่ยอมรับในฐานะผลงานทางวิชาการชิ้นสำคัญ เมื่อครูผู้สอนจะส่งผลงานทางวิชาการทุกครั้ง จึงต้องส่งแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยเสมอ

2. แผนการจัดการเรียนรู้ คือ เข็มทิศบอกทางครู เข็มทิศมีความจำเป็นต่อกัปตันเรือต่อนักเดินป่าฉันใด แผนการจัดการเรียนรู้ก็มีความสำคัญต่อครูผู้สอนฉันนั้น นักเดินเรือมีโอกาสหลงทางลอยเคว้งคว้างในกลางมหาสมุทร อาจพบจุดอับปาง ไม่สามารถส่งผู้โดยสารถึงฝั่งได้หรือนักเดินป่าที่อาจหลงป่า เป็นอาหารของสัตว์ร้ายในป่าได้ ถ้าไร้ซึ่งเข็มทิศ เช่นเดียวกันหากครูผู้สอนไม่มีแผนการจัดการเรียนรู้ อาจพาผู้เรียนเดินทางอย่างไร้จุดมุ่งหมาย การเรียนการสอนอาจจบหลักสูตรแต่ผู้เรียนไม่จบ เนื่องจากนำผู้โดยสารขึ้นฝั่งแห่งการเรียนรู้อย่างโง่เขลา เบาปัญญาอวิชชายังครอบงำผู้เรียนต่อไป

3. แผนการจัดการเรียนรู้เหมือนพิมพ์เขียวของครูผู้สอน วิศวกร สถาปนิกเป็นผู้ออกแบบสร้างบ้าน สร้างอาคาร ตึกรามบ้านช่อง ให้มีความแข็งแรงทนทาน ครูผู้สอนมีหน้าที่ออกแบบทางการศึกษาเพื่อสร้างคน นายช่างจะสร้างบ้าน อาคารพิมพ์เขียว (แปลน) บ้านหรือตึกอาจทรุดหรือพังลงได้ เพราะขาดมาตรฐานในการก่อสร้าง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอาจผ่านไปอย่างลุ่ม ๆ ดอน ๆ หากครูผู้สอนสักแต่ว่าสอนโดยไม่มีการเตรียมการสอนหรือทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้า ดังนั้นพิมพ์เขียวมีความจำเป็นต่อการสร้างบ้านฉันใด แผนการจัดการเรียนรู้ก็ย่อมมีความจำเป็นต่อครูผู้สอนฉันนั้น

4. แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนที่บอกเป้าหมายการเดินทางครูผู้สอน ผู้เรียนในการเดินทางไปในที่ต่าง ๆ ที่เราไม่เคยไป สิ่งที่จะช่วยให้เราไปสู่เป้าหมายได้ นอกจากคำบอกเล่าของคนอื่นแล้วก็คือ “แผนที่” โดยเฉพาะนักเดินทางต่างประเทศ เขาจะเห็นความสำคัญของแผนที่มาก โดยเฉพาะในส่วนของการศึกษา เขาจะให้ผู้เรียน เรียนรู้การใช้แผนที่ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายเลยทีเดียว ดังนั้นชาวต่างประเทศจึงใช้แผนที่ได้ดีกว่าคนไทยเป็นส่วนใหญ่ แผนที่ช่วยนักเดินทางไม่ให้หลงทิศทาง เช่นเดียวกับเข็มทิศ แผนการจัดการเรียนรู้ก็เช่นเดียวกัน กับแผนที่ครูผู้สอนจะพาผู้เรียนไปสู่จุดหมายปลายทางได้อย่างไรจะต้องมีแผนการจัด

การเรียนรู้ ซึ่งทำหน้าที่เหมือนแผนที่ชีวิต แผนที่ทางการศึกษาที่จะชี้บอกว่าคุณจะต้องเดินทางวิธีนั้น วิธีนี้ ยานพาหนะเช่นนี้ จึงจะนำพาผู้เรียนไปสู่หลักชัยได้ เป้าหมายการเดินทางของผู้เรียนจะมีไว้อย่างชัดเจน ในแผนการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนจะพาผู้เรียนสู่จุดหมาย เช่น ในแผนการจัดการเรียนรู้ก็มีบอกชี้ไว้ ดังนั้นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความจำเป็นต่อนักเดินทางฉันใด แผนการจัดการเรียนรู้ก็มีความจำเป็นต่อครูผู้สอนฉันนั้น หรืออาจกล่าวได้ว่าแผนการจัดการเรียน คือ ลายแทงสู่ขุมทรัพย์มหาสมบัติก็คงไม่ผิดเพราะเมื่อนักเรียนผ่านกระบวนการการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ถูกจัดลงสู่ภาคปฏิบัติอย่างถูกต้องสมบูรณ์แล้ว ผู้เรียนสามารถจะนำความรู้ไปสู่การดำเนินชีวิตหาเลี่ยงชีพตนเองได้อย่างไม่มีปัญหา ซึ่งนั่นแหละคือขุมทรัพย์อันล้ำค่าของเขา

5. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องชี้วัดคุณภาพครูผู้สอน อาจารย์ แม้ว่าจะสอนมานานเพียงใด มีความสามารถเพียงใด คงจะให้คนในวงการศึกษายอมรับได้ยาก หากท่านไม่มีอุปกรณ์หรือเครื่องมือสื่อสาร บอกให้คนอื่นทราบได้ว่า ท่านมีขั้นตอนการสอน มีการวางแผนการสอน มีการเตรียมการสอน การจัดการศึกษาไว้อย่างไรและดำเนินการทางการศึกษาอย่างไร เฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาคงไม่เพียงพอสำหรับเป็นเครื่องชี้วัดคุณภาพของครูผู้สอนได้

สรุป แผนการจัดการเรียนรู้ มีความสำคัญต่อผู้เรียนเป็นอย่างมาก ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้เปรียบเสมือนตัวชี้นำแนวทางในการเดินทางให้กับผู้เรียนให้ถึงยังจุดหมายปลายทาง

2.3.3 ลักษณะที่ดีของแผนการจัดการเรียนรู้

สถาบันราชภัฏมหาสารคาม (2539, น. 121-122) กล่าวถึง ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ ดังนี้

1. มีความมุ่งหมายดี ชัดเจนสำหรับเรื่องนั้น ๆ เป็นความมุ่งหมายที่สามารถวัดได้
2. จัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้รับอย่างเหมาะสม
3. จัดวิธีสอน และกิจกรรมได้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและผู้เรียน
4. กำหนดวิธีวัดผลได้อย่างเหมาะสม
5. กำหนดสื่อการสอนเหมาะกับผู้เรียน และเนื้อหาวิชาที่สอน
6. สอดคล้องและเหมาะกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน
7. มีความชัดเจน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง
8. ช่วยให้ครูเกิดความเชื่อมั่นในการสอน และสามารถปรับปรุงให้เหมาะสมกับนักเรียน
9. เป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นำไปสอนได้ในสถานการณ์จริง

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2549, น. 59) ได้เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ชัดเจน (ในการสอนเรื่องนั้นต้องการให้ผู้เรียนเกิดคุณสมบัติอะไร หรือด้านใด)

2. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ชัดเจน และนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ได้จริง (ระบุบทบาทของครู ผู้สอน และผู้เรียนไว้อย่างชัดเจนว่า จะต้องทำอะไรจึงจะทำให้ การเรียนการสอนบรรลุผล)

3. กำหนดสื่ออุปกรณ์หรือแหล่งการเรียนรู้ไว้ชัดเจน (จะใช้สื่อ อุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้อะไรมาช่วยบ้าง และจะใช้อย่างไร)

4. กำหนดวิธีวัดและประเมินไว้อย่างชัดเจน (จะใช้วิธีการและเครื่องมือวัดประเมินผลใดเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้นั้น)

5. ยืดหยุ่น และปรับเปลี่ยนได้ (ในกรณีที่มีปัญหาและนำไปใช้ หรือไม่สามารถกำหนดการจัดการเรียนรู้ตามแผนนั้นได้ ก็สามารถปรับเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นได้ โดยไม่กระทบต่อการเรียนการสอน และผลการเรียนรู้)

6. มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงที่ผู้เรียนดำเนินชีวิตอยู่

7. แปลความได้ตรงกัน แผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้น จะต้องสื่อความหมายได้ตรงกัน เขียนให้อ่านเข้าใจง่าย กรณีมีการสอนแทนหรือเผยแพร่ ผู้นำไปใช้สามารถเข้าใจ และใช้ได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้

8 มีการบูรณาการ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี จะสะท้อนให้เห็นการบูรณาการแบบองค์รวมของเนื้อหาสาระความรู้ และวิธีการจัดการเรียนรู้เข้าด้วยกัน

9. มีการเชื่อมโยงความรู้ไปใช้อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้และประสบการณ์เดิม มาเชื่อมโยงกับความรู้ และประสบการณ์ใหม่ และนำไปใช้กับชีวิตจริงในเรื่องต่อไป

สรุป ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีนั้น ต้องมีองค์ประกอบครบถ้วน มีความชัดเจน กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ การวัดและประเมินผลสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ ตัวชี้วัด และมาตรฐานการเรียนรู้

2.3.4 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545, น. 8) ได้กำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ (Lesson Plan) ประกอบด้วยหัวข้อสำคัญ 9 หัวข้อ โดยบูรณาการของหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 7 หัวข้อ และเพิ่มเติมของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูอีก 2 หัวข้อ ดังนี้

1. สาระสำคัญ (Concept) เป็นความคิดรวบยอดหรือหลักการของเรื่องหนึ่งที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน เมื่อเรียนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objective) เป็นการกำหนดจุดประสงค์ที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน เมื่อเรียนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว

3. เนื้อหา (Content) เป็นเนื้อหาที่จัดกิจกรรมและต้องการให้เกิดกับนักเรียน เมื่อเรียนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว

4. กิจกรรมการเรียนการสอน (Instructional Activities) เป็นการเสนอขั้นตอน หรือกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5. สื่อการเรียนรู้และอุปกรณ์ (Instructional Media) เป็นสื่อการเรียนรู้และวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

6. การวัดและประเมินผล (Measurement and Evaluation) เป็นการกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการวัด และประเมินผลว่านักเรียนบรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนดในกิจกรรมการเรียนการสอน แยกประเมินเป็นประเมินก่อนสอน ขณะที่สอน และประเมินหลังสอน

7. กิจกรรมเสนอแนะ เป็นกิจกรรมบันทึกเพิ่มเติมของครูผู้สอนหลังจากที่ได้นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้บังคับบัญชาตรวจ เพื่อปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ก่อนนำไปใช้สอน

8. กิจกรรมเสนอแนะของผู้บังคับบัญชาเป็นการตรวจแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสนอแนะ หลังจากที่ได้ตรวจความถูกต้อง การกำหนดรายละเอียดในหัวข้อต่าง ๆ

9. บันทึกผลหลังสอน เป็นการบันทึกของผู้สอนบันทึกหลังจากนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้สอนแล้ว เพื่อนำแผนไปปรับปรุงและใช้สอนในคราวต่อไปประกอบด้วย 1 หัวข้อ คือด้านทักษะพิสัยและกระบวนการ ซึ่งได้กำหนดขึ้นในกิจกรรมการเรียนการสอนและขั้นประเมินผล

9.1 ปัญหาอุปสรรคเป็นการบันทึกปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นในขณะสอนก่อนสอนและหลังทำการสอน

9.2 ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขเป็นการบันทึกข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ บรรลุจุดประสงค์ของบทเรียนที่หลักสูตรกำหนด

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2545, น. 2) ได้เสนอแนะส่วนประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ผลการเรียนรู้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ (อาจจะมีหรือไม่ตามความเหมาะสม)
   2.1 จุดประสงค์ปลายทาง
   2.2 จุดประสงค์นำทาง
3. เนื้อหาสาระ
4. กิจกรรมการเรียนรู้
5. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้
6. การวัดและประเมินผล

6.1 วิธีการวัดและประเมินผล

6.2 เครื่องมือการวัดและประเมินผล

7. กิจกรรมเสนอแนะ (ถ้ามี)

2.4 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

การคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) การหาประสิทธิภาพของวิธีการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สูตร E_1/E_2 (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 126)

2.4.1 การทดสอบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

$$E_1 = \frac{\sum X / N}{A} \times 100 \qquad (2\text{-}1)$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของแบบฝึกหัดหรืองาน

A แทน คะแนนรวมของแบบฝึกทุกชิ้นรวมกัน

N แทน จำนวนผู้เรียน

$$E_2 = \frac{\sum F / N}{B} \times 100 \qquad (2\text{-}2)$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum F$ แทน คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียน

หากปรากฏว่าผลการทดสอบ t-test แตกต่างกันจริงอย่างมีนัยสำคัญถือได้ว่าการสอน หรือสื่อนวัตกรรม ที่ใช้มีประสิทธิภาพสูง

2.4.2 การใช้เกณฑ์มาตรฐาน E_1/E_2

เกณฑ์มาตรฐาน E_1/E_2 เป็นเกณฑ์ที่ใช้ในการเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการประเมินในกระบวนการเรียนการสอน กับคะแนนที่ได้จากการสอบครั้งสุดท้าย (Final) หลังจากเรียนจบเรื่อง

หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวังแต่ละข้อ ถ้าเป็นนักเรียนกลุ่มที่เรียนเก่งควรตั้งเกณฑ์ที่ 90/90 ส่วนนักเรียนที่ค่อนข้างอ่อน ควรใช้เกณฑ์ 70/70 หรือ 80/80 แล้วแต่ความยากง่ายของสาระ

การตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรมการเรียนการสอนทำได้หลายวิธี วิธีหนึ่งคือการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมการเรียนการสอนตามเกณฑ์ E_1/E_2 ที่ตั้งไว้ การหาประสิทธิภาพตามวิธีนี้อยู่บนฐานแนวคิดว่า หากนวัตกรรมการเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพจริง เมื่อผู้เรียนได้ดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอนต่าง ๆ ของนวัตกรรมนั้นครบถ้วนทุกขั้นตอนแล้ว คะแนนเฉลี่ยร้อยละที่ได้จากการดำเนินกระบวนการระหว่างเรียนของผู้เรียนทั้งกลุ่มจะมีค่าใกล้เคียงกับคะแนนเฉลี่ยร้อยละที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน โดยไม่ควรมีค่าแตกต่างกันเกินร้อยละ 5

E_1 เป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของคะแนนทั้งหมดในห้อง ที่เก็บจากกิจกรรม เช่น ใบงาน แบบฝึกหัด แบบทดสอบย่อย ในระหว่างเรียนเรื่องนั้น ๆ หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือจุดประสงค์นั้น ๆ

2.4.3 การกำหนดเกณฑ์การหาประสิทธิภาพ

การกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใด ควรกำหนดโดยยึดเกณฑ์ในการพิจารณาตามเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้

2.4.3.1 เนื้อหาวิชาที่เป็นความรู้ ความจำ ควรตั้งเกณฑ์ให้สูงไว้ คือ 80/80, 85/85, 90/90

2.4.3.2 เนื้อหาวิชาที่เป็นทักษะหรือเจตคติ อาจตั้งเกณฑ์ให้ต่ำลงมาได้เล็กน้อย คือ 70/70, 75/75 หรือตั้งเกณฑ์สูงกว่านี้ก็ได้

2.4.4 การยอมรับประสิทธิภาพ

2.4.4.1 ได้ค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เช่น ตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 แล้วคำนวณค่าประสิทธิภาพได้ 95/95

2.4.4.2 ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับเกณฑ์ที่ตั้งไว้พอดี เช่น ตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 แล้วคำนวณค่าประสิทธิภาพได้ 80/80

2.4.4.3 ได้ค่าประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ไม่เกิน 2.5 %

สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพในการสอน หมายถึง ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพกระบวนการต่อประสิทธิภาพผลลัพธ์เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด โดย (E_1/E_2) ถือเกณฑ์ 80/80

2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.5.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530, น. 29) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะทางด้านวิชาการ รวมทั้งสมรรถภาพทางสมองและประมวลประสบการณ์ทั้งปวง ที่เด็กได้รับการเรียนการสอน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นได้ด้วยคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2540, น. 5) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง กระบวนการบ่งชี้ผลผลิตหรือคุณลักษณะที่วัดได้จากเครื่องมือวัดผลประเมินผลประเภทใดประเภทหนึ่งอย่างมีระบบเป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่เน้นปริมาณเป็นตัวเลขมากกว่าการบรรยายในเชิงคุณศัพท์

อารีย์ วชิรวราการ (2542, น. 143) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งที่โรงเรียน ที่บ้านและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของผู้เรียนที่แสดงพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ในการเรียน ซึ่งวัดจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามตารางวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้

2.5.2 ประเภทของการวัดผลสัมฤทธิ์

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2541, น. 18) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดความรู้ของนักเรียนที่ได้เรียนแล้ว ซึ่งเป็นข้อคาถามให้นักเรียนตอบลงในกระดาษและให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบ่งเป็น 2 แบบ ดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบของครู หมายถึง ชุดข้อคาถามที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้น ซึ่งเป็นข้อคำถามที่เกี่ยวกับความรู้ที่นักเรียนได้เรียนในห้องเรียนว่านักเรียนมีความรู้มากเพียงใด บกพร่องตรงไหน เพื่อจะได้สอนซ่อมเสริมหรือวัดดูความพร้อมที่จะสอนเรื่องใหม่ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นนี้ มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูสอนเป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นใช้กันโดยทั่วไปในสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบทดสอบข้อเขียน ซึ่งแบ่งออกได้อีก 2 ชนิด คือ

1.1 แบบทดสอบอัตนัย เป็นแบบทดสอบที่กาหนดคาถามหรือปัญหาแล้วให้ผู้ตอบเขียนโดยแสดงความรู้ ความคิด เจตคติได้อย่างเต็มที่

1.2 แบบทดสอบปรนัย หรือแบบให้ตอบสั้น ๆ เป็นแบบทดให้เลือกตอบแบบจำกัดคำตอบ ผู้สอบที่กาหนดให้ผู้ตอบเขียนตอบสั้น ๆ หรือมีคำตอบให้เลือกแบบจำกัดคำตอบ ผู้ตอบไม่มีโอกาสแสดงความรู้ ความคิดได้อย่างกว้างขวางเหมือนแบบทดสอบอัตนัย แบบทดสอบชนิดนี้แบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ แบบทดสอบถูกผิดแบบทดสอบจับคู่ แบบเติมคำ และแบบเลือกตอบ

2. แบบทดสอบมาตรฐาน สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาหรือจากครูผู้สอนวิชานั้น ๆ ผ่านการทดลองหาคุณภาพหลายครั้ง จนกระทั่งมีคุณภาพดีพอ จึงสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบนั้น สามารถใช้เป็นหลักและเปรียบเทียบผลเพื่อประเมินคำของการเรียนการสอนในเรื่องใด ๆ ก็ได้ จะใช้วัดอัตราการพัฒนาของเด็ก แต่ละวัยในแต่ละกลุ่มก็ได้ จะใช้สำหรับให้ครูวินิจฉัยผลสัมฤทธิ์ระหว่างวิชาต่าง ๆ ในเด็กแต่ละคนก็ได้ ข้อสอบมาตรฐานนอกจากจะมีคุณภาพของแบบทดสอบสูงแล้ว ยังมีมาตรฐานในด้านวิธีการสอบ กล่าวคือ ไม่ว่าโรงเรียนใดหรือส่วนราชการใดจะนำไปใช้ต้องดำเนินการสอบเป็นแบบเดียวกัน แบบทดสอบมาตรฐานจะมีคู่มือดำเนินการสอนบอกถึงวิธีการสอบว่าทำอย่างไรและยังมีมาตรฐานในด้านการแปลคะแนนอีกด้วยทั้งแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นและแบบทดสอบมาตรฐาน มีวิธีสร้างข้อคำถามเหมือนกัน คือ จะเป็นคำถามที่วัดเนื้อหาและพฤติกรรมที่ได้สอนนักเรียนไปแล้ว สำหรับพฤติกรรม ที่สามารถตั้งคำถามวัดได้ นิยมใช้ตามหลักที่ได้จากการประชุมของนักวัดผล

สรุปได้ว่า แบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 2 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 เป็นชุดข้อคำถามที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้นมาเองและชุดที่ 2 คือ ข้อสอบแบบมาตรฐาน ซึ่งสร้างขึ้นจากครูผู้สอนในรายวิชานั้น

2.5.3 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2545, น. 99-101) กล่าวถึง ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตรและการสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อเป็นการวิเคราะห์เนื้อหาสาระและพฤติกรรมที่ต้องการตารางวิเคราะห์หลักสูตรจะใช้เป็นกรอบพื้นฐานในการออกแบบทดสอบ โดยระบุจำนวนของข้อสอบในแบบทดสอบในแต่ละเรื่องและพฤติกรรมที่ต้องการจะวัดได้

2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมที่นำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งหวังจะให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนซึ่งผู้สอนจะต้องกำหนดไว้ล่วงหน้า สำหรับเป็นแนวทางในการจัดกระบวนการเรียนการสอน และการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

3. กำหนดชนิดข้อสอบและศึกษาวิธีสร้างโดยการศึกษาตารางวิเคราะห์หลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้ผู้ออกข้อสอบต้องพิจารณาและตัดสินใจเลือกใช้ชนิดของข้อสอบที่จะใช้วัดว่าเป็นแบบใด โดยต้องเลือกให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน แล้วศึกษาวิธีเขียนข้อสอบชนิดนั้นให้มีความเข้าใจ ในหลักการและวิธีการเขียนข้อสอบ

4. เขียนข้อสอบ ผู้ออกข้อสอบลงมือเขียนข้อสอบตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ ในตารางวิเคราะห์หลักสูตร และใช้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ โดยอาศัยหลักและวิธีการเขียนข้อสอบที่ได้ศึกษามาแล้วในข้อ 3

5. ตรวจทานข้อสอบ เพื่อให้ข้อสอบที่เขียนไว้แล้วในขั้นตอนที่ 4 มีความถูกต้องตามหลักวิชา มีความสมบูรณ์ครบถ้วนตามหลักวิชา มีความสมบูรณ์ครบถ้วนตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในตารางวิเคราะห์หลักสูตรผู้ออกข้อสอบต้องพิจารณาทบทวนตรวจทานข้อสอบอีกครั้งก่อนที่จะจัดพิมพ์และนำไปใช้ต่อไป

6. จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง เมื่อตรวจทานเสร็จแล้วให้พิมพ์ข้อสอบทั้งหมดจัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับทดลอง โดยมีคำชี้แจงหรือคำอธิบายวิธีตอบแบบทดสอบ (Direction) และจัดวางรูปแบบการพิมพ์ให้เหมาะสม

7. ทดสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ การทดสอบและวิเคราะห์ข้อสอบเป็นวิธีการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบก่อนนำไปใช้จริง แล้วนำผลการสอบมาวิเคราะห์และปรับปรุงข้อสอบให้มีคุณภาพ โดยสภาพการปฏิบัติจริงของการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในโรงเรียนมักไม่ค่อยมีการทดสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ ส่วนใหญ่นำแบบทดสอบไปใช้ทดสอบแล้วจึงวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อปรับปรุงข้อสอบและนำไปใช้ในครั้งต่อ ๆ ไป

8. จัดทำแบบทดสอบฉบับจริง นำผลจากการวิเคราะห์ข้อสอบ หากพบว่าข้อสอบข้อใดไม่มีคุณภาพหรือมีคุณภาพไม่ดีพอ อาจจะต้องตัดทิ้งหรือปรับปรุงแก้ไขข้อสอบ ให้มีคุณภาพดีขึ้นแล้วจึงจัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับจริงที่จะนำไปทดสอบกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

2.5.4 แนวทางการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Grouluid (อ้างถึงใน พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2545, น. 102) ได้ให้หลักการ สร้างไว้ดังนี้

1. ต้องนิยามพฤติกรรมหรือผลการเรียนรู้ที่ต้องการจะวัดให้ชัดเจน โดยกำหนดในรูปของจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนหรือรายวิชาด้วยคำที่เฉพาะเจาะจง สามารถวัดและสังเกตได้

2. ควรสร้างแบบทดสอบให้ครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ทั้งหมด ทั้งระดับความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้และระดับที่ซับซ้อนมากขึ้น

3. แบบทดสอบที่สร้างขึ้นควรจะวัดพฤติกรรมหรือผลการเรียนรู้ที่เป็นตัวแทน ของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยจะต้องกำหนดตัวชี้วัดและขอบเขตของผลการเรียนรู้ที่จะวัดแล้วจึงเขียนข้อสอบตามตัวชี้วัดจากขอบเขตที่กำหนดไว้

4. แบบทดสอบที่สร้างขึ้น ควรประกอบด้วยข้อสอบชนิดต่าง ๆ ที่เหมาะสมสอดคล้องกับการวัดพฤติกรรมหรือผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ให้มากที่สุด

5. ควรสร้างแบบทดสอบโดยคำนึงถึงแผนหรือวัตถุประสงค์ของการนำผลการทดสอบไปใช้ประโยชน์ จะได้เขียนข้อสอบให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และทันใช้ตามแผนที่กำหนดไว้ เช่น การใช้แบบทดสอบก่อนเรียนการสอน (Pre-test) สำหรับตรวจสอบพื้นที่ความรู้ของผู้เรียนเพื่อสอนซ่อมเสริม การใช้แบบทดสอบ ระหว่างการเรียนการสอน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน (Formative Test) และการใช้ แบบทดสอบหลังเรียนการสอนเพื่อตัดสินผลการเรียน (Summative Test)

6. แบบทดสอบที่สร้างขึ้นจะต้องทำให้การตรวจสอบให้คะแนนไม่มี ความคลาดเคลื่อนจากการวัด (Measurement Errors) ซึ่งไม่ว่าจะนำแบบทดสอบไป ทดสอบกับผู้เรียนในเวลาที่แตกต่างกันจะต้องได้ผลการเรียนเหมือนเดิม

สรุปได้ว่า การสร้างแบบทดสอบนั้นจะต้องครอบคลุมตัวชี้วัดและสามารถวัดได้ทั้งความจำ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการนำไปใช้

2.6 ทักษะการทำงานเป็นทีม

2.6.1 ความหมายของทักษะการทำงานเป็นทีม

ดิเรก วรรณเศียร (2552, น. 2) กล่าวว่า การทำงานเป็นทีม หมายถึง กลุ่มบุคคลที่ทำงานร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์หรือมีการติดต่อสื่อสารกันระหว่างสมาชิกในทีมงาน ช่วยกันทำงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพและผู้ร่วมทีมจะมีความพอใจในการทำงานนั้น

ปองปรัชญ์ บือราแง (2554, น. 8) กล่าวว่า การทำงานเป็นทีม หมายถึง การรวมตัวกันของกลุ่มคนที่ทำงานร่วมกัน โดยมีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เดียวกันในการทำงาน ซึ่งทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้เกิดผลสำเร็จร่วมกันตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ศิริพล แสนบุญส่ง (2560, น. 96) ได้กล่าวไว้ว่า การทำงานร่วมกันเป็นทีม หมายถึง กระบวนการสร้างความสัมพันธ์ร่วมกันหรือการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และการพัฒนาความสามารถของสมาชิกทีมที่จะสร้างผลต่าง ๆ ที่เป็นความต้องการที่แท้จริงของสมาชิก ซึ่งเกิดจากการมีเป้าหมายไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้สมาชิกได้แลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ทักษะ และช่วยกันกระตุ้นความคิดซึ่งกันและกัน สามารถสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นประโยชน์ร่วมกันได้

สรุป ทักษะการทำงานเป็นทีม หมายถึง วิธีการที่จะทำให้คนหลาย ๆ คนทำหน้าที่เดียวกันทำงานร่วมกัน มีการวางแผนการทำงานร่วมกัน เพื่อไปถึงเป้าหมาย ซึ่งจะช่วยให้สมาชิกแต่ละคนรู้ถึงข้อผิดพลาด และพัฒนาตัวเองได้

2.6.2 ความสำคัญของการทำงานเป็นทีม

ประคอง สุคนธจิตต์ (2551, น. 3) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการทำงานเป็นทีมไว้ว่า การทำงานเป็นทีมเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากตั้งแต่สังคมระดับเล็กไปจนถึงใหญ่ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างทีมงานและทำงานเป็นทีม ผู้บริหารในทุกองค์การให้ความสำคัญของการทำงานเป็นทีม เนื่องจากการทำงานเป็นทีมจะต้องระดมความคิดและความสามารถที่แตกต่างกันในแต่ละบุคคลมาประสานสอดคล้องกัน ซึ่งจะทำให้การทำงานที่ต้องใช้ความสามารถหลายด้านดำเนินไปได้ด้วยดี ดังเหตุผลต่อไปนี้

1. มนุษย์ทุกคนมีความจำกัดในเรื่องพลังงาน การทำงานแบบเพียงคนเดียวให้สำเร็จนั้นย่อมเป็นการยาก โดยเฉพาะในงานใหญ่ ๆ หรืองานที่สลับซับซ้อน กำลังงานเพียงคนเดียวทำไม่ได้จึงจำเป็นต้องพึ่งพาแรงงานจากผู้อื่นด้วย

2. มนุษย์ทุกคนมีความจำกัดและความแตกต่างกัน ในเรื่องสติปัญญา ความสามารถในการคิดจะทำงานใด ๆ หัวเดียวย่อมสู้หลายหัวไม่ได้ เพราะหลายหัวสามารถช่วยกันคิด ช่วยกันดูให้รอบคอบขึ้น

3. มนุษย์เป็นสัตว์สังคมอยู่อย่างโดดเดี่ยวลำพังไม่ได้ จึงจำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความต้องการที่จะมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น การที่มนุษย์มีโอกาสที่จะอยู่และทำงานร่วมกับผู้อื่น จึงเป็นการสนองความต้องการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นของมนุษย์

4. ลักษณะของสังคมในปัจจุบัน เป็นสังคมที่ต้องทำงานร่วมกัน ในทุกระดับและทุกองค์การหากเราไม่สามารถทำงานเป็นทีมแล้ว จะทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคต่อความเจริญก้าวหน้าขององค์การ

5. การทำงานเป็นทีมให้ผลงานที่ดีกว่าการทำงานตามลำพังคนเดียว และสามารถทำให้ได้จำนวนผลผลิตออกมาเป็นจำนวนมากกว่า การทำงานแบบต่างคนต่างทำ

6. การที่บุคคลได้มีโอกาสรวมกลุ่มกันทำงานเป็นทีมช่วยให้บุคคลได้เรียนรู้จากผู้อื่นซึ่งจะส่งผลดีต่อตนเอง และทีมงานตามไปด้วย จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นและความสำคัญของการทำงานร่วมกันเป็นทีม หากมีการฝึกฝนปฏิบัติตนให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ แล้วยังมีประโยชน์ต่อตนเองและสังคมโดยรวมอีกด้วย

สมชาติ กิจยรรยง และจีรชา ใจเปี่ยม (2552, น. 57) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการทำงานเป็นทีมไว้ว่า

1. งานบางชนิดไม่สามารถทำเสร็จเพียงคนเดียวได้
2. หน่วยงานมีงานเร่งด่วนต้องมีการระดมกำลังคน จึงจะเสร็จได้ทันเวลา
3. เป็นงานที่ต้องอาศัยความรู้ความสามารถจากหลายฝ่าย
4. งานบางชนิดเป็นงานที่มีหลายหน่วยงานรับผิดชอบ
5. เป็นงานที่ต้องการความริเริ่มสร้างสรรค์
6. หน่วยงานต้องการสร้างบรรยากาศของความสามัคคีให้เกิดขึ้น

สรุป ความสำคัญของการทำงานเป็นทีม หมายถึง ทุก ๆ หน้าที่มีความสำคัญ ไปตั้งแต่ระดับเล็กจนถึงระดับใหญ่ บทบาทและหน้าที่ของแต่ละคนมีความแตกต่างกันออกไป แต่ก็มีความสำคัญในทุกหน้าที่ เพราะการทำงานเป็นทีมย่อมให้ผลสำเร็จได้ดีกว่าการทำงานเพียงลำพัง

2.6.3 องค์ประกอบของการทำงานเป็นทีม

ศิณีย์ สังข์รัศมี (2544, น. 33-34) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการทำงานเป็นทีม โดยมีสาระสำคัญดังนี้

1. เป้าหมายทีม เพราะต้องให้สมาชิกทุกคนรู้และเข้าใจวัตถุประสงค์ เป้าหมายของทีมอย่างชัดเจนและถูกต้อง เพื่อให้สมาชิกทุกคนรู้สึกว่ามีภาระผูกพันที่ต้องปฏิบัติหรือดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายอย่างถูกต้อง โดยเป้าหมายทีมงานต้องมีความชัดเจนและเป็นที่ยอมรับของสมาชิกทำให้เกิดแรงจูงใจในการทำงาน ลดความขัดแย้ง เพิ่มความคิดสร้างสรรค์ และลดการควบคุมการลงโทษ ทำให้สมาชิกทีมใช้เวลาและพลังงานอย่างเป็นประโยชน์

2. บทบาท เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าใครต้องทำอะไรและมีความรับผิดชอบเบื้องต้นเพียงใด เพื่อปฏิบัติภารกิจนั้นให้สำเร็จ บางครั้งอาจกำหนดให้สมาชิกในทีมแสดงบทบาทหน้าที่ของตนอย่างเหมาะสม โดยมีทั้งที่มุ่งสนองความต้องการเฉพาะของตนเองและบทบาทตามตำแหน่งงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้สมาชิกมีแรงจูงใจในการทำงานให้แก่กลุ่ม

3. กระบวนการทำงาน เพื่อกำหนดวิธีการทำงานในกลุ่มโดยวิธีการต้องง่ายต่อการนำไปปฏิบัติตน สภาวการณ์โดยคำนึงถึงการประหยัดทรัพยากรและสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่หรือสามารถแสวงหาทรัพยากรมาใช้ปฏิบัติได้ ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในทีมและผู้นำต้องมีความสัมพันธ์ที่ดี มีความเชื่อมั่น และความสามัคคี รักใคร่และเต็มใจช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ทิศนา แขมณี (2550, น. 14) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการทำงานเป็นทีมไว้ ดังนี้

1. การมีเป้าหมายร่วมกัน กล่าวคือ บุคคลที่มาร่วมกันทำงานนั้นจะต้องมีวัตถุประสงค์ในการมาร่วมกัน คือ จะต้องมีการรับและเข้าใจเป้าหมายร่วมกันว่าจะทำอะไร

2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน กล่าวคือ บุคคลที่มาร่วมกันทำงานนั้นจะต้องมีบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานของกลุ่มในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง

3. การติดต่อสื่อสารกันในกลุ่ม กล่าวคือ บุคคลที่มาร่วมกันทำงานนั้นจะต้องมีการสื่อความหมายต่อกันและกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการทำงานร่วมกัน

4. การร่วมมือประสานกันในกลุ่ม กล่าวคือ บุคคลที่มาร่วมกันทำงานนั้นจะต้องมีการประสานกัน เพื่อให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่ความสำเร็จ

5. การตัดสินใจร่วมกัน กล่าวคือ บุคคลที่มาร่วมกันทำงานนั้นจะต้องมีการตัดสินใจในงานที่ทำในระดับใดระดับหนึ่ง

6. การมีผลประโยชน์ร่วมกัน กล่าวคือ บุคคลที่มาร่วมกันทำงานนั้นจะต้องได้รับการจัดสรรผลประโยชน์ตอบแทนจากผลที่เกิดจากการทำงานร่วมกัน

ทองทิพภา วิริยะพันธุ์ (2551, น. 90) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการทำงานเป็นทีมไว้ดังนี้

1. สมาชิกของทีมต้องรู้และมีวัตถุประสงค์ร่วมกันและทุกคนรู้สึกว่าต่างคนต่างมีภาระผูกพันที่ต้องปฏิบัติหรือดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์อย่างแท้จริง วัตถุประสงค์ดังกล่าวต้องชัดเจนเป็นที่ยอมรับของสมาชิกทุกคนในทีม เพื่อให้สมาชิกมีแรงจูงใจที่จะปฏิบัติงานลดความขัดแย้ง เพื่อริเริ่มสร้างสรรค์ ลดการควบคุมและการทำโทษ

2. สมาชิกของทีมต้องมีความสามารถในการเข้าใจพฤติกรรมของตนและเพื่อนร่วมทีม โดยต้องเข้าใจว่ามนุษย์มีความแตกต่างกันทั้งร่างกายและจิตใจ ทั้งมีเป้าหมายในชีวิตไม่เหมือนกัน

3. สมาชิกในทีมต้องแสดงบทบาทหน้าที่ของตนอย่างเหมาะสม โดยมีทั้งบทบาทที่มุ่งสนองความต้องการที่เฉพาะคนและบทบาทตามตำแหน่ง

4. ต้องมีระเบียบกฎเกณฑ์หรือมาตรฐานต่าง ๆ ที่เป็นเครื่องช่วยควบคุมให้สมาชิกของทีมประพฤติปฏิบัติตามกฎเกณฑ์หรือมาตรฐานนั้น ๆ

5. มีระบบการติดต่อสื่อสารที่ดีระหว่างสมาชิกของทีม

6. มีวิธีขจัดข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการออมชอม ประนีประนอม พูดด้วยเหตุผล หรือการลงมติ

7. สร้างความร่วมมือระหว่างสมาชิกในทีม โดยการแสดงออกซึ่งสีหน้าและอากัปกิริยาท่าทาง ความกระตือรือร้นในการพูดคุยเปิดเผย วางใจซึ่งกันและกัน และข้อขัดแย้งตลอดจนคำปรึกษาพร้อมที่จะแสดงน้ำใจและให้ความช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มเท่าที่โอกาสจะอำนวย

8. ทำให้สมาชิกในกลุ่มรู้สึกว่าเป็นกลุ่มหรือพวกเดียวกัน

9. มีวิธีการทำงานที่ดีในกลุ่ม ต้องเข้าใจเหตุผลที่กระทำการตัดสินใจ วิเคราะห์ปัญหา กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหา เลือกหาทางแก้ไขที่เหมาะสมที่สุดและดำเนินการตามแนวทางที่ได้ตัดสินใจโดยมีการประเมินเหตุผล

10. สร้างบรรยากาศการทำงานที่ดี ทั้งสภาพแวดล้อมในที่ทำงานและสัมพันธภาพระหว่างบุคคลในการทำงานเป็นทีม ผู้นำกลุ่มสมควรที่จะปรึกษาหารือกับสมาชิกในกลุ่มเพื่อทำความเข้าใจและความเห็นชอบเกี่ยวกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์และวิธีการทำงาน เพื่อให้การทำงานเป็นทีมประสบความสำเร็จ นับเป็นการสร้างบรรยากาศที่เป็นประชาธิปไตยและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ทีมงานอีกด้วย

2.6.4 การวัดทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีม

กิตติศักดิ์ กอร้อย (2550, น. 46) ได้พัฒนาแบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีม ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒน์ โดยแบ่งการวัดทักษะการทำงานเป็นทีมออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านบทบาทในการทำงานเป็นทีม
2. ด้านการรู้จักหน้าที่ตัวเองมีบทบาทผู้นำและสมาชิก
3. ด้านการให้ความร่วมมือพึ่งพาอาศัยและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ปริณดา เลิศศรีมงคล (2554, น. 119) ได้พัฒนาแบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกัลยาณวัตร โดยแบ่งการวัดทักษะการทำงานเป็นทีมออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการร่วมกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และแบ่งหน้าที่กันทำงาน
2. ด้านการตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเอง
3. ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี พึ่งพาอาศัย และช่วยเหลือกัน
4. ด้านการรักษาบรรยากาศในการทำงาน และปรับตัวเข้าหากัน
5. ด้านการสื่อสารแบบเปิด มีการปรึกษาและแก้ไขปัญหาร่วมกัน

สมชาย วงศา (2559, น. 96) ได้พัฒนาแบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกัลยาณวัตร โดยแบ่งการวัดทักษะการทำงานเป็นทีมออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการมีส่วนร่วมในการรับฟังและแสดงความคิดเห็น
2. ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกในทีม
3. ด้านการทำงานที่ได้รับมอบหมาย
4. ด้านการสร้างบรรยากาศการทำงานเป็นทีม
5. ด้านการตอบสนองต่อความขัดแย้ง

สุพัตรา โคตะวงค์ (2559, น. 72) ได้พัฒนาแบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมแพศึกษา โดยแบ่งการวัดทักษะการทำงานเป็นทีมออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกัน
2. ด้านบทบาทหน้าที่ผู้นำและสมาชิก
3. ด้านการดำเนินงาน
4. ด้านความรับผิดชอบ
5. ด้านการติดต่อสื่อสาร
6. ด้านการปรึกษาหารือกัน

ประภาภรณ์ พลเยี่ยม (2560, น. 61) ได้พัฒนาแบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 5 โดยแบ่งการวัดทักษะการทำงานเป็นทีมออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกัน
2. ด้านการรู้จักหน้าที่ตัวเองมีบทบาทผู้นำและสมาชิก
3. ด้านการให้ความร่วมมือพึ่งพาอาศัยและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

4. ด้านการติดต่อสื่อสารกับเพื่อนนักเรียน/ครูอย่างเหมาะสม
5. ด้านการยอมรับคำติชมมีการปรึกษาหารือและปรับตัวเข้าหากัน

ศิริพล แสนบุญส่ง (2560, น. 197) ได้พัฒนาแบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยแบ่งการวัดทักษะการทำงานเป็นทีมออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านความสมัครใจและเต็มใจทำงาน
2. ด้านเป้าหมายในการทำงาน
3. ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น
4. ด้านความรับผิดชอบ
5. ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

ธนาภรณ์ บุญเลิศ (2561, น. 73) ได้กล่าวว่า พัฒนาแบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนยางตลาดวิทยาคาร โดยแบ่งการวัดทักษะการทำงานเป็นทีมออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านบทบาทในการทำงานเป็นทีม
2. ด้านกระบวนการทำงาน
3. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในทีม

สรุปได้ว่า จากการศึกษาการวัดทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีม ผู้วิจัยสนใจเครื่องมือวัดทักษะการทำงานเป็นทีมของ สมชาย วงศา (2559) โดยกำหนดขอบเขตของแบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีม เป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการมีส่วนร่วมในการรับฟังและแสดงความคิดเห็น 2) ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกในทีม 3) ด้านการทำงานที่ได้รับมอบหมาย 4) ด้านการสร้างบรรยากาศการทำงานเป็นทีม 5) ด้านการตอบสนองต่อความขัดแย้ง

2.7 ความพึงพอใจ

2.7.1 ความหมายของความพึงพอใจ

รักพงษ์ วงษ์ธานี (2546, น. 65) ให้ความหมาย ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติในทางที่ดีของบุคคล ซึ่งมักเกิดจากการตอบสนองตามที่ตนเองต้องการก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีในสิ่งนั้น

พชรพร ยุระยาตร์ (2547, น. 8) ได้กล่าวถึง ความพึงพอใจในการเรียนรู้ไว้ว่า ความพึงพอใจของผู้เรียน หมายถึง ความรู้สึกเมื่อผู้เรียนมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามสถานการณ์ที่จัดไว้อย่างมีคุณภาพ แล้วผู้เรียนจะพึงพอใจในการเรียนตามกิจกรรมเนื้อหาวิชาดังกล่าว

Benjamin (1973, p. 384) ได้กล่าวถึง ความพึงพอใจ หมายถึง ท่าทีทั่ว ๆ ไปที่เป็นผลจากท่าทีที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ได้แก่ ปัจจัยที่เกี่ยวกับกิจกรรม ปัจจัยที่เกี่ยวกับบุคคลและลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม

Gundlack and Reid (1992, pp. 37-38) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจของบุคคลจากการได้พบปะกับพฤติกรรมการให้สิ่งต่าง ๆ เป็นระดับความพึงพอใจของบุคคลที่เกิดจากการได้รับสิ่งต่าง ๆ ว่าหลังจากได้รับสิ่งนั้นแล้วสามารถตอบสนองความต้องการหรือแก้ไขปัญหารวมทั้งลดปัญหาและทำให้บุคคลเกิดความภูมิใจมากน้อยเพียงใด

Victor (1994, p. 99) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจ หมายถึง ผลจากการที่บุคคลนั้น ๆ เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือเข้าไปรับรู้แล้วเกิดความพอใจ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง การได้รับการตอบสนองอย่างชัดเจนจากสิ่งที่ต้องการจนทำให้เป้าหมายสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและมีความสุข ทั้งในด้านผู้ให้บริการหรือผู้รับบริการ

2.7.2 แนวคิดทฤษฎีความพึงพอใจ

สุรางค์ โค้วตระกูล (2541, น. 156-157) กล่าวว่า เมอร์เรย์ (Murray) ได้สร้างทฤษฎีความต้องการ โดยถือว่าความต้องการเป็นพื้นฐานที่จะทำให้เกิดแรงขับหรือจูงใจ ซึ่งเป็นผลให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมไปในทิศทางที่จะนำไปสู่เป้าหมาย ความต้องการทางจิตวิทยาแบ่งออกเป็น 20 ชนิด ที่ยังคงใช้อยู่ในปัจจุบันมี 7 ชนิด ดังนี้

1. ความต้องการใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement)
2. ความต้องการที่จะสัมพันธ์กับคนอื่น (Affiliation)
3. ความต้องการความก้าวร้าว (Aggression)
4. ความต้องการที่จะเป็นตนของตนเอง (Dominance Autonomy)
5. ความต้องการที่จะมีอิทธิพลหรือบังคับผู้อื่น (Dominance)
6. ความต้องการที่จะแสดงออกเป็นเป้าสายตาคน (Exhibition)
7. ความต้องการที่จะปกป้องคุ้มครองรักษาผู้อื่น (Nurturance)

Herzberg (1959, p. 45) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีที่เป็นมูลเหตุที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ เรียกว่า The Motivation Theory ทฤษฎีนี้ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน 2 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับการงานมีผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น ความสำเร็จของงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน

2. ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน และมีหน้าที่ให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น เงินเดือน โอกาสที่จะก้าวหน้าในอนาคต สถานะของอาชีพ สภาพการทำงาน เป็นต้น

Maslow (1970, pp. 210-202) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษได้เสนอทฤษฎีความต้องการตามลำดับ โดยมีสาระสำคัญคือ มนุษย์จะมีความต้องการอยู่ตลอดเวลาไม่มีที่สิ้นสุด ตราบใดที่ยังมีชีวิตอยู่ และความต้องการของตนจะมีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูงตามลำดับความสำคัญ โดยมนุษย์จะเกิดความต้องการในระดับต้นก่อน เมื่อความต้องการนั้นได้รับการได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจ มนุษย์จะเกิดความต้องการในลำดับที่สูงขึ้น ซึ่งความต้องการของมนุษย์จะเป็นตัวผลักดันให้มนุษย์ทำสิ่งต่าง ๆ ลงไป เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการขึ้นมา มาสโลว์ (Maslow) ได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ลำดับขั้น คือ

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physiologic Needs) หมายถึง ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ที่จะขาดมิได้ ได้แก่ ความต้องการค้านสรีระ ความต้องการด้านปัจจัย 4 ความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) หมายถึง ความมั่นคงปลอดภัยทั้งทางด้านร่างกาย และความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การได้รับความปลอดภัยจากสิ่งต่าง ๆ รอบด้าน

3. ความต้องการทางสังคม (Social Needs) เป็นความต้องการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคม และได้รับการยอมรับในสังคมความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อน

4. ความต้องการการยกย่องนับถือ (Esteem Needs) หมายถึง ความต้องการที่จะมีชื่อเสียงเกียรติยศ ได้รับการยกย่องในสังคม ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับนับถือว่าเป็นบุคคลที่มีคุณค่า ยอมรับในความรู้ ความสามารถ

5. ความต้องการที่จะประจักษ์ในตัวเอง (Self-Actualization) หมายถึง ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จสมหวังในชีวิตที่อยากทำ เป็นสิ่งที่ตนหวังไว้ ฝันไว้ ได้ทำอะไรตามที่ตนเองต้องการจะทำ และมีความสุขกับสิ่งที่ตนเองต้องการทำ

สรุป ทฤษฎีความพึงพอใจ หมายถึง ความต้องการของแต่ละบุคคล ที่ต้องการในสิ่งที่ตนเองคาดหวังไว้ ได้รับในสิ่งที่หวัง ซึ่งทำให้ตนถูกตอบสนองความต้องการและมีความสุข

2.7.3 การวัดความพึงพอใจ

ชวลิต ชูกำแพง (2550, น. 110-115) กล่าวไว้ว่า การวัดความพึงพอใจ หรือการวัดจิตพิสัย สามารถกระทำได้ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

1. การสังเกต (Observation) สังเกตการพูด การกระทำ การเขียนของนักเรียนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ครูต้องการวัด เช่น ต้องการวัดว่านักเรียนคนหนึ่งมีความสนใจต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์มากน้อยเพียงใด ครูอาจสังเกตการกระทำของนักเรียนในเรื่อง การมาเรียน การตอบ คำถามในชั้นเรียน การทำการบ้าน/ส่งงาน การอ่านหนังสือเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ การเข้าร่วมกิจกรรมทางคณิตศาสตร์ เช่น ตอบปัญหาในเรื่องคุณธรรมจริยธรรมก็เช่นกัน ครูอาจสังเกตดูความประพฤติของนักเรียนแล้วแปลความว่า นักเรียนคนนั้นเป็นผู้ปฏิบัติตนดีมากน้อยเพียงใด เช่น การไม่ขาดเรียน แสดงว่า มีความรับผิดชอบ มีวินัยในตนเอง ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ การไม่เล่นการพนันไม่เที่ยวกลางคืนเป็นพฤติกรรมที่แปลได้ว่านักเรียนเป็นคนดี

2. การสัมภาษณ์ (Interview) บางครั้งครูใช้วิธีพูดคุยกับนักเรียนในประเด็นที่ครูอยากรู้ ซึ่งอาจเป็นความรู้สึก ทัศนคติของนักเรียน เพื่อนำสิ่งที่นักเรียนพูดออกมามาแปลความหมายเกี่ยวกับลักษณะจิตพิสัยของนักเรียนได้ เช่น ครูอยากรู้ว่านักเรียนสนใจเรียนวิชาภาษาไทยหรือไม่ ครูอาจพูดคุยกับนักเรียนว่าเคยอ่านวรรณคดีเล่มใดบ้าง เคยเขียนกลอนไหมเคยอ่านหนังสืออะไรดี ๆ บ้าง ลองเล่าให้ครูฟังหน่อย คำตอบของนักเรียนจะทำให้ครูประเมินได้ว่ามีความสนใจเรียนวิชาภาษาไทย มากน้อยเพียงใด

3. การใช้แบบวัด (Rating Scale) แบบวัดทัศนคติหรือวัดความสนใจมี 5 รูปแบบ คือ

3.1 การสร้างเครื่องมือวัดแบบลิเคิร์ท (LiKert's) เครื่องมือวัดเจตคติแบบลิเคิร์ทเป็นวิธีที่สร้างง่าย มีความเชื่อมั่นสูงและพัฒนาเพื่อวัดความรู้สึกได้หลายอย่าง การสร้างเครื่องมือวัดเจตคติแบบนี้เป็นวิธีประเมินน้ำหนักความรู้สึกของข้อความหลังจากเอาเครื่องมือไปสอบถามแล้ว การสร้างข้อความที่แสดงความรู้สึกต่อเป้าเจตคติจะต้องให้ครอบคลุมและสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ข้อความจะเป็นทางบวกหมดหรือทางลบหมด หรือผสมกันก็ได้ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1.1 เลือกชื่อเป้าเจตคติ เช่น เจตคติต่ออาชีพครู ต่อมหาวิทยาลัย เป็นต้น เป้าของเจตคติอาจจะเป็นคน วัตถุ สิ่งของ องค์กร สถาบัน อาชีพ วิชา ฯลฯ แล้วแต่จะเลือก ยิ่งแคบยิ่งดี ยิ่งกำหนดช่วงเวลาด้วยแล้วการแปลผลก็จะทำให้มีความหมายดีขึ้น

3.1.2 เขียนข้อความแสดงความรู้สึกต่อเป้าเจตคติ โดยวิเคราะห์ แยกแยะ ดูให้ครอบคลุมลักษณะข้อความควรเป็นดังนี้

3.1.2.1 เป็นข้อความที่แสดงความเชื่อและรู้สึกต่อเป้าที่ต้องการ

3.1.2.2 ไม่เป็นการแสดงถึงความจริง

3.1.2.3 มีความแจ่มชัด สั้น ให้ข้อมูลพอตัดสินใจได้

3.1.2.4 ไม่คลุมทั้งทางบวกและทางลบ

3.1.2.5 ควรหลีกเลี่ยงคำปฏิเสธซ้อน

3.1.2.6 ข้อความเกี่ยวควรมีความเชื่อเดียว

3.1.3 การตรวจสอบข้อความ เป็นการตรวจสอบเพื่อดูให้แน่ชัดว่าข้อความนั้นเขียนไว้เหมาะสมดีหรือไม่ การตอบจะให้ตอบว่า ชอบ-ไม่ชอบ ดี-ไม่ดี เห็นด้วย-ไม่เห็นด้วย ควรใช้ 3 มาตรา, 4 มาตรา หรือ 5 มาตรา เช่น [ ] ชอบมาก [ ] ดีมาก [ ] เห็นด้วยอย่างยิ่ง [ ] ชอบ [ ] ดี [ ] เห็นด้วย [ ] ไม่ชอบ [ ] ไม่ดี [ ] ไม่แน่ใจ [ ] ไม่ดีเลย [ ] ไม่เห็นด้วย [ ] ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คำตอบที่เร้าให้ตอบ ควรเป็นแบบคู่ไม่ควรมีตรงกลาง เพราะเป็นไปไม่ได้ที่จะไม่เกิดความรู้สึกหรือไม่แน่ใจ นอกจากจะไม่ค่อยได้สัมผัสกับเป้าตัวนั้น การใช้ตัวเร้าคู่จึงเป็นการให้ตัดสินเพียง 2 อย่างใหญ่ ๆ คือ ดี-ไม่ดี เห็นด้วย-ไม่เห็นด้วย แล้วค่อยแปลงให้เป็น 4 มาตรา

3.1.4 การให้น้ำหนัก มี 3 วิธี คือ วิธีหาค่าน้ำหนักซิกมา วิธีหาค่าน้ำหนักคะแนน มาตรฐาน วิธีหาค่าน้ำหนักแบบพลการ แต่ในระยะหลังลิเคิร์ทแนะให้ใช้วิธีกำหนดตัวเลขโดยพลการได้เลย โดยให้ตัวเลขเรียงค่าตามลำดับความสำคัญของตัวเร้า จะใช้ 0, 1, 2, 3, 4 หรือ 1, 2, 3, 4, 5 หรือ -2, -1, 0, 1, 2 ก็ได้ ทั้ง 3 แบบนี้ความสัมพันธ์เป็น 1.00 คือ ตัวเดียวกันนั้นเอง

3.1.5 การตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น จะต้องนำข้อความไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง เมื่อสอบเสร็จแล้วนำมาตรวจให้คะแนนแต่ละข้อแล้วนำมาหาค่าความสัมพันธ์ (r_{xy}) ระหว่างคะแนน รายข้อกับคะแนนรวม โดยวิธี Item Total Correlation และทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยกำหนด α = 0.5 หรือ α = 0.1 (ทางหางเดียว) ข้อคำถามใดมีค่า r_{xy}, คำนวณมากกว่าค่า r_{xy}, ตารางแสดงว่าข้อคำถามนั้นมีค่าอำนาจจำแนกการคำนวณหาค่าความสัมพันธ์ (r_{xy}) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม

3.1.6 การจัดแบบสอบถาม เมื่อได้ข้อคำถามที่มีอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์แล้ว พิจารณาว่าจะกำหนดกี่ข้อ ตามหลักการถ้าข้อความมีคุณภาพสูงมากจะใช้ 10-15 ข้อก็ได้ แต่โดยทั่วไปจะมีตั้งแต่ 20 ข้อขึ้นไป เพราะถ้าจำนวนน้อยข้อ ความเชื่อมั่นมักจะมีค่าน้อย ความเที่ยงตรงก็ไม่ดี อาจจะเป็นเพราะข้อความแสดงรู้สึกหรือความเชื่อต่อเป้าไม่ครอบคลุมทุกอย่างในเป้า แบบสอบถามบางฉบับ จึงมีเป็น 100 ข้อ การให้จำนวนข้อควรคำนึงถึงกลุ่มตัวอย่างระดับอายุ และความสามารถในการอ่าน ระดับเด็ก ๆ จึงไม่ควรมีมากข้อจนเกินไป

3.1.7 การตรวจให้คะแนน การให้คะแนนให้ตามมาตราที่กำหนดแต่ละข้อ ถ้าเป็นข้อความให้เปลี่ยนมาเป็นตัวเลข ถ้าเป็นตัวเลขแล้วก็นำตัวเลขที่ผู้ตอบเลือกมารวม กรณีข้อความเป็นความรู้สึกทางลบจะต้องกลับตัวเลขกันกับข้อที่ข้อความเป็นทางบวก การแปลคะแนนจะแปลจากผลรวมของทุกข้อก็ได้ เช่น แบบทดสอบ มี 10 ข้อ มี 4 มาตรา สอบเสร็จแล้วหาคะแนนเฉลี่ยได้ 25.0 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 5.514 คะแนน จะต้องเทียบคะแนนจากคนสอบได้ต่ำสุด 10 คะแนน สูงสุด 40 คะแนน แต่ถ้าอยากแปลผลให้เป็นตัวเลขมาตรา 4 ก็ให้เอาจำนวนข้อไปหาร

คะแนนเฉลี่ยและคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลออกมาจะเหมือนกับคะแนนของคนสอบเพียงข้อเดียว นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ได้คะแนนเฉลี่ย 2.50 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.5514 คะแนน

3.1.8 การหาคุณภาพอื่น ๆ เช่น การหาความเชื่อมั่น หาได้โดยสอบซ้ำ (Test-Retest) แบบทดสอบคู่ขนาน (Alternative Forms หรือ Parallet Forms) แบบหาความคงเส้นคงวาภายใน (Internal Consistency) สำหรับการหาค่าความเชื่อมั่นแบบหาความคงเส้นคงวาภายในนั้น จะสอบเพียงครั้งเดียวแล้วหาค่าความแปรปรวนของแต่ละข้อและความแปรปรวนทั้งฉบับ โดยหาค่าความเชื่อมั่น สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจ สามารถวัดได้ด้วยหลายวิธี ขึ้นอยู่กับบริบทของห้องเรียนนั้น ๆ ว่าควรใช้วิธีการและเครื่องมือชนิดใดวัด เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ หรือการใช้แบบวัด ซึ่งแต่ละวิธีจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8.1 งานวิจัยในประเทศ

รัชดาพร ชวรุ่ง (2554, น. 81-83) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้สาระทัศนศิลป์ เรื่อง เส้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนหนองเรือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ สาระทัศนศิลป์ เรื่อง เส้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนชุมชนหนองเรือ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) 2) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนชุมชนหนองเรือ ให้มีจำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม 3) เพื่อพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนชุมชนหนองเรือ จำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับดี 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สาระทัศนศิลป์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) ผลการวิจัย พบว่า 1) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) โดยใช้รูปแบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 วงจร จากการสะท้อนผลปฏิบัติพบว่าในวงจรที่ 1 พบปัญหาที่ต้องแก้ไขอยู่หลายปัญหา ซึ่งผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้เสนอวิธีการปรับปรุงและแก้ปัญหาทำให้ปัญหาที่พบนั้นไม่เกิดขึ้นในวงจรต่อมา รวมทั้งทำให้ปัญหาในวงจรที่ 2 และ 3 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ลดน้อยลง นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการทำงานกลุ่ม ในแต่ละวงจรสูงขึ้น และผลการทดสอบย่อยท้ายวงจร

ด้านทักษะการวาดภาพสูงขึ้น 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วย เทคนิค LT มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 100 และมีคะแนนรวมเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 95.59 ของคะแนนเต็ม เมื่อนำไปเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่าผ่านเกณฑ์ทั้งคะแนนและจำนวนนักเรียน 3) การพัฒนาทักษะกระบวนการทำงานกลุ่มของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค LT (Learning Together) นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) มีคะแนนเฉลี่ยของทักษะการทำงานกลุ่มเท่ากับ 39.50 คิดเป็นร้อยละ 96.15 และนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 100 4) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ต่อวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) โดยภาพรวมพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

สกุลยา ธารพรศรี (2556, น. 110-113) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการสอนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบการสอนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) หาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ 3) เปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการสอนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการ สอน แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.65/83.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบการสอนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.5900 หรือคิดเป็นร้อยละ 59.00 3) นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค LET (Learning Together) มีทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) โดยรวมอยู่ในระดับมาก

อมร เมยมงคล (2560, น. 116-120) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมเรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมเรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา โดยใช้

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ชุดกิจกรรมเรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา 3) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค IT และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.4882.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนาโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค IT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ดัชนีประสิทธิผลของการเรียน ด้วยชุดกิจกรรมเรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT มีค่าเท่ากับ 0.50 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น 0.50 หรือ คิดเป็นร้อยละ 50.00 4) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

จินดาหรา นิราศสูงเนิน (2562, น. 88-90) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีม โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่มีสื่อสังคมสนับสนุน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบรบือ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาปฏิบัติการส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีม โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีสื่อสังคมสนับสนุน 2) เพื่อศึกษาทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีม โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีสื่อสังคมสนับสนุน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือผลการวิจัยพบว่า (1) การส่งเสริมทักษะการทำงานเป็นทีมโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีสื่อสังคมสนับสนุน ประกอบด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นเตรียม ขั้นสอน ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ และขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงาน โดยแต่ละขั้นมีการจัดกิจกรรมร่วมกับสื่อสังคมสนับสนุนในการจัดการเรียนรู้ ทั้งในด้านแหล่งข้อมูลการเรียนรู้ การทำกิจกรรมกลุ่ม การทดสอบและการสรุปผลคะแนนของทีม (2) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีสื่อสังคมสนับสนุนเพื่อส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีม มีทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีมเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ และ (3) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีสื่อสังคมสนับสนุน มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

2.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Majoka (2011, p. 486) ทำการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลของการเรียนแบบร่วมมือเพื่อการสอนสังคมศึกษา นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันในระดับประถมศึกษา การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลของการเรียนแบบร่วมมือและวิธีการแบบดั้งเดิมของการสอนเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น 7 ในวิชาสังคมศึกษา นักเรียนชั้น 7 (N = 100) ในโรงเรียนรัฐบาลในเขต Mansehra ประเทศปากีสถานแบ่งออกเป็นสอง กลุ่มที่เทียบเท่าคือกลุ่มควบคุม (N = 50) และกลุ่มทดลอง (N = 50) บนพื้นฐานของการศึกษาความสำเร็จในการทดสอบล่วงหน้า การจัดการกับ 15 บทเรียนที่วางแผนไว้ภายใต้กลยุทธ์ความร่วมมือ STAD (ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของทีมนักเรียน) มอบให้กับกลุ่มทดลองในขณะที่การควบคุมกลุ่มได้รับการสอนสื่อการเรียนรู้เดียวกันโดยใช้วิธีการบรรยายแบบดั้งเดิม การวิเคราะห์ข้อมูลเปิดเผยว่ากลุ่มทดลองได้คะแนนมากกว่ากลุ่มควบคุมหลังการทดสอบ นอกจากนี้ การเรียนแบบร่วมมือปรากฏว่ามีประสิทธิภาพเท่าเทียมกันในการสอนวิชาสังคมศึกษาให้กับผู้เรียนสูง ผู้ที่ประสบความสำเร็จโดยเฉลี่ยและผู้ที่ประสบความสำเร็จในระดับประถมศึกษา

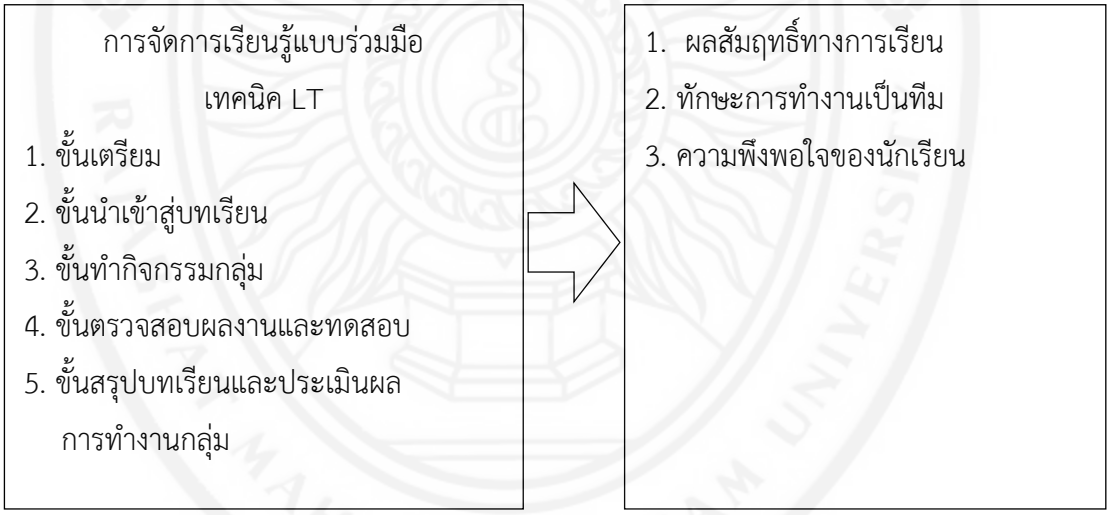
Toklucu (2016, p. 315) ได้ทดสอบเกี่ยวกับการสอนวิธีการและเทคนิค ได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับคอนสตรัคติ วิธีการสามารถนำมาใช้ร่วมกันในบทเรียนวิชาสังคมศึกษา คอนสตรัคติการศึกษาประกอบด้วย กระบวนการเรียนรู้ที่ใช้งานอยู่สองการเรียนรู้ที่ใช้งานอยู่วิธีการคือการเรียนแบบร่วมมือและการสอนอย่างเป็นระบบ การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของวิธีการเรียนแบบร่วมมือและการสอนอย่างเป็นระบบ และวิธีการเรียนรู้เชิงคอนสตรัคติวิสต์เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในการสอนหน่วยการเรียนรู้สังคมศึกษาเรื่อง “The Place We Live” ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า วิธีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและวิธีการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบและวิธีการเรียนรู้แบบคอนสตรัคติวิสต์เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างความสำเร็จในทางกลับกันคะแนนการทดสอบหลังการทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ วิธีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบและการเรียนรู้แบบคอนสตรัคติวิสต์ (การควบคุม -1) พบว่ามีความปลอดภัยในการเก็บความรู้ แต่ไม่สามารถบรรลุความรู้ในหมู่นักเรียนในกลุ่มควบคุม 2

Raphael and Mezieobi (2018, p. 96) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่มีต่อการปฏิบัติงานของนักเรียนในวิชาสังคมศึกษา การศึกษานี้ใช้การออกแบบการวิจัยกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาประกอบด้วยนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น II จำนวน 122 คน ซึ่งได้รับการคัดเลือกจากโรงเรียนมัธยมสองแห่งในเขตปกครองท้องถิ่นโอบิโอ/Akpor รัฐริเวอร์สเตต เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบตามวัตถุประสงค์หลายประเภทหัวข้อ: การทดสอบประสิทธิภาพสังคมศึกษา (SSPT) เครื่องมือนี้ได้รับการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญสองคนและมีดัชนีความน่าเชื่อถือเท่ากับ 0.87 จากการใช้สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน มีการตั้งคำถามการวิจัยสองข้อและสมมติฐานสองข้อ

เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อตอบคำถาม การวิจัยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) เพื่อทดสอบสมมติฐานว่างที่ระดับอัลฟา 0.05 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยไม่คำนึงถึงระดับความสามารถ ผลการศึกษายังชี้ให้เห็นว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกันจากกลยุทธ์การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม จากผลการวิจัยและข้อสรุปของการศึกษาขอแนะนำให้ครูสังคมศึกษาควรนำกลยุทธ์การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมาใช้เป็นกลยุทธ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานของนักเรียนทักษะการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและเสริมสร้างอภิปัญญาในนักเรียน นอกจากนี้การจัดการโรงเรียนควรจัดประชุมเชิงปฏิบัติการและการสัมมนาเพื่อให้ครูและนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ในการใช้กลยุทธ์เพื่อให้ได้ผลลัพธ์สูงสุดของโรงเรียน

2.9 กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ดำเนินการวิจัยตามกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพและสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 ห้องเรียน โรงเรียนร่องคำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวนทั้งหมด 394 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/10 จำนวน 35 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนร่องคำ อำเภอร่องคำ จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยมีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

3.1.2.1 แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 10 กลุ่มตามห้องเรียน

3.1.2.2 สุ่มห้องเรียนมา 1 ห้อง โดยใช้วิธีจับสลาก พบว่า ได้ห้องเรียน 2/10 แล้วใช้นักเรียนทุกคนในห้องเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพและสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 12 แผน เวลา 12 ชั่วโมง

3.2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3.2.3 แบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีม

3.2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.3.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

3.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรโรงเรียนร่องคำระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยวิเคราะห์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระที่ 5 ภูมิศาสตร์ เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป คำอธิบายรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ขอบเขตเนื้อหาของวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อนำไปสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

3.3.1.2 ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่

1) ขั้นเตรียม
2) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน
3) ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม
4) ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ
5) ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม

3.3.1.3 กำหนดเนื้อหาที่จะนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้ เนื้อหา และจำนวนชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เนื้อหา	จำนวนชั่วโมง
1	ที่ตั้ง ขนาด และอาณาเขต ของทวีปยุโรป	1
2	ลักษณะภูมิประเทศของทวีปยุโรป	1

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เนื้อหา	จำนวนชั่วโมง
3	ลักษณะภูมิอากาศของทวีปยุโรป	1
4	ลักษณะพืชพรรณธรรมชาติของทวีปยุโรป	1
5	ลักษณะทรัพยากรธรรมชาติของทวีปยุโรป	1
6	ลักษณะประชากรของทวีปยุโรป	1
7	ลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมของทวีปยุโรป	1
8	ลักษณะทางเศรษฐกิจของทวีปยุโรป	1
9	การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของทวีปยุโรป	1
10	ภัยพิบัติและผลกระทบของภัยพิบัติในทวีปยุโรป	1
11	การจัดการภัยพิบัติในทวีปยุโรป	1
12	ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของทวีปยุโรป	1
รวม		12

3.3.1.4 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT จำนวน 12 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลาสอนทั้งหมด 12 ชั่วโมง

3.3.1.5 นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม

3.3.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1) รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ์ วุฒิ (ปร.ด.) สังคมวิทยา อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล

2) อาจารย์ ดร.ชนะชัย อวนวัง วุฒิ (ปร.ด.) คอมพิวเตอร์ศึกษา อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติวิจัย

3) นางสาวนัยนา บุญสมร (กศ.ม.) การวิจัยทางการศึกษา ครู คศ. 3 วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนร่องคำ ผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติวิจัย

4) นายวชิระ โคตะโน (ศษ.ม.) หลักสูตรและการสอน (สังคมศึกษา) ครู คศ. 3 วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร

5) นายชญานนท์ คันทมาตย์ วุฒิ (ศษ.ม.) หลักสูตรและการสอน (สังคมศึกษา) ครู คศ.1 โรงเรียนร่องคำ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

การประเมินคุณภาพ และความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ที่ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละรายข้อมาหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 103) มีความหมายดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	คะแนน	5
เหมาะสมมาก	คะแนน	4
เหมาะสมปานกลาง	คะแนน	3
เหมาะสมน้อย	คะแนน	2
เหมาะสมน้อยที่สุด	คะแนน	1

โดยยึดเกณฑ์การประเมินดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 65-103)

ค่าเฉลี่ย	แปลความ
4.51-5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51-4.50	เหมาะสมมาก
2.51-3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51-2.50	เหมาะสมน้อย
1.00-1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินอยู่ระหว่าง 3.51-5.00 แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด สามารถนำไปจัดการเรียนการสอนได้ ผลพบว่า มีเกณฑ์อยู่ระหว่าง 4.56 ถึง 4.77 ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับ เหมาะสมมากที่สุด

3.3.1.7 ทำการปรับปรุงแก้ไข แล้วจัดพิมพ์เอกสาร

3.3.2 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.3.2.1 ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนร่องคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระที่ 5 ภูมิศาสตร์ วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3.2.2 ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสือเทคนิคการวัดผลการศึกษา หลักการวิจัยเบื้องต้น การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเอกสารตำราอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทางการศึกษา

3.3.2.3 กำหนดกรอบโครงสร้างและรูปแบบของแบบทดสอบ คำถามและวิธีเขียนข้อสอบ วิเคราะห์ความสำคัญ น้ำหนักในแต่ละจุดประสงค์การเรียนรู้ ระบุจำนวนข้อสอบตามแผนการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 3.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสระการเรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้และจำนวนข้อสอบ

สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
		ทั้งหมด	ต้องการจริง
1. ที่ตั้ง ขนาด และอาณาเขตของทวีปยุโรป	บอกที่ตั้ง ขนาด และอาณาเขต ของทวีปยุโรปได้	3	3
2. ลักษณะภูมิประเทศของทวีปยุโรป	อธิบายลักษณะภูมิประเทศของทวีปยุโรปได้	4	3
3. ลักษณะภูมิอากาศของทวีปยุโรป	จำแนกลักษณะภูมิอากาศในทวีปยุโรปได้	4	3
4. ลักษณะพืชพรรณธรรมชาติของทวีปยุโรป	จำแนกพืชพรรณธรรมชาติของทวีปยุโรปได้	4	3
5. ลักษณะทรัพยากรธรรมชาติของทวีปยุโรปทวีปยุโรป	อธิบายลักษณะทรัพยากรธรรมชาติของทวีปยุโรปได้	3	2
6. ลักษณะประชากรของทวีปยุโรป	อธิบายการตั้งถิ่นฐาน การกระจายและการเปลี่ยนแปลงประชากรในทวีปยุโรปได้	3	2
7. ลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมของทวีปยุโรป	อธิบายลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมของประชากรในทวีปยุโรปได้	3	2
8. ลักษณะทางเศรษฐกิจของทวีปยุโรป	อธิบายลักษณะทั่วไปทางเศรษฐกิจของทวีปยุโรปได้	4	3
9. การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของทวีปยุโรป	ระบุสาเหตุการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของทวีปยุโรปได้	3	2
10. ภัยพิบัติและผลกระทบของภัยพิบัติในทวีปยุโรป	อภิปรายสาเหตุและผลกระทบของการเกิดภัยพิบัติในทวีปยุโรปได้	3	2
11. การจัดการภัยพิบัติในทวีปยุโรป	เสนอแนวทางการจัดการภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในทวีปยุโรปได้	3	2
12. ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของทวีปยุโรป	อภิปรายสาเหตุของปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในทวีปยุโรปได้	3	3
รวมทั้งสิ้น		40	30

3.3.2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด แบบทดสอบ มีลักษณะเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

3.3.2.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม

3.3.2.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของข้อสอบ เพื่อประเมินหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบรายข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC: Item Objective Congruence) เลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ที่ยอมรับได้ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยได้รับความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 คน

การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญโดยใช้เกณฑ์ดังนี้

+ 1 แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้จริง

0 ไม่แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้

- 1 แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นไม่ได้วัดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้

3.3.2.7 นำผลการประเมินพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของข้อสอบ มาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อสอบคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปนำไปใช้ ผลพบว่า ข้อสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60-1.00

3.3.2.8 นำข้อสอบที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแก้ไขข้อบกพร่อง จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับทดลอง ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 3/10 ปีการศึกษา 2563 ซึ่งเคยเรียนเรื่องนี้มาแล้วจำนวน 30 คน แล้วนำผลการทดลองมาหาคุณภาพของข้อสอบ

3.3.2.9 นำกระดาษคำตอบที่นักเรียนทำแบบทดสอบ มาตรวจให้คะแนน ข้อละ 1 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบถูก ข้อละ 0 คะแนนสำหรับข้อที่ตอบผิดนำมาวิเคราะห์หาค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) ตามวิธีของเบรนแนน (Brennan) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากตั้งแต่ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20-1.00 ผลพบว่า มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.50-0.68 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.23-0.72

3.3.2.10 นำข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 30 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับตามวิธีของโลเวทต์ (Lovett) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 88-96) พบว่า ข้อสอบมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.92

3.3.2.11 จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับจริง เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3.3 การสร้างแบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีม

3.3.3.1 ศึกษาทักษะการทำงานเป็นทีม

3.3.3.2 สร้างเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการทำงานเป็นทีม

3.3.3.3 นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และทำการปรับปรุงแก้ไข

3.3.3.4 นำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเหมาะสมของเกณฑ์การให้คะแนนแล้วทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ โดยได้รับความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 คน

การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญโดยใช้เกณฑ์การประเมินระดับความเหมาะสม แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale 5 ระดับ) ดังนี้

ระดับความเหมาะสมมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
ระดับความเหมาะสมมาก	ให้ 4 คะแนน
ระดับความเหมาะสมปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ระดับความเหมาะสมน้อย	ให้ 2 คะแนน
ระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

ผลพบว่า ค่าเฉลี่ย และแปลผลทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียน ครั้งที่ 1 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.46 มีทักษะการทำงานเป็นทีมในระดับ ปานกลาง ครั้งที่ 2 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 มีทักษะการทำงานเป็นทีมในระดับดี และครั้งที่ 3 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 มีทักษะการทำงานเป็นทีมในระดับดีมาก

3.3.4 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.3.4.1 ศึกษาการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) และเอกสารการวัดความพึงพอใจ วิธีสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ จากเอกสารพื้นฐานวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา (มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546, น. 51-103) และเอกสารตำราอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า

3.3.4.2 ศึกษาวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของการศึกษาและกำหนดพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่ต้องการวัด (Questionnaires) กำหนดโครงสร้างเนื้อหา จำนวนของแบบประเมิน

3.3.4.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

3.3.4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรง และครอบคลุมเนื้อหา ความถูกต้องของภาษาของคำถามเป็นรายข้อ และให้ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ ได้รับข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงข้อคำถามให้สอดคล้องกับพฤติกรรมหรือกิจกรรมที่ต้องการ

วัดความพึงพอใจของผู้เรียน และเลือกข้อคสามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50-1.00 โดยได้รับความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 คน

การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญโดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นวัดความพึงพอใจได้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นวัดความพึงพอใจได้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นวัดความพึงพอใจไม่ได้

3.3.4.5 นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญไปหาค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามความพึงพอใจว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด

การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญโดยใช้เกณฑ์การประเมินระดับความเหมาะสม แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale 5 ระดับ) ดังนี้

ระดับความเหมาะสมมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
ระดับความเหมาะสมมาก	ให้ 4 คะแนน
ระดับความเหมาะสมปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ระดับความเหมาะสมน้อย	ให้ 2 คะแนน
ระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

ผลพบว่า แบบสอบถามความพึงพอใจมีเกณฑ์ความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 4.40 ถึง 4.80

3.3.4.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจตามที่ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะได้จำนวน 15 ข้อ

3.3.4.7 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปประเมินความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 รูปแบบการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ใช้เวลาที่ดำเนินการทดลองสอน จำนวน 12 ชั่วโมง

การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการโดยการทดลองตามแบบแผนการทดสอบ One Group Pretest-Posttest Design (อรัญ ซุยกระเดื่อง, 2557, น. 34) ดังแสดงตามตาราง

ตารางที่ 3.3 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design

กลุ่ม	Pre-test	Treatment	Post-test
ทดลอง	O_{pre}	X	O_{post}

เมื่อ X แทน การจัดกระทำการทดลอง

O_{pre} แทน การวัดผลก่อนการทดลอง

O_{post} แทน การวัดผลหลังการทดลอง

3.4.2 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.2.1 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน ผ่านการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3.4.2.2 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.4.2.3 วัดทักษะการทำงานเป็นทีมเป็น 3 ระยะ คือ ทำการวัดทักษะการทำงานเป็นทีมหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุก ๆ 4 แผน

3.4.2.4 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ผ่านการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพและสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3.4.2.5 ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

3.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

3.5.1.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) การหาประสิทธิภาพของวิธีการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สูตร E_1/E_2 (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 126)

3.5.1.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สถิติ t-test ทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.5.1.3 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยทักษะการทำงานเป็นทีม

3.5.1.4 วิเคราะห์ผลการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพและสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างรายข้อไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.6.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

3.6.1.1 ร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{f}{N} \times 100 \qquad (3\text{-}1)$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

F แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.6.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \qquad (3\text{-}2)$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้ทำแบบทดสอบ

3.6.1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}} \quad (3\text{-}3)$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

3.6.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.6.2.1 การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน

1) วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้สูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3\text{-}4)$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบรายข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ถ้าค่า IOC มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 แสดงว่า ข้อสอบข้อนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ หากค่า IOC มีค่าน้อยกว่า 0.5 ต้องปรับปรุงข้อสอบข้อนั้นใหม่หรือตัดทิ้งไป

2) วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน B-Index (Discrimination Index B) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 81-83)

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2} \quad (3\text{-}5)$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนก

U แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก

L แทน จำนวนผู้ไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก

n_1 แทน จำนวนผู้ไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก

n_2 แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

3) การหาค่าความยาก ใช้สูตร P (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2546, น. 95)

$$P = \frac{R}{N} \quad (3\text{-}6)$$

เมื่อ P แทน ระดับความยาก

R แทน จำนวนผู้ตอบถูกทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

ค่า P ที่เหมาะสมมีค่าอยู่ระหว่าง 0.20-0.80

4) วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนทั้งฉบับ ตามวิธีของ โลเวท (Lovett)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K\sum X_i - K\sum X_i^2}{(K-1)\sum\left(X_i - C\right)^2} \quad (3\text{-}7)$$

เมื่อ r_{cc} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์

K แทน จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบทั้งฉบับ

X_i แทน คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน

C แทน คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

ค่าความเชื่อมั่นที่ใช้ได้ มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.80

3.6.2.2 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรปชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1) สถิติที่ใช้หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หาโดยใช้สูตร E_1/ E_2 = 80/80 ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 126)

$$E_1 = \frac{\sum X / N}{A} \times 100 \quad (3\text{-}8)$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของแบบฝึกหัดหรืองาน

A แทน คะแนนรวมของแบบฝึกทุกชิ้นรวมกัน

N แทน จำนวนผู้เรียน

$$E_2 = \frac{\sum F / N}{B} \times 100 \qquad (3\text{-}9)$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum F$ แทน คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียน

2) สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติสำหรับข้อมูลที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples) หรือกลุ่มที่มีความสัมพันธ์กัน ใช้ t-test มีสูตรดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - \left(\sum D\right)^2}{n-1}}} \qquad (3\text{-}10)$$

เมื่อ t แทน ค่าทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยรายคู่

D แทน ผลต่างของคะแนนครั้งหลังกับคะแนนครั้งแรกของแต่ละคน

$\sum D$ แทน ผลบวกของผลต่างของคะแนนครั้งหลังกับคะแนนครั้งแรกของแต่ละคน

$\sum D^2$ แทน ผลบวกของค่ากำลังสองของผลต่างของคะแนนครั้งหลังกับคะแนนครั้งแรกของแต่ละคน

$\left(\sum D\right)^2$ แทน ค่ากำลังสองของผลบวกของผลต่างของคะแนนครั้งหลังกับคะแนนครั้งแรกของแต่ละคน

n แทน จำนวนผู้เรียน

Df แทน ชั้นของความเป็นอิสระ

บทที่ 4
ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การทดลองตามแบบแผนการทดสอบ (One Group Pretest-Posttest Design) โดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด
t แทน สถิติทดสอบ

4.2 ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้น ดังนี้

4.2.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4.2.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4.2.3 วิเคราะห์แบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป

4.2.4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3.1 ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป จำนวน 12 แผน แต่ละแผนประกอบด้วย สาระสำคัญ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ นวัตกรรมการศึกษา การวัดและประเมินผล ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ตั้งแต่ 4.56 ถึง 4.77 และผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80

คะแนน	จำนวน	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ
ระหว่างเรียน	35	30	899	25.69	85.63
หลังเรียน	35	30	840	24.00	80.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผลของประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) = 85.63/80.00 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 กล่าวคือ ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) มีค่าเท่ากับ 85.63 ประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) มีค่าเท่ากับ 80.00

4.3.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จึงทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติทดสอบที ผลดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT

การทดสอบ	จำนวน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	df.	t	Sig
ก่อนเรียน	35	30	11.89	2.46	34	25.549	.00
หลังเรียน	35	30	24.00	2.10			

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT มีคะแนนค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.89 คะแนน และมีคะแนนค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 24.00 คะแนน โดยมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานของการวิจัย

4.3.3 ผลการศึกษาทักษะการทำงานเป็นทีม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนจำนวน 3 ครั้ง โดยสิ้นสุดแผนที่ 4 เก็บครั้งที่ 1 สิ้นสุดแผนที่ 8 เก็บครั้งที่ 2 และสิ้นสุดแผนที่ 12 เก็บครั้งที่ 3 ผลดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย และแปลผลทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

กลุ่มที่	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3	
	คะแนน	แปลผล	คะแนน	แปลผล	คะแนน	แปลผล
1	2.24	ปานกลาง	3.40	ดีมาก	3.68	ดีมาก
2	2.52	ดี	3.08	ดี	3.80	ดีมาก
3	2.44	ปานกลาง	3.16	ดี	3.68	ดีมาก
4	2.44	ปานกลาง	3.28	ดีมาก	3.88	ดีมาก
5	2.56	ดี	3.08	ดี	3.68	ดีมาก
6	2.56	ดี	3.12	ดี	3.64	ดีมาก
7	2.44	ปานกลาง	2.96	ดี	3.60	ดีมาก
เฉลี่ยรวม	2.46	ปานกลาง	3.15	ดี	3.71	ดีมาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ค่าเฉลี่ย และแปลผลทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียน ครั้งที่ 1 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.46 มีทักษะการทำงานเป็นทีมในระดับปานกลาง ครั้งที่ 2 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 มีทักษะการทำงานเป็นทีมในระดับดี และครั้งที่ 3 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 มีทักษะการทำงานเป็นทีมในระดับดีมาก

4.3.4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	นักเรียนชอบเนื้อหาที่เรียน	4.51	0.61	มากที่สุด
2	เนื้อหาที่เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.54	0.66	มากที่สุด
3	เนื้อหาที่เรียนมีความเหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียน	4.60	0.65	มากที่สุด
4	กิจกรรมการเรียนรู้มีความสนุกสนาน	4.69	0.53	มากที่สุด
5	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลาของการจัดกิจกรรม	4.77	0.49	มากที่สุด
6	กิจกรรมการเรียนรู้ขั้นเตรียมมีความพร้อม ลำดับขั้นตอนชัดเจนทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้น่าสนใจไม่น่าเบื่อ	4.80	0.41	มากที่สุด
7	กิจกรรมการเรียนรู้ขั้นนำมีความสนุก น่าสนใจเชื่อมโยงสู่เนื้อหาที่จะเรียนได้	4.83	0.38	มากที่สุด
8	กิจกรรมการเรียนรู้ขั้นทำกิจกรรมกลุ่มทำให้นักเรียนพอใจที่มีโอกาสได้สนทนากับเพื่อนเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	4.83	0.38	มากที่สุด
9	กิจกรรมการเรียนรู้ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบทำให้นักเรียนมีโอกาสทราบคะแนนของตนเองและผลงานสมาชิกในกลุ่ม	4.80	0.47	มากที่สุด
10	กิจกรรมการเรียนรู้ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่มนักเรียนพอใจที่ได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	4.71	0.46	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
11	กิจกรรมการเรียนรู้มีคุณค่า สามารถเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม แก่นักเรียนและสมาชิกในกลุ่ม	4.71	0.52	มากที่สุด
12	สื่อ เทคโนโลยีมีความทันสมัย น่าสนใจ หลากหลายรูปแบบ มีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.80	0.41	มากที่สุด
13	สื่อ อุปกรณ์การเรียนมีจำนวนเพียงพอกับนักเรียน และเหมาะสมกับสภาพบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.80	0.47	มากที่สุด
14	นักเรียนพึงพอใจที่มีส่วนร่วมในการให้คะแนนการทำกิจกรรมกลุ่ม	4.69	0.58	มากที่สุด
15	นักเรียนพึงพอใจ และมีความสุขที่ได้ทราบผลคะแนนจากการทดสอบ ประเมินผลงานของตนเอง และสมาชิกในกลุ่ม	4.86	0.43	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.73	0.31	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อวิชาสังคมศึกษา (สาระภูมิศาสตร์) หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.73, SD = 0.31) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจสูงสุดเรียงลำดับ ดังนี้ นักเรียนพึงพอใจและมีความสุขที่ได้ทราบผลคะแนนจากการทดสอบ ประเมินผลงานของตนเองและสมาชิกในกลุ่ม ($\bar{X}$ = 4.86, SD = 0.43) กิจกรรมการเรียนรู้ขั้นนำมีความสนุกน่าสนใจเชื่อมโยงสู่เนื้อหาที่จะเรียนได้ ($\bar{X}$ = 4.83, SD = 0.38) กิจกรรมการเรียนรู้ขั้นทำกิจกรรมกลุ่มทำให้นักเรียนพอใจที่มีโอกาสได้สนทนากับเพื่อนเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และแสดงความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ($\bar{X}$ = 4.83, SD = 0.38) ตามลำดับ

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพและสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สรุป อภิปราย และเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. สรุป
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

5.1.1 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง ลักษณะทางกายภาพและสังคมของทวีปยุโรป จำนวน 12 แผน มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 85.63/80.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

5.1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT มีคะแนนค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.89 คะแนน และมีคะแนนค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 24.00 คะแนน โดยมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5.1.3 ผลการศึกษาทักษะการทำงานเป็นทีมมีค่าเฉลี่ย และแปลผลทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียน ครั้งที่ 1 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.46 มีทักษะการทำงานเป็นทีมในระดับปานกลาง ครั้งที่ 2 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 มีทักษะการทำงานเป็นทีมในระดับดี และครั้งที่ 3 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 มีทักษะการทำงานเป็นทีมในระดับ ดีมาก

5.1.4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อวิชาสังคมศึกษา (สาระภูมิศาสตร์) หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.73, SD = 0.31)

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพและสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ลักษณะทางกายภาพและสังคมของทวีปยุโรป จำนวน 12 แผน มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 85.63/80.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT มีเนื้อหาที่เหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียน กิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอนที่ชัดเจน น่าสนใจ เชื่อมโยงเนื้อหาที่เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกัน แก้ปัญหา ช่วยเหลือเพื่อนในทีม มีความสุขที่ได้ทราบผลคะแนนจากการทดสอบ ประเมินผลงานของตนเอง และสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชดาพร ชวรุ่ง (2554, น. 81-83) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ สาระทัศนศิลป์ เรื่อง เส้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนหนองเรือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) ผลการวิจัย พบว่า 1) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) โดยใช้รูปแบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 วงจร จากการสะท้อนผลปฏิบัติพบว่าในวงจรที่ 1 พบปัญหาที่ต้องแก้ไขอยู่หลายปัญหา ซึ่งผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้เสนอวิธีการปรับปรุงและแก้ปัญหาทำให้ปัญหาที่พบนั้นไม่เกิดขึ้นในวงจรต่อมา รวมทั้งทำให้ปัญหาในวงจรที่ 2 และ 3 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ลดน้อยลง นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการทำงานกลุ่มในแต่ละวงจรสูงขึ้น และผลการทดสอบย่อยท้ายวงจรด้านทักษะการวาดภาพสูงขึ้น 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค LT มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 100 และมีคะแนนรวมเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 95.59 ของคะแนนเต็ม เมื่อนำไปเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่าผ่านเกณฑ์ทั้งคะแนนและจำนวนนักเรียน 3) การพัฒนาทักษะกระบวนการทำงานกลุ่มของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค LT (Learning Together) นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) มีคะแนนเฉลี่ยของทักษะการทำงานกลุ่มเท่ากับ 39.50 คิดเป็นร้อยละ 96.15 และนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 100 4) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) โดยพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สกุลยา ธารพรศรี (2556, น. 110-113) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการสอนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการสอนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.65/83.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบการสอนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.5900 หรือคิดเป็นร้อยละ 59.00 3) นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) มีทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) โดยรวมอยู่ในระดับมาก

5.2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT มีคะแนนค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.89 คะแนน และมีคะแนนค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 24.00 คะแนน โดยมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT ทำให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง มีการทบทวน ตรวจสอบ และประเมินผลเป็นระยะ จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ อมร เมยมงคล (2560, น. 116-120) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมเรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.4882.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมเรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค IT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ดัชนีประสิทธิผลของการเรียน ด้วยชุดกิจกรรมเรื่องวันสำคัญทางพระพุทธ ศาสนา โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT มีค่าเท่ากับ 0.50 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น 0.50 หรือคิดเป็นร้อยละ 50.00 4) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมเรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Korkmaz (2016, p. 315) ได้ทดสอบเกี่ยวกับการสอนวิธีการและเทคนิคซึ่งได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับคอนสตรัคติ วิธีการสามารถนำมาใช้ร่วมกันในบทเรียนวิชาสังคมศึกษา คอนสตรัคติการศึกษาประกอบด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่ใช้งานอยู่สองการเรียนรู้ที่ใช้งานอยู่วิธีการคือการเรียนแบบร่วมมือและการสอนอย่างเป็นระบบ การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของวิธีการเรียนแบบร่วมมือและการสอนอย่างเป็นระบบและวิธีการเรียนรู้เชิงคอนสตรัคติวิสต์เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในการสอนหน่วยการเรียนรู้สังคมศึกษาเรื่อง “The Place We Live” ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าวิธีการเรียนรู้

แบบมีส่วนร่วมและวิธีการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบและวิธีการเรียนรู้แบบคอนสตรัคติวิสต์เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างความสำเร็จในทางกลับกันคะแนนการทดสอบหลังการทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ วิธีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบและการเรียนรู้แบบคอนสตรัคติวิสต์ (การควบคุม -1) พบว่ามีความปลอดภัยในการเก็บความรู้แต่ไม่สามารถบรรลุความรู้ในหมู่นักเรียนในกลุ่มควบคุม 2

5.2.3 ผลการศึกษาทักษะการทำงานเป็นทีมมีค่าเฉลี่ย และแปลผลทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียน ครั้งที่ 1 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.46 มีทักษะการทำงานเป็นทีมในระดับปานกลาง ครั้งที่ 2 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 มีทักษะการทำงานเป็นทีมในระดับดี และครั้งที่ 3 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 มีทักษะการทำงานเป็นทีมในระดับดีมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ ที่ตนเองได้รับผิดชอบ มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการวัดและประเมินผล ตรวจสอบผลงานของตนเอง และสมาชิกในกลุ่ม ส่งผลให้เกิดทักษะการทำงานเป็นทีมดีขึ้นเป็นระยะ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จินดาหรา นิราศสูงเนิน (2562, น. 86) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีม โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่มีสื่อสังคมสนับสนุน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบรบือ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาปฏิบัติการส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีม โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่มีสื่อสังคมสนับสนุน 2) เพื่อศึกษาทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีม โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีสื่อสังคมสนับสนุน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า (1) การส่งเสริมทักษะการทำงานเป็นทีมโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีสื่อสังคมสนับสนุน ประกอบด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นเตรียม ขั้นสอน ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ และขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงาน โดยแต่ละขั้นมีการจัดกิจกรรมร่วมกับสื่อสังคมสนับสนุนในการจัดการเรียนรู้ ทั้งในด้านแหล่งข้อมูลการเรียนรู้ การทำกิจกรรมกลุ่ม การทดสอบ และการสรุปผลคะแนนของทีม (2) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีสื่อสังคมสนับสนุนเพื่อส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีม มีทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีมเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ และ (3) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีสื่อสังคมสนับสนุน มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Raphael and Mezieobi (2018, p. 96) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่มีต่อการปฏิบัติงานของนักเรียนในวิชาสังคมศึกษา การศึกษานี้ใช้การออกแบบการวิจัยกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาประกอบด้วยนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น II จำนวน 122 คนซึ่งได้รับการคัดเลือกจากโรงเรียนมัธยมสองแห่งในเขตปกครองท้องถิ่นโอบิโอ/Akpor รัฐริเวอร์สเตต เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบตามวัตถุประสงค์หลายประเภทหัวข้อ: การทดสอบประสิทธิภาพสังคมศึกษา (SSPT) เครื่องมือนี้ได้รับ

การตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญสองคนและมีดัชนีความน่าเชื่อถือเท่ากับ 0.87 จากการใช้สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน มีการตั้งคำถามการวิจัยสองข้อและสมมติฐานสองข้อเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อตอบคำถามการวิจัยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) เพื่อทดสอบสมมติฐานว่างที่ระดับอัลฟา 0.05 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยไม่คำนึงถึงระดับความสามารถ ผลการศึกษายังชี้ให้เห็นว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกันจากกลยุทธ์การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม จากผลการวิจัยและข้อสรุปของการศึกษาขอแนะนำให้ครูสังคมศึกษาควรนำกลยุทธ์การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมาใช้เป็นกลยุทธ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานของนักเรียนทักษะการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและเสริมสร้างอภิปัญญาในนักเรียน นอกจากนี้การจัดการโรงเรียนควรจัดประชุมเชิงปฏิบัติการและการสัมมนาเพื่อให้ครูและนักเรียนอย่างต่อเนื่องในการใช้กลยุทธ์เพื่อให้ได้ผลลัพธ์สูงสุดของโรงเรียน

5.2.4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อวิชาสังคมศึกษา (สาระภูมิศาสตร์) หลังการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.73, SD = 0.31) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT นั้นเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ เป็นวิธีที่เหมาะกับเนื้อหากิจกรรมการเรียนที่มีลำดับขั้นตอนแน่นอน ผู้เรียนทำงานร่วมกันภายในกลุ่ม โดยแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างเด่นชัดเพื่อให้ได้มาซึ่งผลงานของกลุ่ม มีความกล้าแสดงออกที่จะขัดแย้งและช่วยกันแก้ปัญหากับเพื่อนในทีมได้อย่างหลากหลายวิธีมีความรับผิดชอบในส่วนตนและส่วนรวม สอดคล้องกับงานวิจัยของ จินดาหรา นิราศสูงเนิน (2562, น. 86) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีม โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีสื่อสังคมสนับสนุนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบรบือ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาปฏิบัติการส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีม โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่มีสื่อสังคมสนับสนุน 2) เพื่อศึกษาทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีม โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีสื่อสังคมสนับสนุน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า (1) การส่งเสริมทักษะการทำงานเป็นทีมโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีสื่อสังคมสนับสนุน ประกอบด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นเตรียม ขั้นสอน ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ และขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงาน โดยแต่ละขั้นมีการจัดกิจกรรมร่วมกับสื่อสังคมสนับสนุนในการจัดการเรียนรู้ ทั้งในด้านแหล่งข้อมูลการเรียนรู้ การทำกิจกรรมกลุ่ม การทดสอบ และการสรุปผลคะแนนของทีม (2) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีสื่อสังคมสนับสนุนเพื่อส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีม มีทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีมเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ และ (3) นักเรียน

ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีสื่อสังคมสนับสนุน มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมร เมยมงคล (2560, น. 116-120) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมเรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.4882.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมเรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค IT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ดัชนีประสิทธิผลของการเรียน ด้วยชุดกิจกรรมเรื่องวันสำคัญทางพระพุทธ ศาสนา โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT มีค่าเท่ากับ 0.50 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้า ในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น 0.50 หรือ คิดเป็นร้อยละ 50.00 4.ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมเรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

5.3.1.1 ครูผู้สอนควรศึกษาเทคนิค ขั้นตอนและวิธีการ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT มาเป็นอย่างดี เพื่อที่จะนำมาจัดการเรียนการสอนหรือถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.3.1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ควรคำนึงถึงระยะเวลาในการจัดกิจกรรมว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ สื่อต้องมีความพร้อมและเพียงพอ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดทักษะ และการแก้ปัญหาร่วมกันระหว่างเพื่อนในทีม

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ในรายวิชาอื่น ระดับชั้นอื่นๆ เพื่อทราบถึงผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

5.3.2.2 ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับทักษะอื่น ๆ อย่างเช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการเรียนออนไลน์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กองวิจัยทางการศึกษา. (2545). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กิตติศักดิ์ กอร้อย. (2550). *พฤติกรรมการทางานเป็นทีมของนิสิตปริญญาตรี ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จินดาหรา นิราศสูงเนิน. (2562). *การส่งเสริมทักษะการทางานเป็นทีมโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีสื่อสังคมสนับสนุน สาหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบรบือ* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

จิราภรณ์ ศิริทวี. (2539). *คู่มือการพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่มาตรฐานการศึกษา.* กรุงเทพฯ: หลักพิมพ์.

จิราภรณ์ ศิริทวี. (2542). โครงงาน: การสร้างทางเลือกใหม่ของการสร้างปัญญา. วิชาการ, 2(8), 33-38.

ชวลิต ชุกำแพง. (2550). *การประเมินการเรียนรู้.* มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ชาญชัย ยมดิษฐ์. (2548). *เทคนิคและวิธีสอนร่วมสมัย.* กรุงเทพฯ: หลักพิมพ์.

ทองทิพภา วิริยะพันธุ์. (2551). *การบริหารทมงานและการแก้ปัญหา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สหธรรมิก.

ทิศนา แขมมณี. (2548). *14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิศนา แขมมณี. (2550). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิศนา แขมมณี. (2554). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนาภรณ์ บุญเลิศ. (2561). *การส่งเสริมพฤติกรรมการทำงานเป็นทีม โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับเว็บสนับสนุน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนยางตลาดวิทยาคาร* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

บุญชม ศรีสะอาด. (2538). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญชม ศรีสะอาด. (2546). *การวิจัยสำหรับครู.* กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธ์. (2537). *เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย.* กรุงเทพฯ: บีแอนด์บีพรับริงค์.

บุษบา ช่วยชูเชิด. (2537). *การเรียนแบบร่วมมือที่นิยมใช้ในปัจจุบัน* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประคอง สุคนธจิตต์. (2551). *การทำงานเป็นทีม.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกริก.

ประภัสสร ปรีเอี่ยม, สอน โฮมแพน และ มนูญ เพชรมีแก้ว. (2561). *บุพปัจจัยการพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้จากการปฏิบัติ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานของครูในชั้นเรียนรวม* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ประภาภรณ์ พลเยี่ยม. (2560). *การพัฒนาทักษะการทางานเป็นทีมโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์สาหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ปริณดา เลิศศรีมงคล. (2554). *ผลของโปรแกรมฝึกการกำกับอารมณ์ที่ มีทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปองปรัชญ์ บือราแง. (2554). *การทำงานเป็นทีมที่มีผลต่อการสร้างบรรยากาศองค์การ: กรณีศึกษาสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เผชิญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี. (2545). ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.). *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,* 8(2), 31-35.

เผชิญ กิจระการ. (2544). *ดัชนีประสิทธิผล.* มหาสารคาม: ภาควิชาเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา.

เผชิญ กิจระการ. (2544). การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E_1/E_2). *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,* 12(3)

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). *การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์. (2544). *ทิศทางใหม่ของครูศึกษาไทย.* กรุงเทพฯ: ประสานการพิมพ์.

พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2545). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เฮ้าท์ออฟเคอร์มีสท์.

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2546). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย.* กาฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2531). *เอกสารคำสอนชุดวิชาจิตวิทยาทั่วไป หน่วยที่ 8–15.* (เล่ม 2) กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

เยาวดี วิบูลศรี. (2540). *การวัดผลและการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัชดาพร ชวรุ่ง. (2554). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ สาระทัศนศิลป์ เรื่อง เส้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนหนองเรือ สานักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นเขต 5 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together).* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2539). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.

วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.

ศิริพล แสนบุญส่ง. (2560). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานเป็นฐานผ่านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้บนคลาวด์คอมพิวติง เพื่อส่งเสริมผลงานสร้างสรรค์ และทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ศิณีย์ สังข์รัศมี. (2544). *การสร้างทีมที่มีประสิทธิภาพ.* กรุงเทพฯ: เพิ่มผลผลิต.

ศิริพล แสนบุญส่ง. (2560). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานเป็นฐานผ่านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้บนคลาวด์คอมพิวติง เพื่อส่งเสริมผลงานสร้างสรรค์ และทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

สกุลยา ธารพรศรี. (2556). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการสอนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สถาบันราชภัฏมหาสารคาม. (2539). *ชุดฝึกอบรมครูระดับประถมศึกษาปีที่ 5*. มหาสารคาม: สถาบันราชภัฏมหาสารคาม.

สมชาติ กิจยรรยง และจีรชา ใจเปี่ยม. (2552). *เกมกิจกรรมเพื่อการเสริมสร้างและพัฒนาทีมงาน.* กรุงเทพฯ: พาวเวอร์ฟูลไลฟ์.

สมชาย วงศา. (2559). *การพัฒนาทักษะการทางานเป็นทีม โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านร่วมกับเว็บสนับสนุน สาหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2546). *การวิจัยเบื้องต้น.* มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุพัตรา โคตะวงค์. (2559). *การส่งเสริมทักษะการทางานเป็นทีมด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษาร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมแพศึกษา.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.* การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน. กรุงเทพฯ: ชุมนุมการเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.* กรงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.

สุคนธ์ สินธพานนท์และคณะ. (2545). *การจัดกระบวนการเรียนรู้: เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

สุรศักดิ์ หลาบมาลา. (2535). ข้อแนะนำบางประการเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ. *สารพัฒนาหลักสูตร,* 12(13), 3-5.

สุรางค์ โค้วตระกูล. (2541). *จิตวิทยาการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ประสานการพิมพ์.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2550). *19 วิธีจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ.* กรุงเทพฯ: ดวงกมลสมัย.

สุวิทย์ มูลคำ. (2549). *กลยุทธ์การสอนคิดสังเคราะห์.* กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

อมร เมยมงคล. (2560). *ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมเรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

อรัญ ซุยกระเดื่อง. (2557). *เอกสารประกอบการสอนวิชา 1043408 การวิจัยทางการศึกษา (Educational Research).* สาขาวิจัยและและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

อรัญ ซุยกระเดื่อง. (2557). *การวิจัยทางการศึกษา*. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

อารีย์ วชิรวราการ. (2542). *การวัดและการประเมินผลการเรียน.* กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.

อิสระพงศ์ โสภาใฮ. (2560). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการทางานกลุ่มโดยใช้การเรียนรู้ด้วยเทคนิค TGT สาหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมหาวิชานุกูล.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

อำพวรรณ ทิวไผ่งาม. (2536). มาช่วยให้เด็กเรียนรู้แบบร่วมมือกันดีกว่า. *สารพัฒนาหลักสูตร,* 9(13), 6-8.

Ajaja, Raphael & Dr. Mezieobi S.A. (2018). *Effect of Cooperative Learning Strategy on Students Performance in Social Studies*. Department of Curriculum Studies and Educational Technology University of Port Harcourt : Rivers State.

Benjamin. W.B. (1973). *Dictionary of Behavioral Science*. NY: Van Nostrad Reinhold.

Bloom B.S. (1956). *Taxonomy of educational objectives: the classificayion of educational goals*. Search 'Redact New York: David McKay.

Bloom B.S. (1971). *Handbook on Formative and Summative Evaluation of student Learning*. New York: Mc. Grow-Hill Book Co.

Giulford. J.P. (1967). *The Nature of Human Intelligence.* New York: McGraw-Hill.

Gundlach, H. J. and Reid, P.N. (1992, August). A sale for measurement of consume satisfaction with soial services. *Journal of Social Service Research*, 6(7), 37-50.

Muhammad Iqbal Majoka. (2011). *Effectiveness of Cooperative Learning for Teaching Social Studies to Students with Different Ability at Elementary Level.* Assistant Professor. Department of Education. Hazara University Mansehra : Pakistan.

Qais Faryadi. (2007). *Enlightening Advantages of Cooperative Learning.* Master's Thesis. Malasia: UiTM University.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

(ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

วิชา ส 22102 สังคมศึกษา(ภูมิศาสตร์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2/2563

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป

เรื่อง ที่ตั้ง ขนาด และอาณาเขตของทวีปยุโรป เวลา 1 ชั่วโมง

ผู้สอน : นายธำรงกุล ธิสามี

---

1. สาระสำคัญ

เครื่องมือทางภูมิศาสตร์สามารถนำไปใช้ในการสืบค้นข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ลักษณะภูมิประเทศของทวีปยุโรป

2. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ส 5.1 เข้าใจลักษณะทางกายภาพของโลกและความสัมพันธ์ของสรรพสิ่งซึ่งมีผลต่อกัน ใช้แผนที่และเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ในการค้นหา วิเคราะห์ และสรุปข้อมูลตามกระบวนการทางภูมิศาสตร์ตลอดจนใช้ภูมิสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

ม.2/1 วิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพของทวีปยุโรป และทวีปแอฟริกา โดยใช้เครื่องมือทางภูมิศาสตร์สืบค้นข้อมูล

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกที่ตั้ง ขนาด และอาณาเขต ของทวีปยุโรปได้ (K)

2. นักเรียนสามารถใช้ใช้เครื่องมือทางภูมิศาสตร์สืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของทวีปยุโรปได้ (P)

3. นักเรียนสามารถวิเคราะห์หรือการทำงานเป็นทีมเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของทวีปยุโรปเพิ่มมากขึ้น (A)

4. สาระการเรียนรู้

- ที่ตั้ง ขนาด และอาณาเขตของทวีปยุโรป

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นเตรียม

1. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบถึงวิธีสอนแบบร่วมมือ เทคนิค LT ชื่อเรื่องที่จะเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ การแบ่งกลุ่มและบทบาทหน้าที่ในการทำกิจกรรมร่วมกัน

2. ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนหน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง ลักษณะทางกายภาพและสังคมของทวีปยุโรป

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

3. ครูใช้ PPT กระตุ้นความสนใจของนักเรียนในการเรียนรู้เกี่ยวกับทวีปยุโรป เพื่อให้นักเรียนได้เห็นถึงภาพรวมและความน่าสนใจของทวีปยุโรป

4. ครูให้นักเรียนดูภาพหน้าหน่วยเกี่ยวกับทวีปยุโรป และตอบคำถามกระตุ้นความคิด จากหนังสือเรียนสังคมศึกษาฯ ม.2 แล้วร่วมกันอภิปรายเพิ่มเติม

ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม

5. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ประกอบด้วย เก่ง ปานกลาง และอ่อน คละกัน โดยที่แต่ละคน มีบทบาทและหน้าที่ ดังนี้

คนที่ 1 อ่านโจทย์ใบงานที่ 1.1

คนที่ 2 คิดวิเคราะห์ และเขียนแสดงวิธีหาคำตอบในใบงานที่ 1.1

คนที่ 3 คิดวิเคราะห์ และเขียนแสดงวิธีหาคำตอบในใบงานที่ 1.1

คนที่ 4-5 ตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบในใบงานที่ 1.1

6. ครูแจกใบงานที่ 1.1 เรื่อง ที่ตั้ง ขนาด และอาณาเขตของทวีปยุโรป ให้แต่ละกลุ่มศึกษาทำความเข้าใจและทำกิจกรรมร่วมกันตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

7. ในระหว่างทำกิจกรรม ครูอธิบายเพิ่มเติม ให้คำแนะนำและสังเกตจริยธรรมการทำงานเป็นทีมของแต่ละกลุ่ม

ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ

8. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบความเรียบร้อยของใบงานแต่ละกลุ่ม และสุ่มตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน และเฉลยคำตอบไปพร้อมๆกัน

ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม

9. ครูและนักเรียนสรุปบทเรียน พร้อมทั้งประเมินการทำงานกลุ่ม

6. นวัตกรรมการศึกษา

สื่อ

1. ใบงานที่ 1.1 เรื่อง ที่ตั้ง ขนาด และอาณาเขตของทวีปยุโรป

2. หนังสือเรียนสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. Power point

แหล่งเรียนรู้

1. ห้องสมุด
2. แหล่งข้อมูลสารสนเทศ
   - https://www.bbc.com/news/world/europe
   - https://europa.eu/european-union/about-eu/countries_en
   - https://www.nationsonline.org/oneworld/europe.htm

7. การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผล / จุดประสงค์	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
1. ด้านความรู้ (K) บอกที่ตั้ง ขนาด และอาณาเขต ของทวีปยุโรปได้	1. ตรวจแบบทดสอบก่อนเรียน	1. แบบทดสอบก่อนเรียน	1. ร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์
2. ด้านกระบวนการ(P) ใช้เครื่องมือทางภูมิศาสตร์สืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของทวีปยุโรปได้	2. ตรวจใบงานที่ 1.1	2. ใบงานที่ 1.1	2. ร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์
3. ด้านคุณลักษณะ(A) เห็นคุณค่าของการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของทวีปยุโรปเพิ่มมากขึ้น	3. วัดทักษะการทำงานเป็นทีม	3. แบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีม	3. ร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

8. กิจกรรมเสนอแนะเพิ่มเติม

ครูแนะนำให้นักเรียนศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับที่ตั้ง ขนาด และอาณาเขตของทวีปยุโรปจากห้องสมุด และเว็บไซต์ แหล่งข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง

- https://www.bbc.com/news/world/europe
- https://europa.eu/european-union/about-eu/countries_en
- https://www.nationsonline.org/oneworld/europe.htm

ข้อเสนอแนะของผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

...../...../.....

9. บันทึกผลหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นายธำรงกุล ธิสามี)

...../...../.....

แบบทดสอบย่อย

เรื่อง ที่ตั้ง ขนาด และอาณาเขตของทวีปยุโรป

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

1. ลักษณะภูมิประเทศของยุโรปตอนเหนือข้อใดเกิดจากการกระทำของธารน้ำแข็ง
   ก. ทะเลเหนือ
   ข. ช่องแคบยิบรอลตา
   ค. ชายฝั่งแบบฟยอร์ด
   ง. คาบสมุทรจัตแลนด์
2. เพราะเหตุใดประเทศเนเธอร์แลนด์จึงต้องสร้างเขื่อนเพื่อป้องกันน้ำทะเลเข้ามาท่วมบริเวณพื้นดิน
   ก. เพื่อแก้ปัญหาดินเค็ม
   ข. เพื่อป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง
   ค. เพื่อป้องกันดินเสื่อมโทรมจากน้ำทะเล
   ง. มีพื้นดินอยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเลปานกลาง
3. ดินแดนหมื่นทะเลสาบเกิดจากกระบวนการในข้อใด
   ก. การทับถม ข. การพัดพา
   ค. การกัดกร่อน ง. การพังทลาย
4. ที่ราบตะกอนน้ำพาของทวีปยุโรปเกิดจากการทับถมของแม่น้ำ ในข้อใด
   ก. แม่น้ำไรน์ แม่น้ำแซน ข. แม่น้ำโป แม่น้ำดานูบ
   ค. แม่น้ำเทมส์ แม่น้ำเอลเบ ง. แม่น้ำโอเดอร์ แม่น้ำโวลกา
5. กิจกรรมใดสัมพันธ์กับภูมิอากาศ
   ก. ฟาร์มโคนม - ไทกา
   ข. เลี้ยงแกะ แพะ - ทุนดรา
   ค. เลี้ยงสัตว์เร่ร่อน - ชื้นภาคพื้นทวีป
   ง. ปลูกองุ่น มะกอก – เมดิเตอร์เรเนียน
6. ปัจจัยใดทำให้ทวีปยุโรปไม่มีภูมิอากาศร้อนชื้นเหมือนทวีปอื่น
   ก. ทำเลที่ตั้งตามแนวละติจูด ข. อิทธิพลความชื้นจากทะเล
   ค. ทำเลที่ตั้งตามแนวลองจิจูด ง. อิทธิพลของลมประจำตะวันตก
7. ภูมิภาคใดของทวีปยุโรปที่มีประชากรตั้งถิ่นฐานอยู่เบาบาง
   ก. ยุโรปใต้ ข. ยุโรปเหนือ
   ค. ยุโรปตะวันตก ง. ยุโรปตะวันออก

8. อัตราการเพิ่มของประชากรในทวีปยุโรปอยู่ในอัตราต่ำ เนื่องจากสาเหตุข้อใดเป็นสำคัญ
   ก. ชาวยุโรปนิยมมีบุตรน้อย
   ข. สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับต่ำ
   ค. พื้นที่ของทวีปมีจำกัดไม่เพียงพอกับจำนวนประชากร
   ง. นโยบายการวางแผนครอบครัวและประชากรไม่นิยมการมีบุตรมาก
9. ประชากรกลุ่มแอลไพน์ เป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศใด
   ก. รัสเซีย ยูเครน ฮังการี
   ข. สเปน อิตาลี ออสเตรีย
   ค. นอร์เวย์ สวีเดน ฟินแลนด์
   ง. เดนมาร์ก ไอซ์แลนด์ โปรตุเกส
10. ภูมิภาคใดใช้ภาษาในกลุ่มภาษาละติน หรือภาษาโรแมนซ์
   ก. ยุโรปใต้ ยุโรปเหนือ
   ข. ยุโรปใต้ ยุโรปตะวันตก
   ค. ยุโรปเหนือ ยุโรปตะวันออก
   ง. ยุโรปใต้ ยุโรปตะวันตก ยุโรปตะวันออก
11. ชาวยุโรปในภูมิภาคต่าง ๆ จะมีความคล้ายคลึงกันในเรื่องใดมากที่สุด
   ก. การใช้ภาษาพูด ข. การใช้ภาษาเขียน
   ค. การนับถือศาสนา ง. การใช้สกุลเงินตรา
12. เพราะเหตุใดสินแร่ในทวีปยุโรปจึงมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชากร
   ก. สินแร่เป็นทรัพยากรสิ้นเปลือง
   ข. สินแร่เป็นทรัพยากรที่ใช้แล้วหมดไป
   ค. มีการส่งออกเพื่อไปขายยังต่างประเทศ
   ง. มีการทำอุตสาหกรรมมากและมีการขุดแร่มาใช้เป็นเวลานาน
13. ศูนย์กลางการบริหารงานของสหภาพยุโรป (EU) อยู่ที่ใด
   ก. กรุงโรม ประเทศอิตาลี
   ข. กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส
   ค. กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ
   ง. กรุงบรัสเซลล์ ประเทศเบลเยียม

14. ข้อจำกัดเกี่ยวกับสินค้าที่ตลาดยุโรปรับซื้อคือข้อใด

ก. ต้องมีต้นทุนต่ำ

ข. ต้องมีคุณภาพขั้นสูงสุด

ค. ต้องมีการประทับตรา AE Making

ง. ต้องมีความปลอดภัยสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

15. เส้นสมมติใดบ่งบอกได้ว่าทวีปยุโรปมีทำเลที่ตั้งอยู่ในซีกโลกเหนือทั้งหมด

ก. เส้นเมอริเดียน ข. เส้นละติจูดและลองจิจูด

ค. เส้นทรอปิกออฟแคนเซอร์ ง. เส้นทรอปิกออฟแคปริคอน

16. ข้อใดเป็นลักษณะพืชพรรณธรรมชาติประเภทป่าเมดิเตอร์เรเนียน

ก. มอสส์ ไลเคน ข. ไม้ในวงศ์โกงกาง

ค. ไม้เนื้อแข็ง มีใบเป็นมัน ง. ไม้เนื้ออ่อน มีใบแหลม ลำต้นตรง

17. พืชเศรษฐกิจในข้อใดปลูกมากที่สุดในเกือบทุกประเทศของทวีปยุโรป

ก. ข้าวโอ๊ต ข. ข้าวสาลี

ค. ข้าวฟ่าง ง. ข้าวบาร์เลย์

18. เพราะเหตุใดแม่น้ำวอลกาจึงมีความสำคัญทางเศรษฐกิจน้อยกว่าแม่น้ำสายอื่น ๆ ในทวีปยุโรป

ก. มีเกาะแก่งมาก ข. น้ำเป็นน้ำแข็งตลอดปี

ค. ตั้งอยู่ห่างไกลจากเขตเศรษฐกิจ ง. ไหลลงทะเลแคสเปียนซึ่งเป็นทะเลปิด

19. แร่ธาตุชนิดใดมีความสำคัญในการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรมของทวีปยุโรปมากที่สุด

ก. เหล็ก ถ่านหิน ข. สังกะสี บ็อกไซด์

ค. วุลเฟรม ทองแดง ง. ยูเรเนียม ปิโตเลียม

20. ข้อใดเป็นเขตเศรษฐกิจที่สำคัญของทวีปยุโรปด้านการประมงทางทะเล

ก. คูริลแบงก์ ข. แกรนด์แบงส์

ค. ดอกเกอร์แบงก์ ง. เกรทฟิชเชอร์แบงก์

เฉลย

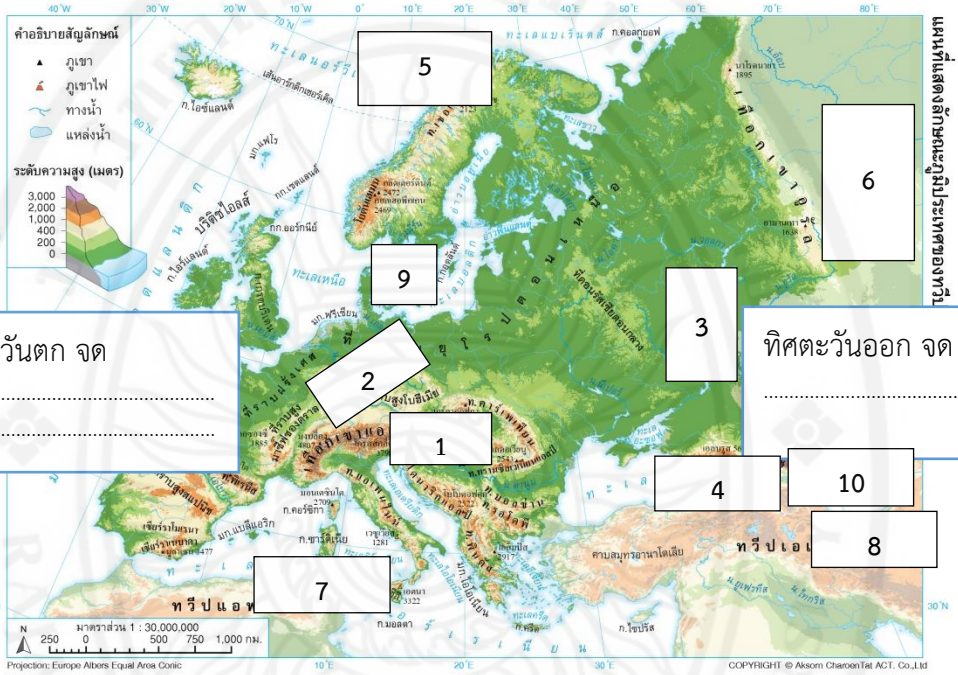
1. ค	2. ง	3. ค	4. ข	5. ง
6. ก	7. ข	8. ง	9. ก	10. ข
11. ง	12. ง	13. ง	14. ง	15. ค
16. ค	17. ข	18. ง	19. ก	20. ค

ใบงานที่ 1

เรื่อง ที่ตั้ง ขนาด และอาณาเขตของทวีปยุโรป

คำชี้แจง : ศึกษาแผนที่แสดงลักษณะภูมิประเทศของทวีปยุโรป ระบุตำแหน่งสถานที่ตามหมายเลข และระบุอาณาเขตติดต่อให้ถูกต้อง

ทิศเหนือ จด .....

ทิศใต้ จด .....

..... ทะเลนอร์วิเจียน ..... ที่ดอนรัสเซียตอนกลาง

..... เทือกเขาอูรัล ..... ทวีปแอฟริกา

..... ทะเลเหนือ ..... ที่ราบฝรั่งเศส

..... ทวีปเอเชีย ..... ทะเลดำ

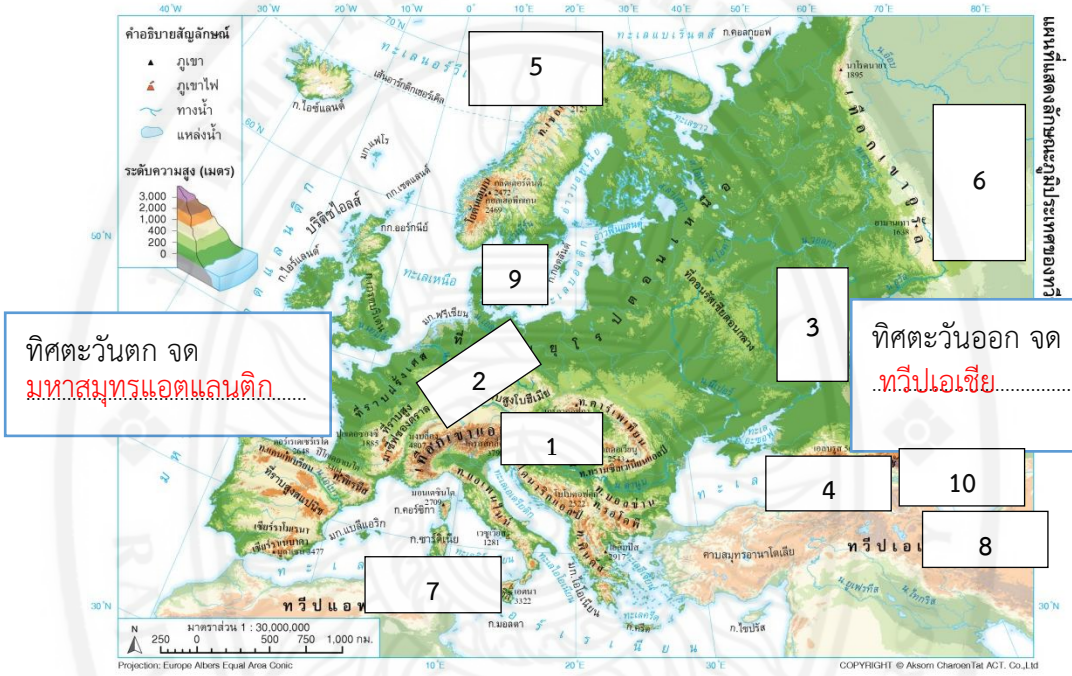
..... เทือกเขาแอลป์ ..... เทือกเขาคอเคซัส

เฉลยใบงานที่ 1

เรื่อง ที่ตั้ง ขนาด และอาณาเขตของทวีปยุโรป

คำชี้แจง : ศึกษาแผนที่แสดงลักษณะภูมิประเทศของทวีปยุโรป ระบุตำแหน่งสถานที่ตามหมายเลข และระบุอาณาเขตติดต่อให้ถูกต้อง

ทิศเหนือ จด มหาสมุทรอาร์กติกและขั้วโลกเหนือ

ทิศตะวันตก จด มหาสมุทรแอตแลนติก

ทิศตะวันออก จด ทวีปเอเชีย

ทิศใต้ จด ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

..... ทะเลนอร์วิเจียน	..... ที่ดอนรัสเซียตอนกลาง
6 ..... เทือกเขาอูรัล	..... ทวีปแอฟริ 7 3
5 9 ..... ทะเลเหนือ	..... ที่ราบฝรั่งเศส 4
8 ..... ทวีปเอเชีย	..... ทะเลดำ 4
1 ..... เทือกเขาแอลป์	..... เทือกเขาคอเคซัส 10

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป

<u>คำชี้แจง</u> : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

1. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับที่ตั้งและอาณาเขตของทวีปยุโรป

ก. ตั้งอยู่ในซีกโลกตะวันตกทั้งหมด

ข. มีพื้นที่มากเป็นอันดับ 3 ของโลก

ค. มีพื้นที่ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในซีกโลกเหนือ

ง. ด้านตะวันออกติดต่อกับแผ่นดินของทวีปเอเชีย

2.อาณาเขตทางด้านตะวันตกของทวีปยุโรปจดบริเวณใด

ก. ทะเลแดง ข. มหาสมุทรอาร์กติก

ค. มหาสมุทรแอตแลนติก ง. ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

3. ข้อใดคืออาณาเขตแนวธรรมชาติที่กั้นระหว่างทวีปยุโรปกับทวีปเอเชีย

ก. เทือกเขาอูรัล เทือกเขาคอเคซัส และทะเลแคสเปียน

ข. ทะเลคารา เทือกเขาอูรัล และทะเลขาว

ค. ที่ดอนวอลกา อ่าวบอทเนีย และทะเลดำ

ง. เทือกเขาอูรัล ที่ดอนวอลกา และทะเลอะซอฟ

4. ลักษณะภูมิประเทศของยุโรปตอนเหนือข้อใดเกิดจากการกระทำของธารน้ำแข็ง

ก. ทะเลเหนือ ข. ช่องแคบยิบรอลตา

ค. ชายฝั่งแบบฟยอร์ด ง. คาบสมุทรจัตแลนด์

5. ที่ราบตะกอนน้ำพาของทวีปยุโรปเกิดจากการทับถมของแม่น้ำในข้อใด

ก. แม่น้ำไรน์ แม่น้ำแซน ข. แม่น้ำโป แม่น้ำดานูบ

ค. แม่น้ำเทมส์ แม่น้ำเอลเบ ง. แม่น้ำโอเดอร์ แม่น้ำโวลกา

6. ดินแดนหมื่นทะเลสาบเกิดจากกระบวนการในข้อใด

ก. การทับถม ข. การพัดพา

ค. การพังทลาย ง. การกัดกร่อน

7. บริเวณใดมีภูมิอากาศแบบทุนดรา

ก. บริเวณแถบยุโรปตะวันออก

ข. ตอนใต้ของคาบสมุทรสแกนดิเนเวีย

ค. ตอนใต้ของประเทศสเปนและฝรั่งเศส

ง. ตอนเหนือของคาบสมุทรสแกนดิเนเวีย

8. ลักษณะภูมิอากาศอบอุ่นถึงร้อน ฝนตกในฤดูหนาวนั้น จะพบในภูมิอากาศแบบใด

ก. แบบอบอุ่นแบบชื้นภาคพื้นทวีป ข. แบบเมดิเตอร์เรเนียน

ค. แบบภาคพื้นสมุทร ง. แบบทุนดรา

9. กิจกรรมใดสัมพันธ์กับภูมิอากาศ

ก. ฟาร์มโคนม - ไทกา

ข. เลี้ยงแกะ แพะ - ทุนดรา

ค. ปลูกองุ่น มะกอก–เมดิเตอร์เรเนียน

ง. เลี้ยงสัตว์เร่ร่อน – ชื้นภาคพื้นทวีป

10. ข้อใดเป็นลักษณะพืชพรรณธรรมชาติประเภทป่าเมดิเตอร์เรเนียน

ก. มอสส์ ไลเคน ข. ไม้ในวงศ์โกงกาง

ค. ไม้เนื้อแข็ง มีใบเป็นมัน ง. ไม้เนื้ออ่อน มีใบแหลม ลำต้นตรง

11. ข้อใดคือป่าไม้ที่สำคัญของทวีปยุโยป

ก. ป่าผลัดใบและป่าสน ข. ป่าดิบชื้นและป่าชายเลน

ค. พืชพรรณธรรมชาติแบบทุนดรา ง. ทุ่งหญ้าสะวันนาและทุ่งหญ้าสเตปป์

12. แหล่งป่าไม้สำคัญและมีจำนวนมากของทวีปยุโรป อยู่ในบริเวณใด

ก. รอบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

ข. ตอนใต้และตอนกลางของทวีปยุโรป

ค. บริเวณชายฝั่งตอนใต้ของคาบสมุทรบอลข่าน

ง. ตอนเหนือของคาบสมุทรสแกนดิเนเวีย และยุโรปตะวันออก

13. แร่ธาตุชนิดใดมีความสำคัญในการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรมของทวีปยุโรปมากที่สุด

ก. สังกะสี บ็อกไซด์ ข. เหล็ก ถ่านหิน

ค. วุลเฟรม ทองแดง ง. ยูเรเนียม ปิโตเลียม

14. บริเวณใด ของทวีปยุโรปเป็นแหล่งน้ำมันและแก๊สธรรมชาติ

ก. ทะเลเหนือ และที่ราบด้านตะวันตกของไซบีเรีย

ข. ทะเลบอลติก และทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

ค. เทือกเขาแอลป์ และเทือกเขาคอเคซัส

ง. ทะเลเหนือ และทะเลบอลติก

15. ภูมิภาคใดของทวีปยุโรปที่มีประชากรตั้งถิ่นฐานอยู่เบาบาง

ก. ยุโรปใต้ ข. ยุโรปเหนือ

ค. ยุโรปตะวันตก ง. ยุโรปตะวันออก

16. ประชากรชาวยุโรปกลุ่มเมดิเตอร์เรเนียน จะมีรูปร่างหน้าตาอย่างไร

ก. รูปร่างสูงใหญ่ ผิวขาว ผมสีน้ำตาล นัยน์ตาสีน้ำตาล

ข. รูปร่างสันทัด ผิวคล้ำ ผมสีทอง นัยน์ตาสีดำหรือสีฟ้า

ค. รูปร่างสันทัด ผิวคล้ำ ผมสีดำหรือน้ำตาล นัยน์ตาสีฟ้าหรือสีน้ำตาล

ง. รูปร่างเล็ก ผิวขาว ผมสีทองหรือสีดำ นัยน์ตาดำ

17. ชาวยุโรปในภูมิภาคต่าง ๆ จะมีความคล้ายคลึงกันในเรื่องใดมากที่สุด

ก. การใช้ภาษาพูด ข. การใช้ภาษาเขียน

ค. การนับถือศาสนา ง. การใช้สกุลเงินตรา

18. ถึงแม้ว่าชาวยุโรปในแต่ละประเทศจะมีความแตกต่างกัน แต่ก็มีลักษณะที่คล้ายกันในเรื่องใด

ก. เชื้อชาติเดียวกัน ข. การนับถือศาสนาคริสต์

ค. การใช้ภาษาอังกฤษเหมือนกัน ง. การรับประทานอาหารประเภทเดียวกัน

19. พืชเศรษฐกิจในข้อใดปลูกมากที่สุดในเกือบทุกประเทศของทวีปยุโรป

ก. ข้าวโอ๊ต ข. ข้าวสาลี

ค. ข้าวฟ่าง ง. ข้าวบาร์เลย์

20. ข้อจำกัดเกี่ยวกับด้านเกษตรกรรมของทวีปยุโรป คือข้อใด

ก. ประชากรมีจำนวนน้อย ข. สภาพแวดล้อมไม่อำนวย

ค. พื้นที่และแรงงานมีน้อย ง. ภูมิประเทศเป็นภูเขาหินเก่า

21. บริเวณใดของทวีปยุโรปที่มีการเลี้ยงสัตว์จำนวนมาก

ก. ยุโรปใต้และตอนกลาง ข. ยุโรปตอนเหนือ และตอนใต้

ค. ยุโรปตอนกลาง และตอนเหนือ ง. ยุโรปตอนเหนือ ตะวันตก และตะวันออก

22. ประเทศในทวีปยุโรปได้ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการอุตสาหกรรมอย่างไร

ก. ผลิตสินค้าประเภทเครื่องประดับราคาแพงจำนวนมาก

ข. ผลิตสินค้าที่มีต้นทุนการผลิตต่ำ และใช้แรงงานราคาถูก

ค. ผลิตสินค้าประเภทใช้เทคโนโลยี มีการผลิตน้อยชิ้นแต่ละชิ้นมีมูลค่าสูง

ง. ผลิตสินค้าหลากหลายชนิด เพื่อแข่งกับสินค้าอุตสาหกรรมจากทวีปเอเชีย

23. สินค้าที่ประเทศในทวีปยุโรปส่งไปขายต่างประเทศ ได้แก่สินค้าประเภทใด

ก. สินค้าหัตถกรรม ข. สินค้าอุตสาหกรรม

ค. สินค้าวัตถุดิบ เกษตรกรรม ง. สินค้าประเภทเครื่องประดับ

24. สภาพอากาศแปรปรวนผิดปกติในทวีปยุโรป มีผลมาจากข้อใด

ก. น้ำในทะเล และมหาสมุทรสูงขึ้น ข. น้ำแข็งในขั้วโลกละลาย

ค. ฝนตกผิดฤดูกาล ง. ภาวะโลกร้อน

25. พายุฤดูหนาวทั่วทวีปยุโรป มีผลให้เกิดความเสียหายในด้านใดมากที่สุด

ก. การจราจรทางบก ข. การจราจรทางอากาศ

ค. ชีวิต ทรัพย์สิน การเดินทาง ง. สภาพความเป็นอยู่ของคนในเมือง

26. เพราะเหตุใดประเทศเนเธอร์แลนด์จึงต้องสร้างเขื่อนเพื่อป้องกันน้ำทะเลเข้ามาท่วมบริเวณพื้นดิน

ก. เพื่อแก้ปัญหาดินเค็ม

ข. เพื่อป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง

ค. เพื่อป้องกันดินเสื่อมโทรมจากน้ำทะเล

ง. มีพื้นดินอยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเลปานกลาง

27.ประเทศในทวีปยุโรปได้ส่งเสริมการลงทุนสีเขียว สอดคล้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างไร

ก. การกำหนดแนวทางการผลิตสินค้า

ข. ความร่วมมือกันปฏิบัติตามกฎหมาย

ค. ความร่วมมือกันในการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ

ง. การเป็นแบบอย่างที่ดีในการอนุรักษ์

28. ไฟป่าในทวีปยุโรปมีผลสืบเนื่องมาจากสิ่งใด

ก. ประชาชนเผาป่ากันอย่างต่อเนื่อง ข. ความแห้งแล้งติดต่อกันยาวนาน

ค. การตัดไม้ทำลายป่า ง. ฝนทิ้งช่วง

29. ปัญหาขยะอิเล็กทรอนิกส์ของทวีปยุโรป เกิดจากสิ่งใดเป็นสำคัญ

ก. เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ผลิตออกมาไม่ได้มาตรฐาน

ข. การผลิตสินค้าประเภทเทคโนโลยีมีจำนวนมาก

ค. เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้าหมดอายุการใช้งานเป็นจำนวนมาก

ง. การอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ผลิตสินค้าจำนวนมาก

30. เพราะเหตุใดสินแร่ในทวีปยุโรปจึงมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชากร

ก. สินแร่เป็นทรัพยากรสิ้นเปลือง

ข. สินแร่เป็นทรัพยากรที่ใช้แล้วหมดไป

ค. มีการส่งออกเพื่อไปขายยังต่างประเทศ

ง. มีการทำอุตสาหกรรมมากและมีการขุดแร่มาใช้เป็นเวลานาน

เฉลย

1. ง	2. ค	3. ก	4. ค	5. ข	6. ง
7. ง	8. ข	9. ค	10. ค	11. ก	12. ง
13. ข	14. ก	15. ข	16. ค	17. ง	18. ข
19. ข	20. ค	21. ง	22. ค	23. ข	24. ง
25. ค	26. ง	27. ง	28. ข	29 ค	30. ง

แบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีม รายวิชา สังคมศึกษา รหัสวิชา ส 22102
โรงเรียนร่องคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/10 ปีการศึกษา 2563

เรื่อง.....

สมาชิกกลุ่มที่.....ชื่อกลุ่ม.....

1. .....เลขที่..... 4. .....เลขที่.....
2. .....เลขที่..... 5. .....เลขที่.....
3. .....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับพฤติกรรมของทีม เพียงข้อละ 1 ช่อง ให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

ดีมาก ให้ 4 คะแนน
ดี ให้ 3 คะแนน
ปานกลาง ให้ 2 คะแนน
ปรับปรุง ให้ 1 คะแนน

รายการวัดทักษะการทำงานเป็นทีม	คะแนน			
	4	3	2	1
1. การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น				
2. การสร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิกทีม				
3. การทำงานที่ได้รับมอบหมาย				
4. การสร้างบรรยากาศการทำงานเป็นทีม				
5. การตอบสนองต่อความขัดแย้ง				
รวม				

เกณฑ์การให้คะแนน

ค่าเฉลี่ย 3.26-4.00 แสดงถึง ระดับ ดีมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.25 แสดงถึง ระดับ ดี
ค่าเฉลี่ย 1.76-2.50 แสดงถึง ระดับ ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.75 แสดงถึง ระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้วัดทักษะการทำงานเป็นทีม
(.....)
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนนรูบริค

การวัดทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork VALUE Rubric)

ลักษะณะที่พึงประสงค์	4	3	2	1
การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น	มีส่วนร่วมในการทำงานของทีม นำเสนอความคิดเห็นใหม่ๆ โดยริเริ่มจากความคิดของตนในการขับเคลื่อนการทำงาน	นำเสนอทางเลือกในการแก้ปัญหาโดยต่อยอดจากความคิดของสมาชิกอื่นในทีม	ให้ข้อเสนอใหม่ๆ แสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของทีมได้ ทำงานร่วมกับทีมได้	แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แต่ไม่ได้ช่วยเพิ่มคุณภาพการทำงานของทีมได้
การสร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิกทีม	มีบทบาทในการสร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิกทีมสามารถทำงานร่วมกับสมาชิกในการสังเคราะห์สร้างสรรค์ช่วยกระตุ้นการมีส่วนร่วมของสมาชิกทีมที่เพิกเฉย	มีบทบาทในการสร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิกทีมสามารถทำงานร่วมกับสมาชิกทีมในการสังเคราะห์สร้างสรรค์	สร้างการมีส่วนร่วมของทีมนำเสนอความความคิดเห็นในลักษณะเดียวกับสมาชิกทีมและ/หรือตั้งคำถามเพื่อสร้างความเข้าใจให้กระจ่างชัดขึ้น	ทำงานร่วมกับสมาชิกได้ ผลัดกันมีบทบาทในทีมได้ รับฟังสมาชิกในทีม
การทำงานที่ได้รับมอบหมาย	ทำงานตามที่มอบหมายเสร็จตามกำหนด คุณภาพของงานดี ช่วยให้งานส่วนอื่นๆ มีความก้าวหน้า กระตือรือร้นเพื่อช่วยสมาชิกทีมให้ทำงานได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยกัน	ทำงานตามที่มอบหมายเสร็จทันกำหนด คุณภาพของงานดี ช่วยให้งานส่วนอื่นๆ มีความก้าวหน้า	ทำงานตามที่มอบหมายเสร็จทันกำหนด ช่วยให้งานส่วนอื่นๆ มีความก้าวหน้า	ทำงานตามที่มอบหมายเสร็จทันกำหนด
การสร้างบรรยากาศการทำงานเป็นทีม	มีส่วนในการสร้างบรรยากาศการทำงานของทีมดังทุกข้อต่อไปนี้	มีส่วนในการสร้างบรรยากาศทำงานของทีม โดยมีพฤติกรรมดัง 4 ข้อ	มีส่วนร่วมในการทำงานของทีมดัง 3 ข้อต่อไปนี้ - ปฏิบัติต่อสมาชิก	มีส่วนร่วมในการทำงานของทีมดัง 2 ข้อต่อไปนี้ - ปฏิบัติต่อสมาชิก

ลักษะณะที่พึงประสงค์	4	3	2	1
	- ปฏิบัติต่อสมาชิกทีมและสื่อสารด้วยความสุภาพ - ใช้ภาษาในการสื่อสาร ทั้งในการพูด เขียนรวมถึงภาษากาย ที่สื่อถึงทัศนคติด้านบวก	ต่อไปนี้ - ปฏิบัติต่อสมาชิกทีมและสื่อสารด้วยความสุภาพ - ใช้ภาษากายที่สื่อถึงทัศนคติด้านบวก - กระตุ้นสมาชิกทีมเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจทำให้ทีมเห็นความสำคัญของงานและเชื่อมั่นในความสำเร็จ - ช่วยเหลือ และ/หรือสร้างความกระตือรือร้นแก่สมาชิกทีม	ทีมและสื่อสารด้วยความสุภาพ - ใช้ภาษากายที่สื่อถึงทัศนคติด้านบวก - กระตุ้นสมาชิกทีมเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจทำให้ทีมเห็นความสำคัญของงานและเชื่อมั่นในความสำเร็จ	ทีมและสื่อสารด้วยความสุภาพ - ใช้ภาษากายที่สื่อถึงทัศนคติด้านบวก
การตอบสนองต่อความขัดแย้ง	สามารถระบุปัญหา/ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในทีมได้ มีบทบาทในการจัดการแก้ไขปัญหาทำให้การทำงานของทีมมีประสิทธิภาพมากขึ้น	สามารถระบุ/ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในทีมและพยายามที่จะแก้ไข	พยายามแก้ปัญหา/ความขัดแย้ง แต่ให้ความสำคัญกับงานอื่นๆ ที่เฉพาะหน้ามากกว่า	ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างแต่ตอบสนองอย่างเอื่อยเฉื่อย

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แบบร่วมมือเทคนิค LT

รายวิชาสังคมศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง ลักษณะทางกายภาพและสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

<u>คำชี้แจง</u>

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละระดับคะแนน โดยมีเกณฑ์ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่นักเรียนสนใจ					
2. เนื้อหาที่เรียนเป็นประโยชน์และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
3. เนื้อหาที่เรียนมีความเหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียน					
4. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสนุกสนาน และเข้าใจง่าย					
5. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลาของการจัดกิจกรรม					
6. กิจกรรมการเรียนรู้ขั้นเตรียมมีความพร้อม ลำดับขั้นตอนชัดเจนทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้น่าสนใจไม่น่าเบื่อ					
7. กิจกรรมการเรียนรู้ขั้นนำมีความสนุก น่าสนใจเชื่อมโยงสู่เนื้อหาที่จะเรียนได้					

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
8. กิจกรรมการเรียนรู้ขั้นทำกิจกรรมกลุ่มทำให้นักเรียนพอใจที่มีโอกาสได้สนทนากับเพื่อนเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และแสดงความคิดเห็นซึ่งกันและกัน					
9. กิจกรรมการเรียนรู้ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบทำให้นักเรียนมีโอกาสทราบคะแนนของตนเองและผลงานสมาชิกในกลุ่ม					
10. กิจกรรมการเรียนรู้ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่มนักเรียนพอใจที่ได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง					
11. กิจกรรมการเรียนรู้มีคุณค่า สามารถเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมแก่นักเรียนและสมาชิกในกลุ่ม					
12. สื่อ เทคโนโลยีมีความทันสมัย น่าสนใจ หลากหลายรูปแบบมีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
13. สื่อ อุปกรณ์การเรียนมีจำนวนเพียงพอกับนักเรียน และเหมาะสมกับสภาพบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
14. นักเรียนพึงพอใจที่มีส่วนร่วมในการให้คะแนนการทำกิจกรรมกลุ่ม					
15. นักเรียนพึงพอใจและมีความสุขที่ได้ทราบผลคะแนนจากการทดสอบประเมินผลงานของตนเอง และสมาชิกในกลุ่ม					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ตารางที่ ข.1 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1. สาระสำคัญสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้	4.4	4.8	4.6	5	4.6	4.8	5	4.6	4.6	4.6	5	4.8
2. สาระสำคัญมีความชัดเจน เข้าใจง่าย ถูกต้อง และเหมาะสม	4.4	5	4.8	4.8	4.8	4.6	4.6	5	4.8	4.6	4.8	4.6
3. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด วัดและประเมินผลได้	4.8	4.6	4.4	4.8	5	4.4	4.8	4.6	4.6	4.4	5	4.8
4. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดมีความถูกต้อง เหมาะสม ครอบคลุมเนื้อหาสาระ	4.8	4.8	4.4	4.8	4.8	4.8	4.6	4.8	4.8	4.8	4.8	4.6
5. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดมีความชัดเจน ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้	4.6	4.6	4.6	4.8	4.6	4.6	4.4	4.6	4.8	4.8	4.6	4.6
6. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4.8	4.6	4.4	4.6	4.8	4.8	4.6	4.6	4.6	4.6	4.8	4.8
7. สาระการเรียนรู้ สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้	4.6	4.6	4.6	4.6	4.6	4.6	4.4	4.6	4.6	4.4	4.6	4.6
8. สาระการเรียนรู้ครอบคลุมตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง	4.4	4.4	4.6	4.8	4.6	4.6	4.4	4.6	4.6	4.8	4.8	4.4
9. กระบวนการจัดการเรียนรู้ขั้นเตรียม มีความพร้อมเหมาะสมกับเวลา เนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้	4.8	4.8	4.4	4.8	4.8	4.6	4.6	4.8	4.6	4.6	5	4.8
10. กระบวนการจัดการเรียนรู้ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เร้าความสนใจของผู้เรียน	4.6	4.4	4.6	4.6	4.6	4.6	4.6	4.4	4.6	4.8	4.6	4.6

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
11. กระบวนการจัดการเรียนรู้ขั้นทำกิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติอย่างมีขั้นตอนหรือเป็นกระบวนการ	4.6	4.8	4.4	4.8	4.8	4.6	4.6	4.6	4.8	4.6	4.6	4.8
12. กระบวนการจัดการเรียนรู้ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นซักถามและแลกเปลี่ยนเรียนรู้	4.6	4.4	4.4	4.6	4.6	4.6	4.8	4.4	4.6	4.8	4.8	4.8
13. กระบวนการจัดการเรียนรู้ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงาน ผู้เรียนสรุปเนื้อหาและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	4.6	4.6	4.6	4.6	4.6	4.8	4.8	4.6	4.8	4.4	4.6	4.6
14. สื่อและแหล่งการเรียนรู้ชัดเจน ช่วยให้เกิดการเรียนรู้	4.4	4.8	4.6	4.6	4.8	4.6	4.8	4.6	4.6	4.8	4.8	4.8
15. สื่อและแหล่งการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	4.8	4.4	4.8	4.8	4.8	4.8	4.6	4.8	4.8	4.6	5	4.8
16. สื่อและแหล่งการเรียนรู้ เร้าความสนใจของผู้เรียน	4.6	4.8	4.4	4.8	4.8	4.8	4.4	5	4.6	4.6	4.6	4.8
17. สื่อและแหล่งการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดได้ง่ายขึ้นและรวดเร็ว	4.6	4.4	4.8	4.4	4.6	4.6	4.6	4.6	4.6	4.6	4.6	4.6
18. การวัดและประเมินผล การประเมินครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4.4	4.8	4.8	4.8	4.6	4.8	4.6	4.6	4.4	4.8	4.8	4.8
19. การวัดและประเมินผล ใช้ข้อมูลที่หลากหลาย มีการเก็บข้อมูลระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.8	4.4	4.6	4.6	4.6	4.8	4.6	4.6	4.8	4.6	4.8	4.6
20. การวัดและประเมินผล ใช้เครื่องมือวัดผลได้ถูกต้องเหมาะสมของเกณฑ์การวัดผลประเมินผล	4.6	4.6	4.4	4.8	4.4	4.4	4.6	4.6	4.6	4.4	4.8	4.6
รวม	4.61	4.63	4.56	4.72	4.69	4.66	4.62	4.65	4.66	4.63	4.77	4.69

ตารางที่ ข.2 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	-1	**0**	-1	+1	-1	0.20	ตัดทิ้ง
8	**0**	+1	+1	-1	-1	0.40	ตัดทิ้ง
9	-1	-1	+1	+1	+1	0.20	ตัดทิ้ง
10	-1	0	+1	+1	+1	0.40	ตัดทิ้ง
11	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	-1	+1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
13	1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	0	+1	**0**	-1	-1	0.20	ตัดทิ้ง
15	-1	-1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
16	-1	+1	**0**	-1	+1	0.40	ตัดทิ้ง
17	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20	**0**	-1	+1	-1	+1	0.40	ตัดทิ้ง
21	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22	-1	-1	**0**	-1	+1	0.20	ตัดทิ้ง
23	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ข.2 (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
25	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
28	0	-1	+1	-1	0	0.20	ตัดทิ้ง
29	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30	+1	0	-1	-1	+1	0.40	ตัดทิ้ง
31	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

หมายเหตุ: เลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ที่ยอมรับได้ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

ตารางที่ ข.3 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป (รอบที่ 2 หลังจากปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	-1	+1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
9	1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	-1	-1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ข.3 (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
24	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

หมายเหตุ: เลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ที่ยอมรับได้ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

ตารางที่ ข.4 คุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรปชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อ	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผล
1	0.55	0.47	ใช้ได้
2	0.61	0.44	ใช้ได้
3	0.66	0.61	ใช้ได้
4	0.68	0.63	ใช้ได้
5	0.61	0.49	ใช้ได้
6	0.68	0.65	ใช้ได้
7	0.58	0.49	ใช้ได้
8	0.58	0.69	ใช้ได้
9	0.50	0.23	ใช้ได้
10	0.61	0.61	ใช้ได้
11	0.55	0.58	ใช้ได้
12	0.61	0.65	ใช้ได้
13	0.61	0.69	ใช้ได้
14	0.53	0.39	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ข.4 (ต่อ)

ข้อ	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผล
15	0.68	0.42	ใช้ได้
16	0.63	0.68	ใช้ได้
17	0.61	0.26	ใช้ได้
18	0.63	0.62	ใช้ได้
19	0.53	0.41	ใช้ได้
20	0.58	0.40	ใช้ได้
21	0.68	0.58	ใช้ได้
22	0.53	0.52	ใช้ได้
23	0.68	0.45	ใช้ได้
24	0.53	0.72	ใช้ได้
25	0.61	0.36	ใช้ได้
26	0.63	0.57	ใช้ได้
27	0.66	0.37	ใช้ได้
28	0.63	0.60	ใช้ได้
29	0.53	0.48	ใช้ได้
30	0.53	0.31	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ = 0.92			

ตารางที่ ข.5 ผลการประเมินความหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					เฉลี่ย	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. นักเรียนชอบเนื้อหาที่เรียน	4	3	5	5	5	4.40	มาก
2. เนื้อหาที่เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4	3	5	5	5	4.40	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.5 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					เฉลี่ย	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
3. เนื้อหาที่เรียนมีความเหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียน	4	5	5	5	5	4.80	มากที่สุด
4. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสนุกสนานและเข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	4.80	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลาของการจัดกิจกรรม	4	4	5	5	5	4.60	มากที่สุด
6. กิจกรรมการเรียนรู้ขั้นเตรียมมีความพร้อม ลำดับขั้นตอนชัดเจนทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้น่าสนใจไม่น่าเบื่อ	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด
7. กิจกรรมการเรียนรู้ขั้นนำมีความสนุกน่าสนใจเชื่อมโยงสู่เนื้อหาที่จะเรียนได้	4	4	5	5	5	4.60	มากที่สุด
8. กิจกรรมการเรียนรู้ขั้นทำกิจกรรมกลุ่มทำให้นักเรียนพอใจที่มีโอกาสได้สนทนากับเพื่อนเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และแสดงความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	4	3	5	5	5	4.40	มาก
9. กิจกรรมการเรียนรู้ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบทำให้นักเรียนมีโอกาสทราบคะแนนของตนเองและผลงานสมาชิกในกลุ่ม	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด
10. กิจกรรมการเรียนรู้ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่มนักเรียนพอใจที่ได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	4	4	5	5	5	4.60	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ ข.5 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					เฉลี่ย	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
11. กิจกรรมการเรียนรู้มีคุณค่า สามารถเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมแก่นักเรียนและสมาชิกในกลุ่ม	4	4	5	4	5	4.40	มาก
12. สื่อ เทคโนโลยีมีความทันสมัย น่าสนใจ หลากหลายรูปแบบ มีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.60	มากที่สุด
13. สื่ออุปกรณ์การเรียนมีจำนวนเพียงพอกับนักเรียน และเหมาะสมกับสภาพบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.60	มากที่สุด
14. นักเรียนพึงพอใจที่มีส่วนร่วมในการให้คะแนนการทำกิจกรรมกลุ่ม	4	3	5	5	5	4.40	มาก
15. นักเรียนพึงพอใจ และมีความสุขที่ได้ทราบผลคะแนนจากการทดสอบประเมินผลงานของตนเอง และสมาชิกในกลุ่ม	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด

ตารางที่ ข.6 ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ความพึงพอใจของแบบสอบถามการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					∑R	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
9	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
11	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
12	+1	+1	0	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตารางที่ ข.7 ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีมของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT รายวิชาสังคมศึกษา ส 22102

ด้าน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					เฉลี่ย	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น	5	4	5	5	5	4.8	มากที่สุด
2. การสร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิกทีม	5	4	5	5	5	4.8	มากที่สุด
3. การทำงานที่ได้รับมอบหมาย	5	3	5	5	5	4.6	มากที่สุด
4. การสร้างบรรยากาศการทำงานเป็นทีม	5	3	5	5	5	4.6	มากที่สุด
5. การตอบสนองต่อความขัดแย้ง	5	3	5	5	5	4.6	มากที่สุด

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ ค.1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพ และสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

นักเรียนคนที่	คะแนนทดสอบย่อยและคะแนนใบงาน							คะแนนหลังเรียน (30 คะแนน)
	ครั้งที่ 1/ แผนที่ 4 (10 คะแนน)		ครั้งที่ 2/ แผนที่ 8 (10 คะแนน)		ครั้งที่ 3/ แผนที่ 12 (10 คะแนน)		รวม (30 คะแนน)	
	ทดสอบย่อย	ใบงาน	ทดสอบย่อย	ใบงาน	ทดสอบย่อย	ใบงาน		
1	4	4	5	4	4	4	25	23
2	4	5	4	4	5	4	26	23
3	5	4	4	4	4	4	25	24
4	4	4	4	4	5	4	25	22
5	3	5	4	4	4	4	24	23
6	4	5	3	5	5	4	26	28
7	4	4	5	5	4	4	26	23
8	5	5	5	5	5	5	30	25
9	5	5	5	5	5	5	30	25
10	4	5	4	4	5	4	26	21
11	4	4	4	5	4	4	25	22
12	3	5	3	5	4	3	23	22
13	4	3	4	4	5	3	23	22
14	4	4	5	4	4	4	25	24
15	3	5	5	3	4	3	23	23
16	5	5	4	4	4	4	26	23
17	4	4	4	5	4	4	25	28
18	4	5	4	4	4	3	24	22
19	5	5	5	5	5	5	30	25
20	4	4	4	5	4	4	25	23

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนทดสอบย่อยและคะแนนใบงาน							คะแนนหลังเรียน (30 คะแนน)
	ครั้งที่ 1/ แผนที่ 4 (10 คะแนน)		ครั้งที่ 2/ แผนที่ 8 (10 คะแนน)		ครั้งที่ 3/ แผนที่ 12 (10 คะแนน)		รวม (30 คะแนน)	
	ทดสอบย่อย	ใบงาน	ทดสอบย่อย	ใบงาน	ทดสอบย่อย	ใบงาน		
21	3	4	4	4	5	5	25	27
22	4	4	5	4	5	4	26	20
23	4	5	4	4	4	4	25	23
24	4	4	4	5	5	3	25	24
25	3	5	4	5	4	4	25	24
26	4	5	4	4	5	3	25	27
27	4	4	5	3	5	5	26	22
28	5	5	5	5	5	5	30	26
29	4	5	4	4	4	4	25	25
30	4	4	4	5	5	3	25	22
31	5	4	5	3	4	4	25	25
32	4	4	4	4	5	4	25	27
33	3	5	4	5	4	4	25	23
34	5	5	5	5	5	5	30	26
35	4	4	4	5	4	4	25	28
รวม	299		303		297		899	840
ค่าเฉลี่ย							25.69	24.00
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน							1.95	2.10
ร้อยละของค่าเฉลี่ย							85.63	80.00

ตารางที่ ค.2 คะแนนวัดทักษะการทำงานเป็นทีม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT

คนที่	ครั้งที่ 1 (แผนที่ 4) ด้านที่ 1-5					ครั้งที่ 2 (แผนที่ 8) ด้านที่ 1-5					ครั้งที่ 3 (แผนที่ 12) ด้าน 1-5				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1	2	2	2	2	2	3	3	3	3	4	4	4	4	3	4
2	2	3	2	2	2	4	3	3	4	2	3	4	4	3	4
3	2	2	2	2	2	4	3	3	3	3	4	4	3	4	4
4	2	2	2	2	2	4	3	4	4	2	3	4	4	3	4
5	2	3	2	2	2	2	3	3	4	4	3	4	4	4	4
6	3	3	3	2	3	3	4	4	2	3	4	4	2	3	4
7	3	3	3	3	3	3	3	4	2	3	3	4	3	4	4
8	2	2	2	2	2	4	4	3	3	3	4	4	3	4	4
9	2	2	2	2	2	4	4	4	3	3	4	4	3	4	4
10	2	2	2	2	2	3	3	4	2	3	4	4	4	3	4
11	3	3	3	3	3	3	4	3	2	3	3	4	3	4	4
12	3	3	3	2	3	3	3	3	3	4	4	4	4	4	3
13	3	3	3	3	3	3	3	4	2	3	3	4	4	3	4
14	3	3	3	3	3	2	3	3	4	4	4	4	3	4	4
15	2	2	2	2	2	3	3	3	3	4	4	4	4	4	3
16	3	3	3	3	3	4	3	4	4	3	3	4	4	3	4
17	2	2	2	2	2	2	3	3	4	4	3	4	3	4	4
18	2	2	2	2	2	2	3	2	4	4	3	4	3	4	4
19	2	2	2	2	2	4	3	4	4	1	4	4	4	3	4
20	3	3	3	3	3	3	3	3	3	4	3	4	4	3	3
21	2	2	2	2	2	4	3	4	4	3	3	4	4	3	4
22	2	2	2	3	2	3	3	3	2	3	3	4	4	4	2
23	2	2	2	2	2	3	3	3	3	4	4	4	3	4	3
24	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3	4	4	4	3	3

(ต่อ)

ตารางที่ ค.2 (ต่อ)

คนที่	ครั้งที่ 1 (แผนที่ 4) ด้านที่ 1-5					ครั้งที่ 2 (แผนที่ 8) ด้านที่ 1-5					ครั้งที่ 3 (แผนที่ 12) ด้าน 1-5				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
25	3	3	3	3	3	3	4	3	2	3	4	4	4	3	4
26	2	2	2	2	2	3	3	4	2	3	4	4	4	4	4
27	3	3	3	3	3	3	4	3	3	2	4	4	4	4	4
28	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3	4	3	4	4	3
29	2	2	2	2	2	3	4	2	3	3	4	4	4	4	4
30	3	3	3	3	3	2	3	3	4	4	3	4	3	4	4
31	3	3	3	3	3	3	4	3	2	3	4	4	4	4	4
32	2	2	2	2	2	3	3	2	3	4	4	3	4	3	4
33	3	3	3	3	3	4	3	3	3	3	4	4	4	4	4
34	2	2	3	2	2	4	3	2	3	3	4	4	4	4	4
35	2	2	2	2	2	3	3	4	2	3	3	4	4	4	2
รวม	85	87	86	84	83	110	113	112	105	111	126	138	128	127	130
$\bar{X}$	2.43	2.49	2.46	2.40	2.37	3.14	3.23	3.20	3.00	3.17	3.60	3.94	3.66	3.63	3.71
S.D.	.50	.50	.50	.49	.49	.65	.43	.63	.77	.71	.50	.24	.54	.49	.57

ตารางที่ ค.3 คะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียน และผลต่างของคะแนนทดสอบโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คนที่	Pre-test (30 คะแนน)	Post-test (30 คะแนน)	D	D^2
1	12	23	11	121
2	10	23	13	169
3	11	24	13	169
4	13	22	9	81
5	14	23	9	81
6	15	28	13	169
7	13	23	10	100
8	10	25	15	225
9	11	25	14	196
10	12	21	9	81
11	14	22	8	64
12	10	22	12	144
13	11	22	11	121
14	12	24	12	144
15	10	23	13	169
16	12	23	11	121
17	12	28	16	256
18	4	22	18	324
19	14	25	11	121
20	15	23	8	64
21	13	27	14	196
22	8	20	12	144
23	14	23	9	81
24	15	24	9	81
25	12	24	12	144

(ต่อ)

ตารางที่ ค.3 (ต่อ)

คนที่	Pre-test (30 คะแนน)	Post-test (30 คะแนน)	D	D^2
26	13	27	14	196
27	16	22	6	36
28	15	26	11	121
29	14	25	11	121
30	8	22	14	196
31	11	25	14	196
32	12	27	15	225
33	10	23	13	169
34	9	26	17	289
35	11	28	17	289
รวม	416	840	424	5404
$\bar{X}$	11.89	24.00	12.11	154.40
S.D.	2.46	2.10	-	-

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์แต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์

ที่ สคบ. ๐๐๘๐/๒๕๖๓ **วันที่** ๙ ตุลาคม ๒๕๖๓

เรื่อง เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ์ อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์

ด้วย นายธำรงกุล ธิสามี รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๕๗๐๑๑๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ **"การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพและสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือ

เพื่อ ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษาการวิจัย

☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

☐ อื่นๆ ระบุ .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฏฐชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

สาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์. ๐๘๖-๐๒๗-๖๒๒๙ (อาจารย์ ดร.ทัชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์

ที่ สคบ. ๐๐๘๐/๒๕๖๓ **วันที่** ๙ ตุลาคม ๒๕๖๓

เรื่อง เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน อาจารย์ชนะชัย อวนวัง อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

ด้วย นายรำรงกุล ริสามี รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๕๗๐๑๑๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ **"การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพและสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือ

เพื่อ ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษาการวิจัย

☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

☐ อื่นๆ ระบุ .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฏฐชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

สาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์. ๐๘๖-๐๒๗-๖๒๒๙ (อาจารย์ ดร.ทัชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์

ที่ สคบ. ๐๐๘๐/๒๕๖๓ **วันที่** ๙ ตุลาคม ๒๕๖๓

เรื่อง เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน นางสาวนัยนา บุญสมร ครูโรงเรียนร่องคำ

ด้วย นายธำรงกุล ริลามี รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๕๗๐๑๑๓ นักศึกษาบริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ **"การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพและสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือ

เพื่อ ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษาการวิจัย
☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
☐ อื่นๆ ระบุ .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฏฐชัย จันทขุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์

สาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา
โทรศัพท์. ๐๘๖-๐๒๗-๖๒๒๙ (อาจารย์ ดร.ทัชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์

ที่ สคบ. ๐๐๘๐/๒๕๖๓ **วันที่** ๙ ตุลาคม ๒๕๖๓

เรื่อง เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน นายชญานนท์ คันทมาตย์ ครูโรงเรียนร่องคำ

ด้วย นายธำรงกุล ริสามี รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๕๗๐๑๑๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ **"การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพและสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือ

เพื่อ ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษาการวิจัย

☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

☐ อื่นๆ ระบุ .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ราชิร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฏฐชัย จันทขุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

สาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์. ๐๘๖-๐๒๗-๖๒๒๙ (อาจารย์ ดร.ทัชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์

ที่ สคบ. ๐๐๘๐/๒๕๖๓ **วันที่** ๙ ตุลาคม ๒๕๖๓

เรื่อง เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน นายวชิระ โคตะโน ครูโรงเรียนสตรีศึกษา

ด้วย นายธำรงกุล ริสามิ รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๕๗๐๑๑๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ **"การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT เรื่อง ลักษณะทางกายภาพและสังคมของทวีปยุโรป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือ

เพื่อ ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษาการวิจัย

☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

☐ อื่นๆ ระบุ .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ราชีร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฏฐชัย จันทขุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

สาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์. ๐๘๖-๐๒๗-๖๒๒๙ (อาจารย์ ดร.ทัชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล นายธำรงกุล ธิสามี

วัน เดือน ปีเกิด 7 ตุลาคม 2540

สถานที่เกิด ร้อยเอ็ด

ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 33 หมู่ 6 บ้านกกมะค่า ตำบลร่องคำ อำเภอร่องคำ จังหวัดกาฬสินธุ์

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2562	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2564	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม